

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Número 46

I Legislatura

Any 1981

Presidència del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 20

Tercera reunió
tinguda el dia 2 d'abril de 1981

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a un quart i deu minuts de dotze del matí.

Es reprèn el debat de les esmenes a l'Estat de Despeses, amb l'esmena núm. 105, del G. Socialista, de modificació, al Concepte 271, Secció 01, Servei 03 (p. 1260).

Intervé el Diputat Sr. Santiburcio, el nom del Grup esmenant, i diu que el seu Grup va presentar a la Mesa una esmena transaccional que fa referència a les nùms. 105, 106 i 107, que proposa una reducció del 50% del crèdit consignat en el Dictamen de la Comissió (p. 1260).

El M. H. Sr. President confirma que la Mesa disposa de l'esmentada transaccional i demana si cap Grup parlamentari té inconvenient que la dita esmena sigui admesa a tràmit (p. 1260). El Diputat Sr. Escudé, en nom del G. p. de Convergència i Unió, anuncia que el seu Grup farà un torn en contra d'aquesta esmena, si bé no s'oposa que es tramiti (p. 1260).

En no haver-hi més intervencions sobre aquesta qüestió, el Diputat Sr. Santiburcio pren la paraula per defensar les esmenes nùms. 105, 106 i 107 al Concepte 271, de les Seccions i Serveis 01/03, 02/01 i 02/03, respectivament (p. 1260). Intervé en contra el Diputat Sr. Escudé (p. 1261). En acabat, se sotmet a votació l'esmena transaccional presentada, que és rebutjada per 52 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 1261).

Tot seguit es posa a debat el vot particular núm. 108, del G. p. de Convergència i Unió, de modificació, al Concepte 271, Secció 07, Servei 01, al qual han estat presentades dues esmenes transaccionals, una del G. Socialista que proposa d'augmentar el crèdit del Dictamen de la Comissió en 4.000.000 de pessetes, i una altra del G. p. de Centristes que proposa un augment de 3.999.500 pessetes (p. 1261). El Diputat Sr. Pedrós, del G. p. de Centristes, intervé per explicar que la diferència de 500 pessetes entre ambdues esmenes creu que correspon a un error de transcripció de la xifra aprovada en el Dictamen (p. 1261). Davant això, el M. H. Sr. President demana a ambdós Grups que es posin d'acord per tal de decidir quina de les dues esmenes preval, essent el G. Socialista el que redueix la seva xifra en 500 pessetes (p. 1261).

Després el M. H. Sr. President demana al G. p. de Convergència i Unió si estaria disposat a retirar el seu vot particular

en el cas que l'**esmena transaccional** fos admesa a tràmit (p. 1261). El Diputat Sr. Fonolleda confirma que el seu Grup retiraria el vot particular presentat en el cas que aquesta esmena transaccional fos admesa per tots els Grups (p. 1261). En no haver-hi cap Grup que hi estigui en contra, queda retirat el **vot particular de modificació** i, atès que hom renuncia a fer els torns a favor i en contra, es passa directament a la votació de l'**esmena transaccional**, que s'aprova per unanimitat dels presents (p. 1261).

Després ve l'**esmena núm. 109**, de modificació, del G. p. del PSUC, al **Concepte 421/2, Secció 06, Servei 01** (p. 1261). El Diputat Sr. Sánchez i Ramos pren la paraula per anunciar la retirada d'aquesta **esmena** (p. 1261).

Després correspon sotmetre a debat l'**esmena núm. 110**, del G. p. del PSUC, de modificació, al **Concepte 422 de la Secció 02, Servei 03**, que és retirada pel Diputat Sr. Ribó, del Grup proponent, per manca de finançament (p. 1262).

Es passa tot seguit a l'**esmena núm. 111**, també del G. p. del PSUC, d'addició, al **Concepte 431, Secció 06, Servei 01**, a la qual el Grup esmenant ha presentat una **transaccional** consistent a finançar l'augment de crèdit proposat a càrrec de la **Secció 19, Capítol II** (p. 1262). El M. H. Sr. President demana si cap Grup parlamentari té inconvenient que l'**esmena transaccional** sigui admesa a tràmit i el Diputat Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió, manifesta no estar-hi d'acord, per la qual cosa l'**esmena núm. 111** es considera decaiguda en tractar-se d'un augment de despeses sobre el qual no hi ha finançament previst (p. 1262).

Sobre l'**esmena núm. 112**, del G. p. del PSUC, de modificació, al **Concepte 431, de la Secció 16, Servei 05**, també hi ha estat presentada una **transaccional** que proposa que el finançament sigui obtingut a càrrec de la **Secció 19, Capítol II**, i també el Diputat Sr. Escudé, en nom del G. p. de Convergència i Unió, s'oposa que sigui admesa a tràmit (p. 1262).

El M. H. Sr. President demana al G. p. del PSUC si manté la seva esmena inicial en la qual redueix l'augment proposat; el Diputat Sr. Ribó ho afirma (p. 1262). Després d'un nou torn d'intervencions del M. H. Sr. President i el Diputat Sr. Ribó (p. 1262), intervé l'H. Conseller de Sanitat i Seguretat Social, (p. 1263), així com també els Diputats senyors Martín i Toval (p. 1263) i Subirà i Claus (p. 1263), dels Grups Socialista i de Convergència i Unió, respectivament.

Tot seguit el Sr. Ribó demana d'agrupar les **esmenes núms. 113 i 118** juntament amb la **núm. 112** (p. 1263) i el M. H. Sr. President li respon que des del punt de vista de procediment haurien de limitar-se a l'**esmena núm. 112**, atès que les **núms. 113 i 118** haurien de ser objecte d'una **esmena transaccional** perquè no fossin considerades decaigudes per manca de finançament (p. 1263).

Finalment pren la paraula el Diputat Sr. Ribó per defensar l'**esmena núm. 112** (p. 1264). Per al torn en contra intervé el Diputat Sr. Escudé (p. 1264). Finalment, se sotmet a votació l'**esmena**, que es rebutja per 50 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 1265).

L'**esmena núm. 113**, del G. p. del PSUC, de modificació, al **Concepte 432 de la Secció 16, Servei 04**, es considera decaiguda (p. 1265).

Abans de continuar el debat, el M. H. Sr. President fa avinent als senyors Diputats que en la sessió d'avui assisteixen com a invitats uns Diputats del Parlament basc, als quals adreça una salutació en nom de la Cambra (p. 1265).

Tot seguit es passa al debat de l'**esmena núm. 115**, del G. p. del PSUC, de modificació, al **Concepte 463 de la Secció 16, Servei 01**, que també es considera decaiguda per manca de finançament (p. 1265).

L'**esmena núm. 117** del G. p. del PSUC, de modificació, al **Concepte 465 de la Secció 16, Servei 01**, és retirada pel Diputat Sr. Ribó, en nom del seu Grup (p. 1265).

Quant a l'**esmena núm. 118**, del G. p. del PSUC, de modificació, al **Concepte 467 de la Secció 16, Servei 01**, es considera decaiguda per manca de finançament (p. 1265).

Després es passa al debat de l'**esmena núm. 119**, del G. Socialista, de modificació, al **Concepte 471 de la Secció 01, Servei 03/ST** (p. 1265). Pren la paraula per defensar-la el Diputat Sr. Santiburio (p. 1265). Intervé en el torn en contra el Diputat Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 1266). Finalment, se sotmet a votació l'**esmena**, que és rebutjada per 50 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 1266).

A continuació es posa a debat el **vot particular núm. 120**, del Grup Socialista, d'addició, al **Concepte 472 de la Secció 04, Servei 05**, i per defensar-lo pren la paraula la Diputada Sra. Mata (p. 1266). En acabat intervé el Diputat Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, i demana de fer ús d'un torn en contra (p. 1267). El M. H. Sr. President respon al Diputat Sr. Ribó i pregunta al G. p. de Convergència i Unió si acceptaria passar la seva intervenció a l'explicació de vot (p. 1267). Acceptat això pel G. p. de Convergència i Unió, pren la paraula la Diputada Sra. Calzada que, en nom del G. p. del PSUC, fa ús del torn en contra (p. 1267). Tot seguit pren la paraula l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament, per exposar el criteri del Departament quant a les escoles d'estiu (p. 1268). En acabat, la Diputada Sra. Mata, en nom del seu Grup, retira el **vot particular** presentat (p. 1268).

Després es debat l'**esmena núm. 121**, del G. p. del PSUC, d'addició, al **Concepte 471, Secció 07, Servei 01**, per defensar la qual pren la paraula el Diputat Sr. Cuadras (p. 1268). Intervé en el torn en contra el Diputat Sr. Fonolleda, del G. p. de Convergència i Unió (p. 1269). Se sotmet a votació l'**esmena** i es rebutja per 20 vots a favor, 60 en contra i 28 abstencions (p. 1269).

L'**esmena núm. 122**, del G. p. del PSUC, de modificació, al **Concepte 471 de la Secció 14, Servei 02**, es considera decaiguda per manca de finançament (p. 1269).

En arribar al debat de l'**esmena núm. 124**, del G. p. del PSUC, de supressió, al **Concepte 472, Secció 04/03**, intervé el Sr. Ribó que, en nom del seu Grup, la retira (p. 1269).

Després ve l'**esmena núm. 125**, del G. Socialista, d'addició d'un nou **Concepte 473 a la Secció 05, Servei 01**, que va lligada a la **núm. 184**, també del G. Socialista, de modificació, al **Concepte 622, Secció 05, Servei 01** (p. 1269). Atès que el Grup esmenant ha presentat una **esmena transaccional** a les **núms. 125 i 184**, el M.H. Sr. President demana si algun Grup parlamentari té inconvenient que sigui admesa a tràmit (p. 1269). En no haver-hi cap Grup que manifesti disconformitat, es passa al debat d'ambdues esmenes incloent-hi la transaccional (p. 1269). Per defensar-les pren la paraula el Diputat Sr. Garcia Sáez (p. 1269). Tot seguit intervé el Diputat Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió, que anuncia el vot favorable del seu Grup a l'**esmena transaccional** (p. 1270). Finalment, se sotmet a votació l'**esmena transaccional**, que s'aprova per unanimitat dels presents (p. 1270).

Després es passa al debat de l'**esmena núm. 126**, del G. p. del PSUC, de modificació, al **Concepte 473 de la Secció 16, Servei 01**, a la qual el Grup esmenant ha presentat una transaccional que consisteix a canviar el finançament i carregar l'augment de despeses previst a la **Secció 19, Capítol II** (p. 1270).

L'**esmena transaccional** és admesa a tràmit per tots els Grups parlamentaris (p. 1270). Pren la paraula per defensar-la el Diputat Sr. Ribó (p. 1270). Tot seguit, se sotmet a votació l'**esmena transaccional** proposada, que s'aprova per unanimitat dels presents (p. 1271).

Després es passa al debat de l'**esmena núm. 127**, del G. Socialista, de supressió, al **Concepte 475 de la Secció 16, Servei 01**, a la qual el Grup esmenant ha presentat una transaccional que significa eliminar-ne la supressió i, en canvi, afegir al Concepte que anteriorment era "Subvencions a la recerca humanística a institucions sense finalitat de lucre", "d'acord amb un pla d'actuació que serà consultat a l'Institut d'Estudis Catalans" (p. 1271).

Després de ser admesa a tràmit l'**esmena transaccional** proposada, pren la paraula per defensar-la el Diputat Sr. Armet (p. 1271). En no haver-hi cap torn en contra, es posa a votació l'**esmena transaccional**, que s'aprova per unanimitat dels presents (p. 1271).

Tot seguit es passa al debat de l'**esmena núm. 128**, del G. p. del PSUC, d'addició, al **Concepte 481 de la Secció 07, Servei 02** (p. 1271). Pren la paraula per defensar-la el Diputat Sr. Medir (p. 1271). Intervé en contra el Diputat Sr. Fonolleda (p. 1272). En acabat pren la paraula l'H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, per respondre al Diputat Sr. Medir (p. 1273). Finalment, se sotmet a votació l'esmena i es rebutja per 19 vots a favor, 51 en contra i 27 abstencions (p. 1273).

Ve després l'**esmena núm. 129**, del G. p. del PSUC, de modificació, al **Concepte 481 de la Secció 07, Servei 03**, a la qual el Grup proponent ha presentat una **esmena transaccional** que consisteix a reduir l'augment inicialment previst i canviar-ne el finançament (p. 1273). En no ésser acceptada a tràmit aquesta **esmena transaccional**, pren la paraula el Diputat Sr. Cuadras per defensar l'**esmena núm. 129** (p. 1273). Després, intervé el Diputat Sr. Martín i Toval, del G. Socialista, per fer una qüestió d'ordre sobre el finançament de l'esmena que s'està debatent i el M. H. Sr. President li respon (p. 1274). A continuació, intervé el Diputat Sr. Fonolleda que fa ús del torn en contra (p. 1274). Després d'una nova intervenció del Diputat Sr. Martín i Toval i del M. H. Sr. President, se sotmet a votació l'**esmena** i es rebutja per 53 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 1274).

Es passa tot seguit a l'**esmena núm. 130**, del G. Socialista, de supressió, al **Concepte 482, de la Secció 07, Servei 01** (p. 1275). Pren la paraula el Diputat Sr. Santiburcio que, en nom del G. Socialista, anuncia la retirada de les **esmenes** següents: **núms. 130, 132, 193, 197 i 204**, totes de supressió, al **Concepte 482, al Capítol VI als Conceptes 651, 661 i 781 de les Seccions i Serveis 07/01, 07/ST, 07/01, 07/01 i 07/01** respectivament (p. 1275).

Després hi ha l'**esmena núm. 131**, del G. p. del PSUC, de supressió, al **Concepte 484 de la Secció 07, Servei 01**, la qual és retirada pel Diputat Sr. Ribó (p. 1275).

Tot seguit es passa al debat de l'**esmena núm. 133**, del G. p. del PSUC, d'addició, al **Capítol VI, Secció 15, Servei 01** (p. 1275). Per defensar-la pren la paraula el Diputat Sr. Lucchetti, que hi inclou també l'**esmena núm. 201**, de supressió, al **Concepte 761 de la mateixa Secció i Servei** (p. 1275). Llavors, els Diputats Srs. Martín i Toval, del G. Socialista (p. 1276), Lucchetti, del G. p. del PSUC (p. 1276), i Alavedra, del G. p. de Convergència i Unió (p. 1276), intervenen per sengles qüestions d'ordre. Tot seguit, pren la paraula el Diputat Sr. Pibernat, del G. p. de Convergència i Unió, per fer el torn en contra de les **esmenes núms. 133 i 201** (p. 1276). Després, intervé l'H. Conseller d'Indústria i Energia, que fa referència als Conceptes expressats anteriorment pel Diputat Sr. Lucchetti (p. 1277). Finalment, se sotmeten a votació ambdues **esmenes** i es rebutgen per 20 vots a favor, 62 en contra i 29 abstencions (p. 1278). Per explicació de vot, intervenen els Diputats Srs. Cigarrán, del G. Socialista (p. 1278), i Lucchetti, del G. p. del PSUC (p. 1278).

La sessió se suspèn a les dues i sis minuts del migdia i es reprèn a un quart i tres minuts de sis de la tarda (p. 1279).

Es debat l'**esmena núm. 134**, del G. Socialista, de modificació, al **Concepte 611 de la Secció 01, Servei 02a** (p. 1279). Pren la paraula per defensar-la el Diputat Sr. Armet, que anuncia que farà la defensa conjunta de les **esmenes** següents, totes de modificació: Al **Concepte 611: Esmena núm. 134, Secció 02, Servei 01; núm. 135, Secció 02, Servei 01; núm. 136, Secció 02, Servei 02; núm. 137, Secció 02, Servei 03; núm. 138, Secció 02, Servei 05; núm. 139, Secció 04, Servei 01; núm. 140, Secció 05, Servei 01; núm. 141, Secció 06, Servei 01; núm. 142, Secció 06, Servei 02; núm. 143, Secció 06, Servei 03; núm. 144, Secció 06, Servei 04; núm. 145, Secció 06, Servei**

05; núm. 146, Secció 06, Servei 06; núm. 147, Secció 07, Servei 01; núm. 150, Secció 08, Servei 01; núm. 151, Secció 13, Servei 01; núm. 152, Secció 13, Servei 02; núm. 153, Secció 14, Servei 01; núm. 155, Secció 17, Servei 01.

Al Concepte 612: esmena núm. 164, Secció 06, Servei 02; núm. 166, Secció 06, Servei 04; núm. 165, Secció 06, Servei 05; núm. 168, Secció 06, Servei 06; núm. 170, Secció 08, Servei 01; núm. 171, Secció 08, Servei 02; núm. 172, Secció 03, Servei 01; núm. 173, Secció 13, Servei 02; núm. 175, Secció 17, Servei 01.

Al Concepte 614: Esmena núm. 177, Secció 05, Servei 01.

Al Concepte 621: Esmena núm. 178, Secció 04, Servei 01; núm. 180, Secció 06, Servei 03; núm. 181, Secció 06, Servei 04; núm. 183, Secció 13, Servei 01.

Així mateix, retira l'esmena núm. 165 al Concepte 612 de la Secció 06, Servei 03, de supressió (p. 1279). Intervé en contra el Diputat Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 1280). En acabat intervé el Diputat Sr. Armet, del G. Socialista, que demana que les esmenes núms. 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162 i 163, de modificació, al Concepte 612 de la Secció 02, Serveis 01, 02, 03 i 05; Secció 03, Servei 01; Secció 04, Servei 01; Secció 05, Servei 01 i Secció 06, Servei 01, respectivament, es considerin defensades en les esmentades anteriorment (p. 1281). El torn en contra es dona per fet (p. 1281). Tot seguit, es posen a votació la totalitat de les dites esmenes, que es rebutgen per 28 vots a favor, 59 en contra i 21 abstencions (p. 1281).

Després es passa al debat de l'esmena núm. 148, del G. p. del PSUC, de modificació, al Concepte 611, Secció 07, Servei 01 (p. 1281). Per defensar-la intervé el Diputat Sr. Ribó, que anuncia la retirada d'aquesta esmena juntament amb la núm. 149 de modificació, al Concepte 611 de la Secció 07, Serveis Transferits (p. 1281).

Finalment el Diputat Sr. Escudé, en nom del G. p. de Convergència i Unió, retira els vots particulars de modificació núms. 154 i 174 presentats als Conceptes 611 i 612 de la Secció 16, Servei 01 (p. 1281).

En arribar a l'esmena núm. 169 del G. p. del PSUC, al Concepte 612, de la Secció 07, de modificació, pren la paraula el Diputat Sr. Vives, que anuncia que en aquest torn a favor s'inclouran també les esmenes núms. 182, 187, 189 i 190, totes de modificació, als Conceptes 621, 631, 641 i 642 de la Secció 07, Serveis Transferits (p. 1281). Intervé en contra el Diputat Sr. Fonolleda, del G. p. de Convergència i Unió (p. 1283). Se sotmeten a votació les esmenes núms. 169, 182, 187, 189 i 190, que es rebutgen per 48 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 1284). Intervé per explicació de vot el Diputat Sr. Armet, en nom del G. Socialista (p. 1284).

Es continua amb el vot particular de modificació núm. 176, presentat pel G. p. de Convergència i Unió al Concepte 613, de la Secció 16, Servei 01, i per defensar-lo pren la paraula el Diputat Sr. Escudé (p. 1284). En el torn en contra pren la paraula el Diputat Sr. Ribó, del G. p. del PSUC (p. 1285). En acabat se sotmet a votació el vot particular, que s'aprova per 65 vots a favor, cap en contra i 46 abstencions (p. 1286). Després intervé el Diputat Sr. Armet per fer explicació de vot i, tot seguit, pren la paraula l'H. Conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació, que fa uns comentaris sobre la intervenció del Diputat Sr. Armet (p. 1286). En l'explicació de vot intervé també el Diputat Sr. Alavedra, del G. p. de Convergència i Unió (p. 1286).

Es passa tot seguit al debat de l'esmena núm. 179, del G. Socialista, de supressió, al Concepte 621 de la Secció 05, Serveis Transferits (p. 1287). Pren la paraula per defensar-la la Diputada Sra. Mata (p. 1287). Per al torn en contra intervé el Diputat Sr. Escoda (p. 1287). Finalment, es vota l'esmena, que es rebutja per 42 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 1288).

Intervé el Diputat Sr. Lucchetti, del G. p. del PSUC, i retira les esmenes núms. 185 i 199, de supressió i modificació respectivament, als Conceptes 631 i 721/1 de la Secció 06, Serveis 04 i 01 (p. 1288).

Ve després l'esmena núm. 186, del G. p. de Centristes, de modificació, al Concepte 613 de la Secció 06, Servei 04 (p. 1288). Per defensar-la pren la paraula el Diputat Sr. Pedrós i anuncia que en aquest torn a favor inclourà també l'esmena núm. 198, de modificació, al Concepte 721/1 de la Secció 06, Servei 01. Acabat el torn a favor, retira ambdues esmenes (p. 1288).

Tot seguit intervé el Diputat Sr. Martín i Toval, del G. Socialista, i retira l'esmena núm. 188 a l'article 64, Secció 06, Serveis Transferits/05, i la núm. 191 al Concepte 651/b de la Secció 06, Serveis Transferits/03, ambdues de supressió (p. 1289).

Així mateix, és retirada l'esmena núm. 192, del G. p. del PSUC, de modificació, al Concepte 651 de la Secció 06, Serveis Transferits/03 (p. 1289).

Un cop acabat, es posa a debat el vot particular d'addició núm. 194, del G. Socialista, al Concepte 651 de la Secció 08, Servei 01 (p. 1289). Pren la paraula per defensar-lo el Diputat Sr. Armet (p. 1289). Intervé en contra al Diputat Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió (p. 1290). En acabat, se sotmet a votació el vot particular, que es rebutja per 43 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 1290). Per explicació de vot intervenen els Diputats Srs. Ramos (p. 1290), Pedrós (p. 1291), Armet (p. 1291), Escudé (p. 1292) i Hortalà (p. 1292), dels G. p. del PSUC, Centristes, Socialista, Convergència i Unió, i d'Esquerra Republicana, respectivament.

En acabar els torns d'explicació de vot, el M. H. Sr. President fa avinent que les esmenes núms. 195, del G. Socialista, d'addició, al Concepte 651 de la Secció 08, Servei 01, i 196 i 200, del G. p. del PSUC, també d'addició, als Conceptes 651 i 731 de la Secció 08, Servei 01, es consideren decaigudes (p. 1293).

Tot seguit intervé el Diputat Sr. Santiburcio, del G. Socialista, que retira l'**esmena núm. 202**, de supressió, al **Concepte 761** de la **Secció 15, Servei 01** (p. 1293).

Se sotmet a debat l'**esmena núm. 203**, del G. Socialista, de modificació, al **Concepte 771/b** de la **Secció 01, Serveis Transferits/03** (p. 1293). Pren la paraula per defensar-la el Diputat Sr. Santiburcio (p. 1293). En el torn en contra intervé el Diputat Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 1294). Finalment, es posa a votació l'**esmena** i es rebutja per 51 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció (p. 1294).

Les **esmenes núms. 205 i 206**, del G. p. del PSUC, ambdues d'addició, que fan referència a l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, es consideren decaigudes en haver retirat aquest Grup l'**esmena núm. 110** (p. 1294).

Acabat el debat de les **esmenes** presentades a la Llei de Pressupost, el M. H. Sr. President comunica a la Cambra que falta encara aprovar l'**article primer**, en el qual es consignen el total de crèdits repartits per despeses, i atès que la reordenació dels augments i les reduccions que poden haver tingut lloc demanen almenys dues o tres hores, el debat sobre el Pressupost continuarà demà al matí (p. 1294).

Així mateix, el M. H. Sr. President diu que cal fer una votació de tots els **Conceptes de l'Estat d'Ingressos i Despeses** que no han estat objecte de modificació (p. 1294). Es passa a votar els esmentats **Conceptes** i s'aproven per unanimitat dels presents (p. 1294).

Tot seguit el M. H. Sr. President, d'acord amb l'article 61.4 del Reglament, proposa una modificació de l'ordre del dia. Primerament fa referència a la Proposició no de Llei sobre Territorialització de les Inversions (Direccions Generals de Transports i Obres Públiques) en el Pressupost de la Generalitat, presentada conjuntament per tots els Grups parlamentaris, i diu que la Mesa entén que aquesta **Proposició no de Llei** ha d'ésser tramitada pel procediment d'urgència, per la qual cosa s'ha distribuït una fotocòpia del text a tots els Srs. Diputats (p. 1295); després, en declara la urgència als efectes del que disposen els articles 85 i 87 del Reglament i que redueix el termini per a presentació d'esmenes des del moment de la distribució fins demà al matí a dos quarts d'onze (p. 1295). Per tot això, se sotmeten a votació la tramitació i la reducció dels terminis quant a aquesta **Proposició no de Llei**, que s'aprova per unanimitat dels presents (p. 1295).

Després el M. H. Sr. President proposa la modificació següent en l'ordre del dia. Incloure, després del punt 1, l'esmentada Proposició no de Llei. Aquest seria el punt 1 bis que continuaria immediatament després de l'aprovació final del Pressupost.

Incloure la presa en consideració de la Proposició de Llei sobre Serveis Socials, presentada pel G. Socialista, i la presa en consideració de la Proposició de Llei de supressió del Capítol I, del Títol I, del Llibre IV, de la Compilació del Dret civil especial de Catalunya, presentada pel G. p. de Centristes. Aquestes dues Proposicions de Llei es trobarien en l'ordre del dia indicat, després del punt 3 de l'ordre del dia, i serien, doncs, el punt 3 bis i 3 ter.

Incloure la interpel·lació formulada a l'H. Conseller de Governació pel Diputat Sr. Ferreiro, del G. Socialista, relativa a les Polícies Locals. Aquesta interpel·lació constarà després del punt 6 de l'ordre del dia; en seria el punt 6 bis.

Finalment proposa d'incloure les preguntes amb resposta oral que foren admeses a tràmit en la reunió de la Mesa del Parlament d'abans-d'ahir (p. 1295).

En acabat, es posa a votació la proposta de modificació de l'ordre del dia, que s'aprova per unanimitat dels presents (p. 1295).

El M. H. Sr. President fa avinent que, per a més claredat, demà al matí es distribuirà el nou ordre del dia (p. 1295).

Se suspèn la sessió quan falten dos minuts per a tres quarts de vuit.

Es reprèn la sessió, suspesa ahir, a un quart i deu minuts de dotze del matí. Presideix el Molt Honorable senyor Heribert Barrera, acompanyat de la totalitat dels membres de la Mesa. Assisteixen la Mesa el Lletrat Sr. Pitarch i l'Interventor Sr. Portabella. Al banc del Govern seu el Molt Honorable senyor President de la Generalitat, acompanyat dels Honorables Consellers Srs. Coll i Alentorn, Vidal i Gayolà, Oller, Guitart, Cahner, Trias i Fargas, Cullerell, Laporte, Sanuy, Carol i Rigol.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Senyores i senyors Diputats voldria, primerament, excusar-me davant el públic pel retard amb què comencem aquesta reunió. Com vostès saben, aquesta discussió és complexa, dóna lloc a molts acords entre els Grups de darrera hora, a la presentació d'esmenes transaccionals o la possible presentació d'esmenes transaccionals que plantegen qüestions de procediment delicades sobre les quals moltes vegades no hi ha precedent. Això, com ens va passar ahir a la tarda, obliga a reunions no previstes de la Mesa, a fi d'intentar trobar una via compatible amb el Reglament perquè pugui manifestar-se la voluntat majoritària de la Cambra i, abans de començar la sessió, ja hem tingut una reunió de la Mesa, començada abans de l'hora prevista però que s'ha allargat més del compte, justament per a resoldre un d'aquests problemes. No és, doncs, per manca de voluntat nostra de mantenir la puntualitat, sinó per la mateixa índole del debat que ens obliga a trobar solucions a problemes sobre els quals, com deia, no hi ha, fins ara, precedent.

Bé, continuem, doncs, amb el debat de la Llei de Pressupost amb l'esmena número 105, del Grup Socialista, que proposa una reducció de 6.900.000 pessetes al Concepte 271 de la Secció 01, Servei 03.

Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: Señor President, nosotros ayer enviamos a la Mesa una transaccional que incluía la variación de las enmiendas 105, 106 y 107 en el sentido de, en vez de plantear una reducción tan drástica como la que había, en principio, en estas enmiendas, hacer una reducción única y exclusivamente del 50% de las partidas inicialmente planteadas en el Proyecto de Ley.

El Sr. PRESIDENT: En efecte, la Mesa té aquesta esmena transaccional que porta sobre les tres esmenes 105, 106 i 107 i, en el cas de la que estem discutint en aquest moment, la reducció per comptes de ser, com he dit, de 6.900.000 pessetes, queda reduïda a 3.500.000, és a dir, que el crèdit del Dictamen de la Comissió de 7.000.000 passa a la meitat.

Aleshores, caldria saber si tots els Grups parlamentaris estan d'acord que s'admeti a tràmit aquesta esmena transaccional. No hi ha inconvenient? *(Pausa.)* Per tant, s'entén que l'esmena 105 s'admet a tràmit com una esmena transaccional que redueix la disminució a 3.500.000 pessetes. Igualment, com ha dit el Diputat senyor Santiburcio...

(El Diputat senyor Escudé demana per parlar.)

El Sr. ESCUDÉ: Senyor President, només per a dir que el nostre Grup no s'oposa que es tramiti aquesta esmena

transaccional, però ja anuncia que farà un torn en contra, i, igualment, també, contra l'esmena.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Aleshores, potser, en aquest cas serà preferible que anem considerant cada esmena separatament. *(Pausa.)* Globalment? Bé, aleshores hi ha també una esmena transaccional a l'esmena 106 a la qual inicialment es proposava, per al Concepte 271 de la Secció 02, Servei 01, una disminució de 2.750.000 pessetes, és a dir, que el crèdit inicial era de 3.000.000 i passava a 250.000. L'esmena transaccional proposa que la reducció sigui només d'1.500.000, és a dir, la meitat de la quantitat prevista inicialment, i, en fi, igualment per a l'esmena 107, al Concepte també 271, de la Secció 02, Servei 03, també l'esmena transaccional proposa reduir no més de la meitat, és a dir, d'1.750.000 pessetes, la consignació prevista la reducció de la qual, en l'esmena primitiva, era de 3.250.000 pessetes. En aquestes condicions entenc que cap Grup parlamentari no fa oposició al fet que l'esmena transaccional sigui admesa a tràmit. I, per tant, doncs, el senyor Santiburcio pot defensar-les i ha anunciat que les defensaria globalment totes tres.

Té la paraula el Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: Muy breve, señor President. Bien; la motivación de presentación de esta enmienda transaccional se debe fundamentalmente a que estas tres partidas, que en principio están consignadas incorrectamente, en tanto en cuanto estas tres partidas deberían de estar en el Capítulo VI como proyectos o como programa de inversiones, en cuanto a la realización de estos proyectos de mobiliario. En principio nuestra reducción había sido tan drástica en función de que ningún Departamento, a excepción de estos tres, tenía una partida en lo que respecta al Concepto 271, tan elevada, y evidentemente tenían cantidades mucho más bajas. Eso explica el hecho de que la consignación presupuestaria esté hecha incorrectamente.

El hecho de que nosotros hubiéramos planteado una reducción única y exclusivamente del 50% se basa fundamentalmente en un criterio: que en todo lo que afecta al programa de inversiones de carácter autófago, es decir, que en definitiva son reformas de locales o proyectos de mobiliario, nuestro planteamiento pasaba fundamentalmente, al igual que ya lo explicaremos más adelante, en todo lo que respecta al Capítulo VI del programa de inversiones en este sentido, nuestro planteamiento pasaba fundamentalmente por reducirlo al 50%, y no en cuanto a la no realización de este programa de inversiones tal cual, sino para que hubiera una distribución de este programa de inversiones en dos zonalidades, una para el año 81 y la otra mitad para el año 82, en el sentido de que este 50% de ahorro que supondría de este programa de inversiones pasara al Pla d'Obres i Serveis en el sentido fundamental de crear inversiones que dieran servicios públicos, que dieran servicios sociales al ciudadano, y en definitiva, crear, generar un mayor nivel de inversión pública, que tenga una mayor incidencia social, y no incidencia de carácter interno o burocrático, que no tendría ningún carácter externo para el ciudadano de Cataluña.

Muchas gracias, señor President.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Escudé té la paraula per a un torn en contra, contra les tres esmenes?

El Sr. ESCUDÉ: Sí, senyor President. També des de l'escó, perquè també intentaré ser molt breu. El nostre Grup s'oposa —i utilitza per tant el torn en contra— al reeiximent de l'esmena transaccional presentada pel Grup parlamentari dels socialistes a les tres esmenes: les números 105, 106 i 107.

Quant a la 105, que fa referència a la Direcció General de l'Esport, el motiu de la inclusió d'aquesta partida és el fet que aquesta Direcció General, si bé ha comptat al seu moment amb uns traspassos de serveis importants, quant a mobiliari específicament, el mobiliari de les instal·lacions traspassades era extraordinàriament insuficient, i per això s'ha hagut de dotar aquesta partida amb la quantitat de 7 milions.

Quant al que fa referència a les altres dues esmenes, que són dues Direccions Generals del Departament de Governació, el tema és similar; el que passa és que a més a més de mobiliari hi ha també material inventariable i equip d'oficines. En els dos casos no es tracta de noves creacions, i per tant, no mostrem conformitat amb l'exposició que ens ha fet el senyor Santiburcio, d'incorrecció tècnica, de passar al Capítol VI, perquè són serveis ja existents. El que passa és que hi ha, en el cas primer, una insuficiència del material existent, i en el cas de Governació, com saben les senyores i senyors Diputats, havent observat el Pressupost presentat i que s'està discutint en aquest moment al Parlament, hi ha un notable increment del personal contractat per Governació, d'aquests serveis ja existents, i per tant, és un servei preexistent; el que passa és que s'incrementa la seva necessitat d'equip i de mobiliari, atès aquest personal addicional. Per tant, doncs, entenem que és correcta la partida, l'assignació de partida i també la concreció a les quantitats establertes pel Dictamen de la Comissió, i per tant demanem a les senyores i als senyors Diputats que vulguin mantenir les partides en el seu estat actual, tal com ha sortit del Dictamen de la Comissió.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, a votació, aquestes esmenes. ¿És que algun dels senyors Diputats tindria inconvenient que les tres esmenes fossin votades globalment, ja que han estat defensades globalment, i s'ha consumit un torn en contra, globalment? *(Pausa.)* En aquest cas, doncs, passem a votació l'esmena transaccional del Grup Socialista, que transigeix sobre les esmenes 105, 106 i 107 anteriors.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena transaccional que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

L'esmena transaccional ha estat rebutjada per 52 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Passem ara al vot particular que porta el número 108, del Grup parlamentari de Convergència i Unió. Respecte a aquest vot particular han estat presentades dues esmenes transaccionals, una del Grup Socialista, i una del Grup Centrista. Són gairebé idèntiques, i potser seria possible unificar-les, cosa que estalviaria el procediment. L'única diferència és que l'esmena transaccional socialista proposa reduir el crèdit, o augmentar el crèdit que, segons el Dictamen, era de 369.500 pessetes, augmentar-lo a 4.369.500 pessetes, és a dir, augmentar-lo de 4 milions.

Mentre que l'esmena transaccional del Grup Centrista proposa només augmentar-lo de 3.999.500 pessetes. Aleshores, si els dos Grups es poguessin posar d'acord...

El Sr. PEDRÓS: És que em fa l'efecte que hi ha un error, realment, que explica la diferència de 500 pessetes, és a dir, perquè, en definitiva, la partida original, era de 8.369.000 —sense 500— i aleshores, la reducció o la baixa que es va aprovar d'aquest crèdit en el si de la Comissió va ser de 8 milions de pessetes. El que passa, aleshores, a l'hora de transcriure la xifra, aprovada d'acord amb el Dictamen, parla de 369.500. La diferència única de la nostra transaccional amb la dels companys socialistes...

El Sr. PRESIDENT: Són 500 pessetes.

El Sr. PEDRÓS: Que són precisament les 500 pessetes per a l'arrodoniment aquest que creiem que és un error. Jo... ens és igual que prevalgui la seva com la nostra. No vé de 500 pessetes. *(Rialles.)*

El Sr. PRESIDENT: Però són vostès els qui han de dir-ho.

El Sr. PEDRÓS: Aleshores, a última hora, serem austers en 500 pessetes més...

El Sr. PRESIDENT: Exactament. De manera, doncs, que el Grup Socialista redueixi la seva xifra de 500 pessetes.

Bé, aleshores, caldria saber si el Grup de Convergència i Unió estaria disposat a retirar el seu vot particular en el cas que aquesta esmena transaccional fos admesa a tràmit.

(El senyor Fonolleda demana per parlar.)

El Sr. FONOLLEDA: Senyor President, nosaltres estariem perfectament d'acord a retirar el nostre vot particular, en el cas que aquesta esmena transaccional fos admesa per tots els Grups parlamentaris.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Fonolleda. Aleshores, algun Grup parlamentari fa oposició que l'esmena transaccional centrista i socialista sigui admesa a tràmit? No hi ha oposició. Per tant, doncs, admetem a tràmit aquesta esmena i queda retirat el vot particular de modificació.

El Grup Centrista vol defensar, ja que el Grup Socialista...? No hi ha torn de defensa, com tampoc no hi ha torn d'oposició. Aleshores podem passar directament a la votació de l'esmena.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

L'esmena transaccional sobre el vot particular 108 ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'esmena número 109, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, sobre el Concepte 421/1 de la Secció 06, Servei 01. L'esmena proposa reduir el crèdit aprovat en el Dictamen, de 8 milions de pessetes, reduir-lo a 1.000 pessetes. En nom del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat?

El Sr. RIBÓ: El Diputat senyor Celestino Sánchez.

El Sr. PRESIDENT: El Diputat senyor Celestino Sánchez defensarà l'esmena. Té la paraula.

El Sr. SÁNCHEZ I RAMOS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument, des de l'escó, per plantejar la retirada de la nostra esmena. Però, al mateix

temps, plantejar que aquesta retirada va lligada fonamentalment al compromís que el Conseller de Política Territorial ha plantejat, d'informar a la Comissió de com i de quina manera aquests diners s'utilitzaran a l'Institut Català del Sòl. La nostra esmena estava lligada a la necessitat d'un major coneixement i com que això ha quedat resolt, a partir de la informació que el senyor Conseller ha plantejat, retirem la nostra esmena de modificació.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Passem, doncs, a l'esmena 110, també del Grup del PSU, sobre el Concepte 422 de la Secció Segona, Servei 03. Aquesta esmena planteja un problema, i és que és una esmena d'augment de despeses; el crèdit passaria de 23 milions a 48 milions, i el finançament previst estava basat sobre una disminució de l'esmena, una disminució que hauria tingut lloc si hagués estat aprovada l'esmena 103, que va ser retirada i després sobre una disminució que hauria tingut lloc si hagués estat aprovada l'esmena... no, no, l'altra. La resta del finançament, com que l'esmena 99 va ser aprovada, per tant la resta del finançament quedaria vàlida. De manera que hi hauria un finançament de 15 milions de pessetes que no estaria cobert.

El Sr. RIBÓ: Sí. Retirem aquesta esmena, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Retirada. Passem ara a l'esmena 111, també del Grup del Partit Socialista Unificat, sobre el Concepte 431 de la Secció 16, Servei 01. En aquest cas hi ha també, l'esmena és d'augment de despeses... un servei que no tenia dotació passaria a ser dotat amb 10 milions de pessetes, però el finançament previst era a base de la reducció obtinguda amb l'esmena número 100, que va ser retirada. De manera que ara, en aquest moment, tampoc no hi ha finançament.

El Sr. RIBÓ: Sí, senyor President. Sobre aquesta esmena hi ha una transaccional que fa referència a la Secció 19-02.

El Sr. PRESIDENT: Sí, l'acabem de rebre. És a dir, aleshores, la proposta, en aquest cas, del Grup parlamentari del PSU seria finançar aquest augment de crèdits a càrrec de la Secció 19, Capítol II.

És que algun dels dos parlamentaris té inconvenient que s'admeti a tràmit aquesta esmena transaccional que fa referència únicament al finançament?

No hi ha oposició.

(El senyor Escudé demana per parlar.)

El Sr. ESCUDÉ: El nostre Grup no considera que calgui admetre a tràmit aquesta transacció.

El Sr. PRESIDENT: Aleshores, d'acord amb el Reglament, tractant-se d'un augment de despeses sobre el qual no hi ha finançament previst, l'esmena no pot ser admesa a tràmit. I per tant, l'esmena 111 ha decaigut. Sobre l'esmena 112, també del Grup del Partit Socialista Unificat, que es refereix al Concepte 431 de la Secció 16, Servei 05, ens trobem amb el mateix problema. Es tracta d'un augment de despeses de 24 milions, i el finançament previst per a aquest augment ha quedat parcialment impossibilitat, parcialment només, però aproximadament per 7 milions, a conseqüència de la retirada de l'esmena 103. Aleshores, el Grup parlamentari del PSU presenta també una esmena transaccional proposant: que aquest finançament

sigui obtingut a càrrec de la Secció 19, Capítol II. És que hi ha algun inconvenient que aquest finançament, addicional, s'entén, sigui obtingut a partir de la Secció 19, Capítol II?

El Sr. ESCUDÉ: Sí, senyor President. El nostre Grup també considera que no podem admetre a tràmit la tramitació d'aquesta proposta transaccional i voldríem, potser, explicar una mica per què, perquè és la segona vegada que ens oposem a la tramitació. El nostre Grup considera que la Secció 19 és una Secció totalment correcta des del punt de vista tècnic i des del punt de vista real, però realment no és una partida, no és una situació inesgotable, no és una espècie de bóta de sant Ferriol, en frase popular, d'on podem anar extraient tots els diners que calgui per a qualsevol aportació. Això no vol dir que hem fet, i segurament farem, en el futur immediat, doncs, algun assentiment amb alguna inclusió d'alguna partida en aquesta Secció. Però no, evidentment, sistemàticament. D'altra banda, cal tenir present, senyores i senyors Diputats, que, en definitiva, un pressupost és un conjunt de decisions econòmiques. I econòmiques en el sentit estricte de l'expressió. O sia, que ens trobem amb una gran quantitat de necessitats i uns recursos escassos. Aleshores, el Consell Executiu en el nostre cas, ha proposat i aquí ho estem debatent en el Parlament, l'encert d'aquesta distribució de recursos escassos. Si sistemàticament poguéssim recórrer a la Secció 19, ens trobaríem, doncs, en una situació totalment inviable, il·lògica i m'atreviria, potser, a qualificar-la molt més greument. Per tant, doncs, repetim, si nosaltres ens oposem a la tramitació és purament per aquest afany de coherència, d'austeritat, que tantes vegades s'ha dit, i només en algun cas excepcional, com ja hem fet i tornarem a fer, admetríem a tràmit propostes transaccionals basades en el finançament amb càrrec a la Secció 19.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé. La Presidència entén que el Grup parlamentari del PSU podria mantenir la seva esmena, naturalment reduint l'augment. Reduint l'augment aproximadament als 10 milions i escaig que tindrien un finançament regular, almenys fins ara.

El Sr. RIBÓ: Nosaltres mantindríem, en aquest cas, l'esmena, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Mantindrien en aquest cas l'esmena. En aquest cas, per a defensar-la en nom del Grup...

El Sr. RIBÓ: Jo mateix, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El Diputat senyor Ribó.

S'entén que l'esmena ara portaria únicament un augment de l'ordre de 10 milions de pessetes. És a dir, de la quantitat que podria ser finançada amb altres conceptes a què fins ara no hi ha hagut oposició.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, al nostre Grup ens interessaria molt que es precisessin aquests conceptes.

El Sr. PRESIDENT: Sí. És possible... Un moment, doncs. Intentarem fer-ho. És possible que hi hagi un error perquè tot això és extraordinàriament complex i el ritme amb què es van fent les modificacions no permet estar segur de les xifres. Però sembla que seria possible utilitzar per a aquest finançament les... *(Pausa.)* Bé. Quedarien, com a possibles per al finançament, 1.064.350 pessetes del Concepte 251, Secció 04/01; 3 milions del Concepte 472, Secció 04, Servei 03; i 6.205.000 del Concepte 251, Secció

05, Servei 01. Quant a les 16.250 pessetes previstes també en el Concepte 251, Secció 07, Servei 01, la possibilitat en aquest moment existeix perquè encara no s'ha arribat a discutir aquest Concepte... *(Pausa.)* Perdó, hi ha un error, és el de 3 milions que encara no s'ha discutit, mentre que el de 16.250 sí que ja ha estat discutit. És a dir, en aquest moment, hi hauria la possibilitat de finançar per 4.080.500 pessetes, i la possibilitat potencial per 3 milions més. *(Pausa.)* Tornarem a dir-ho. És a dir, fins ara ja hi ha alliberats i utilitzables per a aquest finançament d'aquesta esmena, si prosperés, 1.064.350 pessetes del Concepte 251, Secció 04, Servei 01; 6.205.000 pessetes del Concepte 251, Secció 05, Servei 01; i 16.250 pessetes del Concepte 251, Secció 07, Servei 01. I, potencialment, també, en aquest moment, poden considerar-se utilitzables per al finançament, els 3 milions de pessetes del Concepte 472, Secció 04, Servei 03. Si no hi ha hagut cap error per part nostra que...

El Sr. LAPORTE: Senyor President, per a una simple qüestió d'ordre m'agradaria saber quin número té l'esmena eventualment aprovada, que rebaixa en 6.205.000 pessetes el concepte 251, Secció 05/01. *(Pausa.)*

El Sr. PRESIDENT: Senyor Conseller, evidentment no és que hi hagi una esmena sobre aquesta qüestió però no hem arribat...

Sí, no s'ha votat la partida corresponent i, per tant, si prosperés l'esmena, el Concepte aquest quedaria disminuït.

(El senyor Martín i Toval demana per parlar.)

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Senyor President. Una qüestió d'ordre. El que sí tinc la impressió, ja sé, senyor President, que això és complex, però com que hem entrat, en aquesta esmena, a definir molt concretament el finançament, convé, per aquesta vegada, segurament, esgotar-ho fins al final. Sí crec que el del Concepte 251, Secció 04/01, 1.064.350 pessetes —perquè jo vaig fer una explicació de vot sobre el tema del meu Grup—, ha estat votat i no resta cap esmena sobre aquest Concepte. I ha estat dit, pel President, que era utilitzable als efectes de finançament d'aquesta esmena. Crec que no. *(Pausa.)*

El Sr. PRESIDENT: El senyor Martín té raó sobre aquest cas i, efectivament, no es pot reduir un augment ja votat. Ara, en els altres casos, sembla que no havent-se votat, la possibilitat existeix.

El senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, per a una qüestió d'ordre, consegüent amb la intervenció del senyor Conseller de Sanitat. Efectivament, aquesta quantitat que ell exposa no ha estat mai esmentada en aquest Ple, perquè no havia estat ni tan sols objecte d'esmena. Però, jo, el que vull dir, és que vull recordar a tots els senyors Diputats que aquesta esmena d'augment implicaria una reducció en un Concepte que no havia estat esmenat originàriament.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Subirà, va equivocat.

Des del moment que aquesta esmena ha estat admesa a tràmit i s'hi esmenta el finançament, és que ha estat esmenat el Concepte.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: D'acord, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, aleshores, quedaria reduït el que hem dit...

(Pausa.)

L'única quantitat disponible en aquest moment, potencialment, serien els 9.221.250 pessetes. Sí. Excepte si hi ha un altre error.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: No, no voldria detectar més errors, senyor President. El que sí voldria és que el senyor President, si em permet, crec que ha fet una interpretació massa ràpida del tema plantejat per un altre Portaveu. Al nostre entendre, i ho dic perquè, si no, ho farem així per al pressupost vinent de la Generalitat, o es fan esmenes creuades o no es poden inutilitzar fons de finançament per a l'altra esmena. És a dir, si el mateix Grup o un altre Grup no ha fet una esmena en la qual es diu: Concepte 251, Secció 05/01, estudis i dictàmens emesos per persones alienes al Departament de Sanitat, dient que es rebaixi en 6.205.000 pessetes i explicant els motius i guanyar l'esmena, no es poden utilitzar aquests fons per passar a unes altres. Si no, amb una esmena, de fet, podríem fer-ne unes quantes alhora que, segons això, aquesta seria, no una esmena, sinó una esmena pel que fa a la Secció 16/05, que és el tema que tractem, Cultura, però alhora una, dues, tres, quatre, cinc, sis, set esmenes més perquè les fonts de finançament comporten una altra esmena. Jo voldria saber-ho simplement a efectes de precedent parlamentari, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Martín, jo, personalment, seria del seu criteri. Però ens trobem davant d'un Dictamen de la Comissió que, em sembla, ha estat aprovat unànimement, el Dictamen, no?, amb un... a part els vots particulars. De manera que, realment, si aquí hi ha una qüestió controvertible que dona lloc a aquesta precisió, que jo comparteixo, és la Comissió en el seu conjunt que seria, en tot cas... hauria de rectificar el seu criteri. La Presidència posa a debat el Dictamen de la Comissió. I, exceptuant en aquells casos que hi ha hagut, hem constatat unes coses contràries al Reglament i en què ens hem vist obligats, com vostès saben, a introduir modificacions al Dictamen, el que no és d'una manera explícita contrari, ho hem donat per bo, deixant la responsabilitat a la Comissió, no a la Mesa, que no ha entrat en aquestes qüestions. Bé, després d'aquestes explicacions, em penso que finalment el senyor Ribó podrà defensar el poc que queda de la seva esmena.

El Sr. RIBÓ: Abans de començar la defensa demanaríem si podem ajuntar les esmenes 113 i 118, i demanem també si es considera que eren fons de finançament.

El Sr. PRESIDENT: 113 i 118. Bé, sobre l'esmena 113 en les notes que jo tinc fins ara sembla que no hi hauria problema pel finançament. *(Pausa.)* Bé, l'esmena 113 ha quedat sense finançament, i en aquest cas, per tant, caldria una esmena transaccional que permetés finançar-la per un altre procediment si tots els Grups parlamentaris hi estiguessin d'acord. Quant a l'esmena 115, hi ha un problema de finançament total perquè estava previst amb l'esmena 100, que va ser retirada, i amb l'esmena 101, que va ser rebutjada. De manera que jo crec que no es pot ara defensar això, primerament que aquestes esmenes 113 i 115 quedarien decaigudes *(pausa)*, la 118. A l'esmena 118 hi ha una part de finançament que ha quedat eliminada. *(Pausa.)* Sí, el de l'esmena 92, i quedaria aleshores només un finançament de 500.000 pessetes. De manera que, si no fos amb esmena transaccional... *(Pausa.)* Les 500.000 pessetes

provenien d'una esmena que ha estat retirada aquest matí, per això no ho teníem encara anotat. Per tant també ha quedat totalment sense finançament. Aleshores, crec que del punt de vista de procediment, ara hem de limitar-nos a l'esmena 112, i les esmenes 113 i 118 haurien de ser objecte en tot cas d'una esmena transaccional perquè no fossin decaigudes. Té la paraula el senyor Ribó, finalment.

El Sr. RIBÓ: Gràcies senyor President. Senyores Diputades, senyors Diputats, nosaltres volem mostrar, igual que ha fet algun Portaveu al llarg d'aquesta polèmica sobre les fonts de finançament, que justament el mètode de discussió d'aquest Pressupost, que al seu dia nosaltres ja vàrem criticar, porta aquest enrenou. Amb els pocs doblers que ens puguin quedar per a l'esmena 112, nosaltres voldríem significar que la difusió cultural ha d'anar adreçada a una extensió de la cultura fora del model que entenem, dintre dels pocs indicis que encara podem tenir de la política cultural de la Generalitat, del model excessivament centralitzat amb el qual s'està treballant.

La difusió cultural als ajuntaments permetria anar a una descentralització dels esforços culturals, anar a una nova forma de difusió cultural a través de les institucions de Catalunya, i diem a través de les institucions perquè ja es produeix a través d'un reguitzell d'entitats privades que no participen d'aquest finançament públic, i gràcies a aquestes entitats privades hi ha una subsistència molt sovint de la nostra cultura; permetria un ajut institucional a barris, als municipis, en aquesta política en què sembla que hauríem de coincidir de recuperació local i amb un llarg etcètera. Un etcètera que em permeto exemplaritzar amb qüestions que estan dins de l'esmena 113 i podrien ser recuperades a l'esmena 112, perquè avui els ajuntaments de Catalunya, per exemple, es troben en les seves mans amb la majoria de museus de Catalunya, vora quatre-cents, els quals tenen uns problemes gravíssims de seguretat. Podem esmentar el cas darrer de Vilanova i la Geltrú, amb el robatori d'una sèrie d'obres d'art, fins i tot amb el greu perill que va córrer un Greco, i que encara avui corre un altre perill, que és que se l'enduguin cap a Madrid; podem esmentar el cas d'Olot, d'uns museus que avui estan tancats, potser amb bon criteri de l'ajuntament per manca de diners, d'adhesió cultural i de diners per a protegir aquestes obres artístiques, però que és un dels exemples que ens demostren que avui hauríem d'anar a potenciar aquesta extensió del projecte cultural i del seu finançament per tot el territori de Catalunya. Podríem esmentar altres exemples que també estarien en altres esmenes que no han estat admeses a tràmit, repeteixo, per aquest enrenou de la font de finançament. Però en definitiva, encara que avui representi una posició testimonial, nosaltres volem significar amb aquesta, i amb aquesta esmena, la voluntat de començar a construir un Projecte cultural diferent del que aquest Pressupost en aquests moments representa.

Gràcies.

(El senyor Escudé demana la paraula.)

El Sr. PRESIDENT: Un torn en contra? (Pausa.) Per al torn en contra té la paraula el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquest torn en contra, el faig amb certa recança, més que res pel títol de «en contra», perquè en definitiva

pel que el senyor Ribó ens ha dit sobre l'esmena 112, no sobretot el que després ens ha explicat de museus, que és a la 113, i que per ara encara no és objecte de debat, voldria dir-li, a ell, i a tots vostès, senyores i senyors Diputats, que en el Concepte hi estic, i el nostre Grup hi està, plenament d'acord. Nosaltres valorem molt positivament els esforços que molts ajuntaments, grans i petits arreu de Catalunya, fan de cara a la difusió de la nostra cultura i de la cultura en general en els seus municipis i en els barris.

Ara, com abans en aquella mica d'explicació que he fet del perquè el nostre Grup s'oposava a la tramitació de les esmenes transaccionals amb càrrec a la Secció 19, per completar aquella explicació també haig de dir que, en virtut d'aquell principi o aquella doctrina amplament admesa en el camp econòmic de la utilitat marginal, cal reconèixer que aquests recursos escassos que hem assignat s'han d'assignar amb unes proporcions determinades, i quan una partida, quan un concepte ja té una dotació, donar-li més dotació crea una discriminació, una menor satisfacció social que no pas si aquests recursos s'adscriuen a un altre lloc. Dic això perquè de la intervenció del senyor Ribó sembla que l'esmena pretén donar difusió cultural a través dels ajuntaments i que el Projecte no la vulgui donar, quan no és així. Passa que el Projecte que ha fet el Consell Executiu i que el nostre Grup parlamentari abona totalment ja preveu, si no vaig errat, una consignació de 6 milions de pessetes. Per tant, doncs, ja hi ha una quantitat, entenem que suficient, per a això.

Però és que, per altra banda —i em sembla recordar que vaig tenir ja ocasió de parlar-ne en el si de la Comissió—, cal tenir present que en tot el terreny de cultura, hi juguen molt l'aspecte, les característiques del Pressupost consolidat que dèiem, i que en un conjunt de vint folis vam repartir als Grups parlamentaris i allà es deia que el Departament de Cultura, junt amb les partides pròpies i que estan incloses en aquest Pressupost, compta amb una sèrie d'aportacions a càrrec del pressupost general de l'Estat, i que concretament en aquesta partida, hi dona 9 milions de pessetes. Vol dir, senyores i senyors Diputats, que ultra els 6 milions que assigna el Pressupost, podem comptar, no podem comptar sinó comptarem amb 9 milions més per a aquesta difusió cultural dels ajuntaments a càrrec del pressupost de l'Estat. Vol dir que disposarem d'uns 15 milions de pessetes, la qual cosa, si bé és substancialment menor a la quantitat que primitivament proposava el Grup esmenant, és fins i tot, crec, superior a la que resulta de tot aquest finançament disminuït que ha resultat en aquesta esmena 112.

Per tots aquests motius crec, senyors i senyores Diputats, que cal, i en aquest sentit els demano el seu vot, no donar suport, no abonar l'aprovament d'aquesta esmena número 73, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que ha rebut el número 112 en la classificació que han fet els serveis del Parlament.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyors Diputats, passem, doncs, a votació l'esmena 112 en les condicions esmentades, és a dir, que l'augment no seria fins a 30 milions, sinó aproximadament fins a 16 milions. És a dir, les quantitats disponibles... (Pausa.)

És a dir, d'acord amb el que hem indicat, quedaria esta-

blerta ja pels serveis de la Cambra la quantitat exacta, no?, per a evitar qualsevol error en aquest moment. És a dir, la quantitat que resultaria de les possibilitats en el moment present del debat.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

L'esmena ha estat rebutjada per 50 vots a favor i 63 en contra.

L'esmena 113, que és la que segueix, necessitaria ser objecte d'un nou finançament. El Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, és que vol presentar una esmena transaccional per a finançar o retirar l'esmena?

El Sr. RIBÓ: La retirem.

El Sr. PRESIDENT: Retirada... *(Pausa.)* Decaiguda. *(Pausa.)* Senyors Diputats, senyores Diputades, tenim des de fa uns moments, i jo no me n'havia adonat encara, en la tribuna d'honor, d'invitats, uns Diputats del Parlament Basc. Jo els adreço en nom de la Cambra la nostra salutació i proposo que els dediquem un aplaudiment. *(Llargos aplaudiments.)*

I continuant el debat, estem en l'esmena 114, del Grup Centrista.

El Sr. CAPDEVILA: La retirem.

El Sr. PRESIDENT: Retirada. Arribem ara a l'esmena 115, del Grup parlamentari del PSU, que, per les raons que hem considerat llargament abans, de finançament, queda decaiguda no havent-se presentat cap esmena transaccional que pogués resoldre el problema del finançament.

Tenim ara l'esmena 117, també del Grup parlamentari del PSU. És una esmena al Concepte 465, de la Secció 16, Servei 01, i el finançament previst sobre la base del Concepte 484, de la Secció 7, i el Concepte 611, de la Secció 7, en tots dos casos Servei 01, sembla en aquest moment del procediment possible.

El Sr. RIBÓ: La retirem, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Retirada. Ens trobem també amb el problema de finançament per a l'esmena 118, del Grup parlamentari del PSU.

El Sr. RIBÓ: Retirada.

El Sr. PRESIDENT: Retirada. Millor dit, decaiguda, no havent-se presentat una nova possibilitat de finançament.

I arribem a l'esmena 119, del Grup Socialista, que proposa per al Concepte 471, Secció 01, Servei 03, la reducció de 70 milions de pessetes. El crèdit passaria de 79.206.606 a 9.206.606. Pel Grup Socialista, té la paraula per a defensar-la el Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: Senyor President, en principio querria hacer una aclaración, y es en el sentido de que la «esmena», a pesar de que es de «substitución», no se trata de reducir los 70 millones para que vayan a la Sección 19 como en algunos otros casos, sino para que vayan al Concepto 431, de Promoción Deportiva de los entes territoriales; es decir, que haya un trasvase de estos 70 millones de pesetas, en vez de ser subvenciones a entes de iniciación técnico-deportiva, es decir, en definitiva a entidades deportivas, vaya a subvenciones a los ayuntamientos, a los entes territoriales. Esto estaba así en el texto original de la enmienda, y tal vez en la transcripción al Dictamen de la

Comisión haya solamente quedado reducido. Si por tanto...

El Sr. PRESIDENT: Bé, el que hi ha és que el Dictamen de la Comissió en cap cas no ha considerat els finançaments quan es tractava d'esmenes, i aleshores això era una qüestió que s'havia de considerar al final. Però, en efecte, l'esmena original del Grup Socialista indicava el finançament del Concepte 431, de l'article 43, del Capítol IV, etc., tal com ha dit el senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: Muchas gracias, senyor President. Bien, esta aclaración nos parece importante, porque en definitiva la filosofía de nuestra enmienda era invertir la política de subvenciones en materia de promoción del deporte. Política que debe ser en todo momento instrumento esencial y eje central de toda una política de promoción del deporte en Catalunya, y que en realidad, si ustedes observan, el 90% de esta política de subvenciones iba dirigida fundamentalmente a las entidades deportivas privadas y solamente, aproximadamente, un 10% iba dirigida a los ayuntamientos, a las entidades territoriales. Nosotros cambiábamos esta filosofía, invirtiéndola, y planteando con nuestra enmienda que el 90% de estas subvenciones vayan dirigidas fundamentalmente a los ayuntamientos y el 10% vaya dirigida a las entidades privadas. Esto, ¿por qué lo hacemos? Lo hacemos fundamentalmente por diversas razones: nosotros entendemos que prácticamente más del 90% de las entidades deportivas de Cataluña son de ámbito local o municipal, y por tanto, toda política de subvenciones ha de pasar fundamentalmente por las instituciones que mejor conocen su propia realidad social, porque conocen mejor su propia realidad local, y eso debe ser fundamentalmente lo siguiente. También lo hacíamos porque entendemos que si no se hace así no habrá una distribución territorial por comarcas y localidades con criterios objetivos que tenga en cuenta los niveles de población, que tenga en cuenta las necesidades deportivas, es decir, que tenga en cuenta los criterios objetivos que tenga cada comarca, y, evidentemente, en tanto en cuanto haya una política de subvenciones de modo directo desde la Conselleria o en este caso desde la Direcció General d'Esports a las entidades deportivas, y no a través de la política, a través de los ayuntamientos, en definitiva, se pueden crear situaciones en las que determinadas zonas se vean muy favorecidas por una política de subvenciones y otras zonas no reciban prácticamente ningún tipo de subvención.

Y no solamente había para nosotros estas dos razones, sino que había para nosotros una muy importante. Para nosotros toda política de promoción del deporte ha de pasar por una política de concertación a tres bandas, Generalitat, ajuntaments y entidades deportivas. No puede ser una política de concertación única y exclusivamente a dos bandas, fundamentalmente en el sentido de Generalitat, entidades deportivas, no solamente por criterios de desconcentración y descentralización de la política de subvenciones, no solamente por esas razones, sino por un criterio de corresponsabilización en todo lo que afecta a la política de promoción del deporte en Cataluña.

Y evidentemente si no se entiende que los ayuntamientos han de jugar un papel esencial en la política de promoción del deporte, evidentemente estamos arriesgando que esta política de concertación, que podría tener efectos

multiplicadores en tanto en cuanto los ayuntamientos también entren en este proceso de corresponsabilización, evidentemente estaremos arraigando que esta política de subvenciones, como he dicho al principio, instrumento fundamental de la promoción del deporte en Cataluña, en realidad tenga no los efectos deseados, sino unos efectos aún mucho más minoritarios.

Muchas gracias, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, el senyor Subirà, en nom del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, efectivament, tal com s'ha anunciat es tracta aquí de canviar 70 milions de pessetes, d'allà on són pressupostats, que és a institucions sense finalitat de lucre, ens d'iniciació tècnico-esportiva, i passar-los a ens territorials per a promoció esportiva. Senyores i senyors Diputats, ens trobem davant d'un cas en el qual una posició ideològica —evidentment legítima, però no compartida pel Grup de partits que dona suport al Govern i pel mateix Govern de la Generalitat— oblida una realitat del país. Totes les senyores i els senyors Diputats que coneixen Catalunya són conscients —i tots la coneixen, evidentment—, són conscients que en el nostre país l'esport s'ha mantingut i s'ha promocionat a través de la iniciativa d'incomptables grups, d'incomptables entitats —sense afany de lucre, òbviament— i que han estat el planter d'infinitats d'esportistes, i que han promogut aquesta activitat que té una transcendència gran per a la promoció social del nostre país. Llavors, se'ns diu que això es faria millor a través dels ajuntaments. Això, el que faria seria canviar tota una trajectòria de casa nostra, i ens sembla que això seria extremadament perillós. S'ha dit que la posició del Grup esmenant garantiria una millor territorialització d'aquestes subvencions, i això, senyores i senyors Diputats, els puc dir que no és exacte; els diré ara la distribució que el Departament, perdó, la Direcció General d'Esports pensa fer, i com la pensa fer, d'aquests 79 milions de pessetes. Concretament, es distribuïran de la manera següent: 14.206.000 per a escoles de promoció esportiva, segons convenis ja existents; els altres 65 milions de pessetes, és a dir, la part més important de llarg, es distribuïrà de la manera següent: tota aquesta quantitat de 65 milions distribuïda territorialment i d'acord amb els criteris que ara explicaré. Un 10% per a despeses d'organització de jocs intercomarcals, és a dir, 6.500.000; 9.750.000 assignades a parts iguals entre les 38 comarques de Catalunya; i 48.750.000 assignades també a les 38 comarques, però d'acord amb uns criteris de nombre d'habitants i nombre d'entitats esportives; fonamentalment, nombre d'habitants, precisament per a intentar compensar les menors activitats esportives d'algunes comarques.

Això serà dirigit per la Direcció General de comú acord i amb el Consell, obtenir del Consell l'assessorament d'uns consells comarcals d'esports a crear, en els quals consells comarcals hi tindran representació, evidentment, els ajuntaments, però també les entitats esportives que se les ha qualificat d'iniciativa privada, i que jo no dic que no ho siguin, però que no es pensi que tenen aquesta connotació d'afany de lucre que de vegades es dona a iniciativa privada. Tots sabem que no tenen afany de lucre, no n'han tingut mai, i suposant que en tinguessin tampoc no hau-

rien tingut lucre. Per totes aquestes raons, senyores i senyors Diputats, nosaltres votarem en contra de l'esmena proposada, i demanem als altres Grups que també ho facin així.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació, doncs, l'esmena 119, del Grup Socialista. Els senyors Diputats que estiguin a favor de l'esmena que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'esmena queda rebutjada per 50 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Passem ara al vot particular d'addició del Grup Socialista, que porta el número 120. Es tracta de dotar novament el Concepte 471 de la Secció 4, Servei 03, amb 36.283.000 pessetes. L'aprovació d'aquest vot particular significaria una baixa de la mateixa quantitat, 36.283.000 pessetes, del Concepte 472, Secció 04, Servei 05.

Per a defensar el vot particular socialista, té la paraula la Diputada senyora Marta Mata.

La Sra. MATA: Senyor President, senyors Diputats i senyores Diputades, el nostre Grup va presentar una esmena a les partides de l'Escola d'Estiu, a causa de la manca d'informació amb què aquesta, com tantes altres partides, apareixia en el Pressupost. I el nostre Grup va retirar l'esmena a Comissió, després de tenir la informació donada pel senyor Conseller, tot i considerar que la partida és minsa, 36 milions per a gairebé 10.000 mestres a l'Escola d'Estiu; no sols pensàvem, doncs, en la importància de l'Escola d'Estiu, sinó també comparant-la amb altres partides d'aquest mateix Pressupost. Però a Comissió va prosperar una esmena del Grup comunista consistent a canviar la partida de les escoles d'estiu de la Direcció General d'Ensenyament Primari a la Direcció General d'Ensenyament Universitari. Nosaltres considerem que l'esmena del Grup comunista té un correcte però limitat fonament en la incongruència que hi ha entre, d'una banda, el decret que desplega l'estructura de la Conselleria, i on es situa la formació inicial i permanent i el reciclatge del professorat, a la Direcció General d'Universitats, i, d'altra banda, el Projecte de Pressupostos que situava les escoles d'estiu, en principi de formació permanent dels mestres, evidentment, adults i universitaris, entre les partides de la Direcció General d'Ensenyament Primari. Però per al nostre Grup és més forta la incongruència entre el decret i la realitat de les escoles d'estiu, entre la partida tal com ha quedat en Comissió i les escoles d'estiu, i això és el que volem expressar amb aquest vot particular. La partida aplicada a les escoles d'estiu ens fa pensar en una institució prou important en la història de l'escola de Catalunya, com perquè aquest Parlament li dediqui els minuts reglamentaris, i segurament més, en una ocasió específica. L'escola d'estiu ha estat, tot al llarg d'aquest segle, la institució que ha vertebrat la renovació pedagògica de Catalunya entre els mestres; per dues vegades una dictadura l'ha tallada, i per dues vegades ha reascut gràcies al suport entusiasta dels mestres de Catalunya. Si la Mancomunitat l'any 14 en va encarregar l'organització a mestres com Eladi Oms i Alexandre Galí, i la Generalitat dels anys trenta a l'Escola Dalmau, en els darrers quinze anys han estat grups de mestres estructurats a tal

objecte o institucions professionals els qui han organitzat les escoles d'estiu. De primer sols, després amb el suport d'institucions de diversos tipus, especialment els Instituts de Ciències de l'Educació, i finalment, en alguns casos, amb la prestació de locals i serveis de les Universitats. Sempre amb la participació de professors universitaris que als anys seixanta i setanta van trobar a les escoles d'estiu un auditori no gaire freqüent, motivat, actiu, carregat d'experiència i de responsabilitat. I faig esment d'aquests extrems per deixar clar el grau d'acolliment i d'estreta relació que les universitats han tingut amb les escoles d'estiu, però precisament també per remarcar que la realitat d'aquestes escoles no té res a veure amb l'organització acadèmica convencional. Les escoles d'estiu són una organització de la qual es doten els mestres i professors de diversos cicles d'ensenyament per a la seva pròpia formació, a partir de l'intercanvi de la pròpia experiència i amb l'ajut d'especialistes del camp universitari, de les arts, del treball, de l'economia, d'on sigui.

A partir de la seva actual estructura comarcal, amb els grups d'escoles de mestres organitzadors de les escoles d'estiu, han estat assumides els anys 78, 79 i 80 per la mateixa Generalitat i el retorn que demanem de la partida d'escoles d'estiu a la Direcció General d'Ensenyament Primari, és fet en funció d'aquesta consuetud, a més de motivada per la tradició ja explicada.

No hi ha en la nostra actitud res contra la col·laboració amb la Direcció General d'Ensenyament Universitari —que considerem segura—, sinó el desig que les escoles d'estiu siguin contemplades també per aquest Parlament, i des del primer moment en el lloc que els pertoca com a institució nascuda no de les altures —per exemple, segons el model de l'Institución Libre de la Enseñanza—, sinó des de la base, des dels mestres, segons el model de renovació pedagògica de Catalunya. Sabem que tampoc la Direcció General d'Ensenyament Primari no és un lloc totalment congruent perquè hi ha seccions, i fins escoles d'estiu d'ensenyament mitjà, i fins i tot alguna vegada hem arribat a somniat treballar en una cosa que es podria anomenar pedagogia universitària, però creiem que és la més realista pel que fa a les relacions entre els grups organitzadors d'escoles d'estiu i la Conselleria, i la menys inadequada —almenys en l'actual estructura del Departament explicitat en el Decret. La Direcció General d'Ensenyament Primari és precisament l'única que esmenta dintre dels seus objectius la renovació pedagògica, que és la causa i el nervi de les escoles d'estiu.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra? El senyor Pi-Sunyer en nom del Grup de Convergència i Unió.

Senyor Ribó, és una qüestió d'ordre o de què es tracta?

El Sr. RIBÓ: Nosaltres també voldríem fer ús d'un torn en contra, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: No, és impossible, vaja! És impossible, no. Caldria que es posessin d'acord els dos Grups...

El Sr. RIBÓ: Sugeriríem distribuir les dues intervencions del torn en contra, si el senyor President ho permetés.

El Sr. PRESIDENT: No, no, seria un precedent que no...

El Sr. RIBÓ: Aquesta es tractava d'una esmena nostra en Comissió, per tant..., (pausa).

El Sr. PRESIDENT: Bé, jo suggeriria en aquest cas que concedíssim una explicació de vot.

El Sr. RIBÓ: Sí, nosaltres insistiríem en el fet que l'esmena fou presentada pel nostre Grup en Comissió.

El Sr. PRESIDENT: Aleshores, és que el Grup parlamentari de Convergència acceptaria passar la seva intervenció a l'explicació de vot?

El Sr. ALAVEDRA: Cediríem el torn en contra al Grup del PSU, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Té la paraula el senyor Ribó pel Grup parlamentari...

El Sr. RIBÓ: La senyora Teresa Eulàlia Calzada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, la senyora Teresa Eulàlia Calzada.

La Sra. CALZADA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, la nostra intervenció ve motivada, fonamentalment, perquè va ser el nostre Grup que en Comissió va presentar l'esmena, no de supressió, no d'una partida destinada a les escoles d'estiu, sinó de canvi de lloc d'aquesta partida. Per tant, no és tant un torn en contra el que jo faré en aquests moments, sinó una explicació de per què, com a resultat d'aquesta esmena, va sortir el vot particular del Grup Socialista.

És evident que estic absolutament d'acord amb tot el que ha explicat la Diputada Marta Mata sobre la importància de les escoles d'estiu, sobre l'eix vertebrador d'un inici de renovació pedagògica durant tot aquest període del franquisme, però que a nosaltres el que ens va preocupar és la presentació que ens va fer el Consell Executiu d'aquesta partida, sobretot per la incongruència que representava el plantejament d'aquesta partida sota la Direcció General de l'Ensenyament Primari, quan els Decrets del 18 de novembre i de l'1 de desembre, on s'estructura i desenvolupa l'organització del Departament d'Ensenyament en els seus articles sisè i vint-i-vuitè, feien referència que era la Direcció General d'Universitats l'encarregada de l'elaboració de la política i els plans d'actuació per a la formació i perfeccionament del professorat de tots els nivells educatius. Per tant, des del nostre punt de vista, en l'esmena que vam presentar es tractava d'adequar una partida pressupostària a l'organisme corresponent, segons l'estructuració del Departament. Però és evident que traspassar aquesta partida de la Direcció General de l'Ensenyament Primari a la Direcció General de l'Ensenyament Universitari soluciona un problema tècnic important, però no soluciona les qüestions, les necessitats educatives que teníem al nostre país en relació amb la formació de professorat.

En primer lloc, perquè les escoles d'estiu afecten tot el professorat de tots els nivells educatius, però fonamentalment l'ensenyament primari i l'ensenyament secundari —que no hem d'oblidar perquè si no ens podem trobar amb aquest nivell educatiu anquilosat, sense canvis, sense renovació pedagògica. Però, al mateix temps, cal pensar que amb organització educativa no podem estructurar un Departament en compartiments estancats. Per què? Perquè els cicles educatius tenen una continuïtat, i això, aquesta continuïtat, aquesta necessitat de relacionar els

diferents nivells educatius és encara més important en el cas del professorat.

Però a més a més, traspasar aquesta partida de la Direcció General d'Ensenyament Primari a la Direcció General d'Ensenyament Universitari, es mantingués o no, hem de pensar que no han de ser les Direccions Generals les que facin l'organització a les escoles d'estiu, sinó que cal que aquest organisme polític dels que tenim nosaltres a la Conselleria, sigui capaç de recollir, sigui capaç d'implantar, sigui capaç de potenciar que siguin els mateixos professors, que siguin els mateixos mestres els qui continuïn organitzant aquestes escoles d'estiu que durant tot aquest període han tingut una importància extraordinària.

És per això que creiem que la Conselleria hauria d'establir unes formes de funcionament on es vinculessin les diferents Direccions Generals per fer aquest treball internivells, aquest treball interprofessorat de tots els nivells educatius.

Aquest és un tema que ens preocupa, perquè tal com està estructurada en aquests moments la Conselleria, malgrat la pràctica —jo tinc informació que sí que realitza aquestes relacions entre Direccions Generals—, no estableix, des del punt de vista de creació de decret, aquestes formes, diguem-ne de vinculació, del conjunt dels nivells educatius.

El tema de les escoles d'estiu és un, però a més a més hi ha uns altres temes. Per exemple, en aquests mateixos Decrets d'organització i d'estructuració dels Departaments, a la Direcció General d'Ensenyament Primari, hi ha un Servei d'Ensenyament del Català. Nosaltres creiem que és important aquest Servei d'Ensenyament del Català, però què passa? ¿És que resulta que en uns altres nivells educatius no cal un servei d'ensenyament del català? ¿És que tenim ja catalanitzats els nivells de secundària i d'universitat? Creiem que això, aquesta seria no tant una petició ni una recomanació, sinó un posar aquí, al Parlament, aquestes deficiències que nosaltres creiem que té l'estructuració del Departament d'Ensenyament, la Conselleria d'Ensenyament, per dir que cal pensar unes formes de relació comunes a tots els nivells educatius i uns instruments que permetin que el conjunt del sistema educatiu vagi avançant en aquesta renovació pedagògica i en aquesta catalanització de l'escola.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Conseller d'Ensenyament té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT: Senyor President, senyores i senyors Diputats, la meua intervenció és una intervenció senzilla perquè jo el que vull, en tot cas, és donar el criteri del Departament, que participa dels dos criteris que fa un moment s'han esmentat: el del Partit que presentava l'esmena, i el del que la va presentar en el seu moment en Comissió.

Efectivament, el Departament havia col·locat aquesta partida, inicialment, dintre de la dependència de la Direcció General d'Ensenyament Primari. Jo crec que això va ser un error freudià, perquè l'esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya tenia raó: això administrativament correspon a la Direcció General d'Universitats; la Direcció General d'Universitats és una Direcció a la qual estan atribuïts l'exercici i la responsabilitat de la formació i per-

feccionament del professorat, per tant, aquesta és una competència que li correspon, i administrativament és així, i, per tant, la partida havia d'estar dintre d'aquesta Direcció. Però també és veritat —com deia la Diputada senyora Marta Mata— que el tema de les escoles d'estiu té una importància i ha tingut una transcendència —i la seguirà tenint en el nostre país— de renovació pedagògica que fa que aquestes escoles, fonamentalment, vagin adreçades al perfeccionament i a la intervenció d'activitats del professorat de nivells primaris.

I en aquest sentit, jo crec que la senyora Marta Mata té raó; també és veritat que hi ha escoles d'estiu que afecten nivells de l'ensenyament mitjà, però fonamentalment és l'ensenyament primari, i per això en totes les tasques de preparació, d'elaboració, de programació de les escoles d'estiu, hi ha hagut, avui, hi ha hagut durant tot aquest temps, una col·laboració entre les dues Direccions Generals, o entre les tres Direccions Generals. No hi ha hagut cap reunió, no hi ha hagut cap sessió, no hi ha hagut cap intervenció en què això només s'hagués confiat a la Direcció General d'Ensenyament Universitari, sinó que aquesta Direcció ha comprès —com ho ha comprès el Departament, dintre de la política de connexió i de coordinació que correspon al Conseller— que això era una tasca conjunta, que era una tasca que requeria aquesta col·laboració, i així s'ha fet.

Per tant, jo els vull dir que la preparació, l'elaboració, la programació de tots els treballs corresponents a les escoles d'estiu, és una tasca comuna de les Direccions Generals, que el Departament es cuida i seguirà cuidant-se que s'estableixi aquesta necessària coordinació, i jo voldria tranquil·litzar en aquest sentit els partits esmenants, i molt concretament la Diputada senyora Marta Mata, que sap més que ningú del tema de les escoles d'estiu, i aquí jo vull agrair també la seva intervenció.

Moltes gràcies, senyor President, moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: La senyora Marta Mata desitja algun mot de rectificació?

La Sra. MATA: Per qüestió d'ordre. El nostre Grup, vista l'acceptació que ha fet el senyor Conseller de la nostra petició, retiraria el...

El Sr. PRESIDENT: Retira l'esmena. Moltes gràcies.

Passem, doncs, a l'esmena 121, del Grup parlamentari del PSU, que es refereix al Concepte 471 de la Secció 07, Servei 01, proposant un augment, en fi, l'atribució a aquest Concepte d'un crèdit de 2.507.500 pessetes, que seria finançat amb una reducció equivalent al Concepte 255 de la mateixa Secció i del mateix Servei.

Com els senyors Diputats poden observar, en els dos casos es tractaria de destinar aquests diners a conferències i cursets, i es tracta únicament de si els ha d'organitzar el Departament o ha de ser en forma de subvenció a entitats.

Per a la defensa de l'esmena 121, en nom del PSU, té la paraula...

El Sr. RIBÓ: El Diputat senyor Antoni Cuadras.

El Sr. PRESIDENT: ...el Diputat senyor Antoni Cuadras.

El Sr. CUADRAS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup parlamentari ha mantingut aquesta esmena i l'ha portada al Ple perquè vam tenir bas-

tant de sorpresa en no ser acceptada en els treballs de la Comissió, perquè ens sembla que és una esmena perfectament assumible per totes les senyores i senyors Diputats que componen aquesta Cambra, perquè ens sembla que entra dintre del terreny perfectament lògic, diríem, i normal del treball que hauria d'acceptar el propi Consell Executiu i a través d'ell la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

Nosaltres, en presentar aquesta esmena, en cap moment no posem en qüestió la necessitat, fins i tot la conveniència que la pròpia Conselleria organitzi conferències, cursets, etc. El que passa és que pensem que aquesta qüestió no és quelcom que hagi de fer únicament i exclusivament la Conselleria, sinó que és una tasca que es pot complementar perfectament. I a més a més, aquesta és una quantitat perfectament modesta, jo diria, a partir de les pròpies iniciatives que ja hi ha arreu de Catalunya, en sindicats pagesos, cooperatives agrícoles, casals en zones rurals, etc. I per tant, l'objectiu que nosaltres perseguim amb aquesta esmena és que, des del Consell Executiu i, repeteixo, a través d'ell, amb la Conselleria d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, s'estimuli i es potenciï totes aquestes iniciatives que hi ha arreu de la nostra Catalunya rural.

Jo faig una defensa molt breu, repeteixo que em sembla que és quelcom perfectament assumible per la Conselleria, pel Consell Executiu i pels grups parlamentaris que donen suport al Consell Executiu, i demanaria el vot afirmatiu a aquesta esmena que té el número 121, segons els serveis de la Cambra.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra respecte a l'esmena defensada pel senyor Cuadras? Té la paraula el Diputat senyor Fonolleda, en nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. FONOLLEDA: Senyor President, senyores i senyors Diputats. Efectivament, com ha dit el senyor President de la Cambra, aquí es tracta d'una esmena que no modifica la quantitat pressupostària però passa d'un Capítol —que és el Capítol II— al Capítol IV, i això significa un canvi de filosofia pressupostària amb la qual, evidentment, nosaltres estem en contra. Per tant, la nostra voluntat —que quedi clara, des d'ara— és de mantenir l'aplicació d'aquesta partida en el Concepte 255, i explicaré les raons per les quals això ha de ser així.

Aquesta és una partida que té per objecte l'organització de conferències i cursets per a informació i formació dels pagesos i, també, d'un altre sector que em sembla que el senyor Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula ha oblidat, que és el sector pesquer. Ja té cursets programats com ara els de l'agricultura catalana davant la integració a la Comunitat Econòmica Europea, l'ajuda a la formació de gerents d'entitats agràries, cooperatives, associacions de productes agraris i confraries de pescadors, el reciclatge i la preparació de funcionaris del Departament, sigui mitjançant cursets tècnics, dels quals, en fi, no cal fer gaire esment, però tots sabem avui dia, davant la tecnologia, la necessitat de fer cursets tècnics sobre temes, per dir-ho així, que estan en el món de cada dia, com és ara el reg per goteig, les energies alternatives, etc., però també haig de dir, aquí, que també en aquesta partida s'inclouen

col·laboracions en mostres i exposicions del sector agrícola, en fires i concursos de ramaderia i en entitats, en entitats —ho subratllo— que organitzin jornades d'interès agrari.

Per tant, queda clar que el Departament vol fer, evidentment, la seva pròpia política en aquest aspecte, però l'últim punt que he assenyalat —aquest de la col·laboració amb entitats— deixa ben clar que no exclou ningú, però el que no pot fer de cap manera el Departament és destinar-la a un sol tipus d'entitat com ha demanat el senyor Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula.

Per tant, demanem a aquesta Cambra que accepti la nostra proposta de mantenir la partida, tal com l'havíem posada en el Pressupost. Res més.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, a votació l'esmena 121 del Grup parlamentari del PSU sobre el Concepte 431, Secció 07, Servei 01.

Els senyors Diputats que estiguin a favor de l'esmena, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'esmena ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 60 en contra i 28 abstencions.

L'esmena 122, del Grup parlamentari del PSU, ha quedat sense finançament des del moment que va ser retirada l'esmena 103. El Grup parlamentari del PSU no ha presentat cap escrit preveient una nova forma de finançament, per tant, l'esmena queda decaiguda.

Veiem ara l'esmena 124, també del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

(El Diputat senyor Ribó demana per parlar.)

El Sr. RIBÓ: Senyor President, retirem aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Retirada (*Pausa*.) I arribem ja a l'esmena 125, del Grup Socialista, que és una esmena creuada amb l'esmena 184, per la qual s'ha fet de la forma com hauria de ser la regular de fer coincidir l'esmena d'augment de despeses amb l'esmena de reducció de despeses. En aquest cas, hi ha una esmena transaccional presentada pel Grup esmenant, alhora sobre l'esmena 125 i sobre l'esmena 184.

Pel que fa referència a l'esmena 125, que es refereix al Concepte 473 de la Secció cinquena, Servei 01, l'augment proposat, per comptes de ser de 60 milions de pessetes, queda reduït a 1 milió de pessetes. Correlativament, l'esmena 184 també queda modificada en el sentit que la reducció prevista, que era de 60 milions de pessetes, ara queda limitada a 1 milió de pessetes. De manera que hi ha només una diferència, en els dos casos, d'1 milió de pessetes.

És que els Grups parlamentaris tenen algun inconvenient que l'esmena transaccional del Grup Socialista sigui admesa a tràmit? No hi ha oposició. Bé, aleshores, suggerixo al Grup Socialista que defensi, alhora, les dues esmenes 125 i 184, ja que són absolutament correlatives, i, per a defensar-les, té la paraula...

El Sr. SANTIBURCIO: El señor Luis García.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Luis García.

El Sr. GARCÍA SÁEZ: Senyor President, senyores i

senyors Diputats, com ja s'ha explicat, el motiu fonamental de la nostra esmena transaccional ha estat trobar un apropament en relació amb el finançament previst en l'esmena 184, relativa a la segona fase d'instal·lació del pavelló Ave Maria.

El motiu central i el motiu més important de la nostra esmena, l'esmena 125, era la creació d'un nou Concepte pressupostari a l'article 47 de la Secció 05, Servei 01; es tractava de crear un fons d'ajut als centres sanitaris i hospitalaris municipals sense ànim de lucre o a institucions benèfico-privades.

Vostès coneixen quines són les dificultats econòmiques i de mitjans per les quals estan passant els hospitals municipals, i el Grup Socialista, el mes de desembre ja, va presentar al Conseller de Sanitat i Seguretat Social una pregunta en relació amb aquest tema, a causa de la greu situació en què es trobaven aquests hospitals com a conseqüència de la baixa en els concerts sanitaris amb la Seguretat Social i, d'altra banda, també perquè no varen ser consignats, els concerts, aquests concerts, per a l'any 80 fins a mes de desembre. Aquesta difícil realitat fa necessari que a nivell pressupostari, des del nostre punt de vista, hi hagi una consignació en aquest Pressupost —primer Pressupost consolidat de la Generalitat— en què es vegi la voluntat política del Consell Executiu d'anar a una línia de solució d'aquests problemes que tenen els hospitals municipals, els centres sanitaris, i és per això, si més no d'una forma simbòlica, que nosaltres entenem que aquesta consignació hauria de ser en aquest Pressupost de la Generalitat. És cert que no es donaran solucions als problemes dels hospitals municipals i comarcals amb aquesta consignació pressupostària —nosaltres considerem que amb l'execució de l'exercici pressupostari aquesta partida s'haurà de considerar com una partida de crèdit ampliable—, però és evident que el problema definitiu, de la solució d'aquests problemes, no es trobarà si no és en una línia de solució via negociació d'uns concerts que realment siguin en relació amb els costos efectius que tenen aquests hospitals.

I és això, amb aquesta línia de treball, amb aquesta línia de solució, que nosaltres hem proposat aquesta esmena transaccional que doni d'una manera, en principi, una línia de treball amb el tema fonamental de la manca i els déficits de mitjans econòmics, mitjans per a treballar dels hospitals municipals i els centres sanitaris.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? Per al torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Escoda, del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. ESCODA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, més que un torn en contra, és dir al Grup Socialista que nosaltres som participants dels seus temors, que la Conselleria ja havia previst, i que hem acceptat aquesta esmena transaccional per la raó següent.

El Ministeri, en el seu Pressupost i en els Pressupostos Generals de l'Estat, té unes partides per a aquest ajut, a ajuntaments i hospitals i entitats sense afany de lucre. Això, en tenir-ho previst, es pot dir ja, en aquests moments, que s'estan negociant unes quantitats i intentant que siguin les màximes possibles i en aquest moment la quantitat que està negociada és a la ratlla dels 180 milions als 200 milions de pessetes. Per tant, ja podem dir que amb

aquesta qüestió el Grup Socialista —com, jo crec, tots els de la Cambra—, estem plenament d'acord de fer aquesta ajuda als municipis i hospitals.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé, passem, doncs a votació, si els senyors Diputats no hi tenen inconvenient, simultàniament les esmenes 125 i 184, que són complementàries.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquestes esmenes, que es posin dempeus. Millor dit: l'esmena transaccional respecte a aquestes esmenes.

El senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'esmena transaccional del Grup Socialista, relativa a les esmenes 125 i 184, ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'esmena 126 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que fa referència al Concepte 473, de la Secció 16, Servei 01. El Grup esmenant presenta una esmena transaccional que consisteix a canviar el finançament de l'augment de despeses previst —que era de 5 milions de pessetes— i carregar aquest augment a la Secció 19, Capítol II.

Els Grups parlamentaris estan d'acord a admetre a tràmit l'esmena transaccional?

(El Diputat senyor Escudé demana per parlar.)

El Sr. ESCUDÉ: Senyor President, el nostre Grup vol informar la Cambra que, com hem assenyalat anteriorment a bastament la nostra preocupació i la nostra exquisida cautela a aplicar increments en aquesta Secció 19, però també hem explicat abans que en algunes ocasions molt excepcionals podíem considerar l'aplicabilitat de consignacions a aquesta Secció, i per això, he dit que abans, i possiblement després, que el nostre Grup arriba a la conclusió que aquesta esmena número 126, que és la 78 del Partit Socialista Unificat de Catalunya, per la seva moderació, quant l'increment, i l'especial transcendència del seu contingut, que és per a fomentar la cultura tradicional i popular catalana, a través d'institucions sense finalitat de lucre, que mereix una excepció particular en aquest criteri nostre, i, per això, no ens oposem a la tramitació de l'esmena transaccional, i, fins i tot, hi anunciem el nostre vot favorable.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: No hi ha, doncs, oposició que s'admeti l'esmena transaccional. Bé, en aquestes condicions, doncs, té la paraula, per a defensar-la, en nom del Grup del Partit Socialista Unificat, el Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, breument i moderadament, proposem aquesta esmena per incrementar l'ajut a aquestes institucions que sense afany de lucre treballen per a la cultura popular. Treballen, en definitiva, per a redescobrir les nostres arrels col·lectives, tots els temes de les festes populars, les llegendes, la seva recuperació, el rebateig de noms, etc., amb una tasca d'investigació del folklore, l'antropologia, de l'etnologia de Catalunya que nosaltres creiem que la Generalitat hauria de protegir especialment i no solament per a la investigació, sinó per a la compilació d'aquest folklore, per a la publicació d'aquests treballs, i per a l'assessorament al que ja s'està endegant en moltes institu-

cions oficials de Catalunya, sobretot municipis, per a l'assessorament en aquesta tasca de recuperació, perquè això no sigui un calaix de sastre on es barregin tradicions autèntiques amb altres produccions culturals que no corresponen a aquesta tasca que nosaltres voldríem protegir, i perquè tinguin, doncs, aquestes institucions, tinguin encarregades especialment la triple missió d'investigació, de publicació i d'assessorament.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? No hi ha torn en contra, per tant podem passar directament a la votació de l'esmena transaccional que ha succeït a l'esmena 126, del Grup parlamentari del PSU.

Els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'esmena transaccional ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Arribem ara a l'esmena 127, del Grup Socialista, que era de supressió del Concepte 475, Secció 16, Servei 01. El mateix Grup ha presentat, no obstant, una esmena transaccional, que significa eliminar la supressió i, en canvi, afegir al concepte que anteriorment era «Subvencions a la recerca humanística a institucions sense finalitat de lucre», afegir-hi «d'acord amb un pla d'actuació que serà consultat a l'Institut d'Estudis Catalans». Algun Grup parlamentari fa oposició a l'esmena transaccional? No hi ha oposició. Per tant, doncs, podem debatre l'esmena transaccional que no significa ara cap disminució ni augment de despeses, sinó simplement una explicació suplementària a la que ja tenia el Concepte 475.

El Grup Socialista té la paraula? No? Declina la possibilitat d'un torn a favor? Té la paraula el Diputat senyor Armet.

El Sr. ARMET: Molt breument, senyor President. Nosaltres, per tècnica pressupostària, havíem de basar-nos en les esmenes de supressió, on els conceptes no eren del tot correctes. Quan se'ns va plantejar aquest tema en Comissió, pel que feia a les subvencions a la recerca humanística, se'ns va passar un llistat exhaustiu d'entitats culturals diverses, amb una quantitat global de 10 milions de pessetes, i nosaltres anàvem darrera de la recerca de criteris objectius, perquè aquesta política de subvencions no fos una política d'un repartiment —no dic ja discriminatori— sinó un repartiment no pensat. Si el concepte el reforcem d'acord amb un pla d'actuació —que tenim la confiança que aquest pla d'actuació tindrà la coherència i la solvència suficient— i a més diem que serà consultat amb l'Institut d'Estudis Catalans, ofereix la suficient solvència perquè aquest pla de subvencions tingui la categoria necessària i respongui a una política que l'epígraf mateix assenyala que és la política de recerca humanística. És des d'aquest punt de vista que, si aquesta variació de concepte fos acceptada, nosaltres ens hem vist obligats a presentar l'esmena de supressió per poder arribar a aquest aclariment.

Moltes gràcies, senyor President, moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? No hi ha torn en contra, per tant passem a votació l'esmena que,

després de la transacció, deixa de ser una esmena de supressió i és purament una esmena d'aclariment sobre el concepte. Els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'esmena queda acceptada per unanimitat dels presents.

Arribem ara a l'esmena 128 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que fa referència a un augment de despeses, és a dir, a l'atribució de 12 milions de pessetes al Concepte 481 de la Secció 07, Servei 02. En aquest cas, el finançament correspondria a un concepte encara no votat, i per tant, potencialment disponible. Per defensar-la té la paraula, en nom del Partit Socialista Unificat...

El Sr. RIBÓ: El Diputat senyor Lluís Medir.

El Sr. PRESIDENT: El Diputat senyor Medir.

El Sr. MEDIR: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, en nom del meu Grup parlamentari, vaig a defensar la inclusió del Concepte 481, que seria, per tant, un concepte de nova creació en els Pressupostos de la Generalitat. L'objectiu d'aquest nou concepte que nosaltres pretenem que s'aprovi en aquesta Cambra és concedir un conjunt de beques, de subvencions, a través del Servei de Pesca de la Conselleria, que estiguin destinades a fer els estudis més elementals, la recopilació de dades sobre la situació actual de la pesca, i un assessorament científic, elemental, sobre el mateix terreny, als homes de la mar de Catalunya.

L'origen d'aquesta preocupació que sentim en el Grup parlamentari del PSU és el sector pesquer de Catalunya en la seva globalitat. Jo voldria fer reflexionar un moment el conjunt de les senyores i senyors Diputats sobre el caire, el caràcter de recurs autorenovable que té la pesca, és a dir: és un recurs natural, la renovació del qual depèn únicament i exclusivament de les mateixes existències del recurs, i on la humanitat tenim encara una actuació pràcticament només extractiva, i un coneixement extraordinàriament limitat dels seus mecanismes.

En el punt general, la ciència és endarrerida quant al món de la pesca, però a Espanya i a Catalunya, encara ho és més. Jo voldria posar també en coneixement de la Cambra una sèrie de dades que permeten completar o conèixer el panorama pesquer nostre, català, l'evolució en els últims anys, per exemple, que es marca clarament per un abandó del caràcter artesà de la pesca, i una aparició de la pesca, ja com una indústria, almenys pel que fa a l'extracció. Des de l'any 64, en què es varen pescar 21.600 tones i escaig, fins a l'any 78, en que s'han pescat 6.800 tones en els nostres mars, va aquesta trajectòria de canvi de tipus de pesca i d'augment considerable. Paral·lelament, i en el mateix període aproximadament de temps, la potència de les embarcacions catalanes que es dediquen a la pesca en el mar, ha arribat fins a 141.000 CV de potència, l'any 1978, és a dir: la potència se'ns ha quintuplicat en aquest espai dels últims quinze anys, mentre que el total de captures, amb prou feines, tot just arriba a haver-se multiplicat per dos i mig; els llocs de treball romanen sensiblement estabilitzats entre 5.500 i 6.000 al llarg d'aquest període amb oscil·lacions diverses. Si ens fixéssim en les poques dades que tenim de quin és el contingut d'aquesta

pesca, veuríem que aproximadament un 53% en pes correspon a la pesca al cercle, que són espècies que pertanyen a cadenes tròfiques senzilles, és a dir, de més fàcil reproducció, amb una biomassa més fàcilment produïble, un 7% pertany a invertebrats, un 15% a espècies de fons, a espècies ventòniques de cadenes tròfiques més complexes, i un 25%, —i només això sol ja argumenta en favor de la nostra esmena— un 25% del pes del peix extret a Catalunya en els últims anys és en un capítol difós de «diversos», que no sabem exactament a quina categoria, on adscriure'l. D'aquí, d'aquest conjunt de dades s'extreuen dues conclusions. Aquest 25% que per ell sol argumenta l'esmena que presenten i el percentatge alt, en conjunt, de les espècies ventòniques, de les espècies de fons, que són més complexes de fer, que són més difícils que es produeixin en els mars. En conjunt, hem de suposar —i això també argumenta en favor de la nostra esmena— que en el sector pesquer de Catalunya, avui, ens trobem davant d'una situació de sobrepesca; és a dir, és molt possible que ens estiguem extralimitant en les nostres possibilitats dels recursos naturals de la pesca en el mar.

I això dic que argumenta en favor de la nostra esmena, perquè no ho podem afirmar categòricament, per tal com no hi ha els estudis fets. Fins ara el sector pesquer català ha tingut poca atenció. Ha tingut poca atenció a Madrid, perquè a Madrid es tenen en compte els problemes de pesca en funció de les tones, i en funció de les tones, Catalunya és pobra, però en canvi, en funció d'interessos, de llocs de treball que es creen, i en funció també d'interessos econòmics, és molt elevat; és a dir, en qualsevol port pesquer català, amb un número de tones molt inferior al que podria ser un port pesquer del Nord, nosaltres tenim uns rendiments econòmics similars amb moltes menys tones.

L'autonomia ha de significar, necessàriament, un pas endavant en aquest sector tradicionalment desatès. El nostre Grup parlamentari s'ha preocupat, i jo voldria ara fer-los una mica de memòria, també, de les vegades que el problema de la pesca ha aparegut en aquest Parlament. Durant el debat sobre política d'actuació econòmica del Govern, l'Honorable Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, senyor Carol, va parlar del sector pesquer, va parlar dels problemes de l'ordenació, de les vedes, de les xarxes, va parlar dels estudis que s'estan fent de la plataforma marina, i va anunciar algunes dificultats globals en el sector, que concretava en paraules textuales, tretes del *Diari de Sessions* «que és molt difícil, sobretot, posar en relacions directes els experts, els pràctics i els tècnics». És a dir, hi ha dificultats, sembla, perquè s'entenguin, a Catalunya, científics, tècnics, pescadors i tècnics en pesca. Hi ha també la resolució del debat del PAE, en el punt sisè del qual..., els llegiré només el tros que fa referència a aquesta esmena: «atesos els problemes que pateix el sector pesquer, entre altres el de política de vedes, potència de les barques i ordenació i millora dels ports, el Consell Executiu, etc...»

Torna a sortir la política de vedes, torna a sortir la potència de les barques, i surt l'ordenació i la millora dels ports. L'ordenació i la millora dels ports, que no hem de mirar només des del punt de vista del criteri d'amarres, d'obres públiques, sinó també dels serveis que donem en aquests ports, dels serveis, i no tan sols dels serveis, di-

guéssim, comercials —com podria ser una xarxa del fred que pogués millorar la comercialització del peix extret— sinó també dels serveis científics, dels serveis d'assessorament.

Nosaltres també, seguint amb aquesta preocupació, el Grup parlamentari del PSU, vam fer una pregunta a l'Honorable senyor Conseller d'Agricultura, que ens va respondre, i en la qual, entre altres coses, diu: «tots els qui coneixen el sector pesquer, i no només de referències, saben que no és gens fàcil ordenar un sector que ha estat abandonat al seu quefer ancestralment, i sobre el qual s'han realitzat un nombre tan exigü d'estudis que podem considerar-los inexistents». Aquest també és un argument que sosté la nostra esmena.

Torna a parlar en la seva resposta de la necessària ordenació del sector pesquer, de les vedes, de les xarxes, etc. I, finalment acaba dient que són un interès del Consell Executiu, i del Departament d'Agricultura per crear un marc que, quan aquest Parlament aprovi el Pressupost per a l'any 1981, es dotarà del personal idoni per a donar al sector el tractament que es mereix. Doncs, bé, senyores i senyors Diputats: el que nosaltres proposem, dins de la modestia dels recursos d'aquest Parlament, no és, evidentment, la creació d'un institut de recerca; no és, evidentment, la solució del problema de la manca de coneixement científic que tenim del sector pesquer a Catalunya, sinó alguna cosa que ens permeti començar a caminar. Alguna cosa que signifiqui que el sector pesquer català no és com ha estat fins ara, la Ventafocs. Són aquestes beques, distribuïdes uniformement, al llarg del litoral de Catalunya, que permetrien aquests serveis elementals de coneixement, de diagnosi i d'assessorament científic als nostres pòsits, a les nostres confraries, als nostres pescadors.

És alguna cosa que aniria pel camí d'eliminar aquestes dificultats de connexió que hi ha entre experts, pràctics i tècnics; és alguna cosa que tendiria a tenir un millor coneixement del nostre sector, és alguna cosa que donaria compliment a aquesta resolució del Parlament de Catalunya que es refereix a l'ordenació i millora dels ports, i que va ser aprovada per totes les senyores i senyors Diputats d'aquest Parlament. Per tant, en nom del Grup parlamentari del PSU, i per acabar, jo els demano que donin suport a aquesta esmena que ens permet —modestament, és cert— començar a treballar en el camp de la racionalització de la nostra pesca.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Fonolleda, del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. FONOLLEDA: Senyor President, senyores i senyors Diputats. Molt breument, per respondre a l'exposició que ha fet el Diputat senyor Medir, però per dir-li que l'ordenació del sector pesquer, que com ell sap molt bé, i com saben tots els Diputats d'aquesta Cambra, és una competència que ens atribueix l'article 10.7 de l'Estatut, és evidentment un assumpte que requereix una gran atenció, i en el qual el Departament està treballant intensament. Com vostès saben, el sector de la pesca no té una organització administrativa a nivell perifèric semblant als altres departaments. Això fa que les transferències de serveis, amb les quals ja hem començat a iniciar contactes, són

més complexes, i etc. Però, evidentment, nosaltres creiem que aquestes transferències, juntament amb els crèdits pressupostaris que hem de negociar, diguéssim, amb l'Administració central, és el primer pas per poder començar una política pesquera del Departament. El senyor Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula ha fet esment a una sèrie de problemes, com és... ha parlat de l'activitat extractiva, ha parlat de la maquinària, de les barques, etc. i tal, però problemes, i alguns altres que ara lamento no recordar, però que són, diguéssim, de caràcter molt immediat i són aquests els que ens preocupen. I, per tant, jo no veig com aquests problemes es poden resoldre, diguéssim, amb una política de becaris. Aleshores, per a nosaltres, precisament, començar l'actuació del sector pesquer amb una política de becaris ens sembla que no seria la forma adequada de donar una bona imatge, eh? La qual cosa no vol dir que, en el seu dia, aquesta qüestió no s'hagi de tractar, però tinguin present que hi ha un Institut d'Investigacions Pesqueres, amb el qual hem de tractar també per a aquests temes i que està per ajudar-hi molt, i etc. Ja es parla d'un futur Institut Oceanogràfic, és a dir, tots aquests problemes. Per tant, repeteixo, el nostre... la nostra posició és la que no es pot començar aquest sector i dir que es dona un pseudo-primer-impuls a base d'una política de becaris. Per tant, ens oposem en el vot, a l'esmena presentada pel Grup Socialista Unificat de Catalunya.

Senyor President, gràcies senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació l'esmena 128 del Grup...

El senyor Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, és indiscutible que l'interès mostrat pel Diputat senyor Medir en exposar el tema de la pesca, bé val una felicitació i fins i tot estar-hi d'acord. Però jo voldria aclarir que no és que estiguem nosaltres a partir de zero, sinó que ja hem arrencat en temes de pesca. Els nostres serveis d'extensió agrària, malgrat que no siguin d'extensió pesquera, treballen ja en l'estudi de la pesca, en contacte, com ha dit molt bé el senyor Fonolleda, amb pesqueres, estem coneixent la plataforma marina, és a dir, s'està estudiant ja en aquest sentit, però jo voldria remarcar una cosa essencial: que l'ordenació del sector pesquer no es pot fer indiscutiblement a través d'un cos de becaris, el qual no menyspreem, sinó tot al contrari, i ens interessaria entrar-hi, però no podem sacrificar, per al finançament d'aquests becaris que de moment no necessitem, una partida d'ICONA que sí que ens és altament necessària. Si haguéssim tingut una altra forma de finançament, tal vegada la solució hauria estat la presentada pel PSUC. D'aquesta forma, crec que no pot ser així.

Res més.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, a votació l'esmena 128 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

L'esmena ha estat rebutjada per 19 vots a favor, 51 en contra i 27 abstencions.

Passem ara a l'esmena 129, també del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que fa referència al Concepte 481, Secció 7, Servei 03. Aquesta esmena, que preveia un augment de 7 milions a 20 milions per a aquest Concepte, ha estat modificada per una esmena transaccional que presenta el mateix Grup esmenant, en la qual redueix l'augment de 13, com era abans, a 6 milions únicament. De manera que el crèdit quedaria per un total de 13 milions. I a més a més, canvia el finançament, imputant-lo a la Secció 19, Serveis a transferir, Capítol segon, suposo. Els senyors Diputats, millor dit, els Grups parlamentaris, ¿estan d'acord a admetre a tràmit aquesta esmena transaccional?

El Sr. FONOLLEDA: Senyor President, degut al canvi pressupostari que fa, no la podem admetre a tràmit.

El Sr. PRESIDENT: Hi estan d'acord? Bé. Que no? No, no s'admet a tràmit.

Bé, aleshores, doncs, no admetent-se l'esmena a tràmit, cal defensar l'esmena primitiva. El Diputat senyor Cuadras té la paraula per a defensar-la.

El Sr. CUADRAS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, anem a defensar, doncs, l'esmena 129, d'acord amb el número fixat pels Serveis de la Cambra. Era la nostra intenció presentar aquesta esmena transaccional i rebaixar la quantitat que nosaltres proposàvem inicialment d'augment per tal, no que estiguessin d'acord a reduir la quantitat a dedicar als becaris del Servei d'Investigació Agrària, sinó precisament per facilitar la seva aprovació i per tal que es dotés amb una quantitat superior als 7 milions que hi ha en el projecte del Govern i poder començar a treballar en aquest camp en millors condicions. Jo els facilitaré per a defensar el perquè el nostre Grup parlamentari proposa aquest augment en el pressupost, unes xifres que em sembla que són prou il·lustratives de la necessitat de dedicar una atenció superior a la que s'hi dedica en aquests moments. Tenim que a l'Europa comunitària, a la recerca agrària s'hi dedica, en relació amb el producte nacional brut, un 2,8. Al nostre país, s'hi dedica solament el 0,5. Em fa l'efecte que la xifra és prou il·lustrativa. Tenim, però, que aquí també, a Espanya, dintre dels 3.500 milions en total que es dedica a la investigació agrària, solament a Catalunya s'hi dediquen 70 milions. Hi ha d'altres xifres, facilitades pel mateix Institut Nacional d'Investigació Agrària, que crec que són, també, prou il·lustratives. Per exemple, dintre de les dotze zones en què està dividit el CRIDA tenim que, de titulats superiors, d'un total de cinc-cents cinquanta-tres, a Catalunya solament n'hi ha quinze. De titulats de grau mitjà, d'un total de dos-cents cinquanta-un a Catalunya solament n'hi ha deu. De personal auxiliar, d'un total de quatre-cents trenta-set, a Catalunya solament n'hi ha vuit. De personal laboral, d'un total de vuit-cents vuitanta-sis, a Catalunya solament n'hi ha deu. Però no solament això és el més greu sinó que Catalunya és de les dotze zones, repeteixo, en què està dividit, és en la qual, en els quatre grans apartats que he dit, és on hi ha un nombre inferior de persones treballant.

A mi em fa l'efecte que és perfectament comprensible que de cara a l'entrada d'Espanya en el Mercat Comú, de tot el que fa referència a l'ordenació de conreus, a la millora d'aquests mateixos conreus, etc., es fa necessari

d'impulsar la recerca agrària. Jo penso que la xifra dels 7 milions que ens proposa el Consell Executiu, que segons ens va explicar en Comissió, es basava en el criteri d'aplicar 500 dòlars per becari i mes, és una xifra totalment insuficient, que només permetrà, penso jo, fer un «stage» interior, de cap de les maneres es podrà sortir a fer un «stage» a l'estranger perquè aquesta xifra només podria ser dedicada a la manutenció i estada del becari. Si s'ha de pagar la matriculació a les universitats, allà on estigui fent aquests cursos o el que sigui, o aquest període d'investigació, és evident que la quantitat dels 7 milions és totalment, totalment insuficient.

Jo penso que cal tenir en compte el retard amb què ens trobem, cal tenir en compte les escasses quantitats, els escassos recursos que es dediquen a això, i tenir en compte que tots aquests estudis han d'anar acompanyats, a la vegada, de la formació, també, de personal qualificat, capaç de tirar endavant a termini curt i a termini mitjà, el Servei d'Investigació amb garanties. Es considera com un terme prudent per a formar un investigador uns cinc anys. Jo, senyores i senyors Diputats, voldria que penséssim que ens trobarem, d'aquí a cinc anys, que continuarem sense comptar amb el personal suficient i, a més a més, amb l'inconvenient que si llavors hi dediquem els recursos necessaris, ens continuaran faltant cinc anys més. Per tant, jo no vull estendre'm més, penso que moltes de les qüestions i de les consideracions generals que es podrien aplicar aquí... Jo faria meves les paraules del meu company Medir en la defensa de l'esmena anterior i no els voldria cansar més, simplement, senyores i senyors Diputats, demanar-los el vot afirmatiu per a aquesta esmena 129.

El Sr. PRESIDENT: Un torn en contra respecte a l'esmena defensada pel Diputat senyor Cuadras?

El Sr. MARTÍN I TOVAL: És que en el tràmit que hi ha hagut en aquesta esmena, abans del debat de defensa, sembla que hi havia una esmena transaccional que no ha estat admesa a tràmit, que tenia per objecte de canviar el finançament.

El Sr. PRESIDENT: Reduïa la quantitat d'augment i canviava el finançament.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Però llavors, la nostra pregunta seria, com a qüestió d'ordre, el finançament actual d'aquesta esmena... quina situació...

El Sr. PRESIDENT: Sí, sí. El finançament actual d'aquesta esmena és el que consta a la relació en poder dels senyors Diputats, i evidentment, no havent estat votat aquest Concepte, aquest finançament és possible.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: No ha estat votat el Concepte?

El Sr. PRESIDENT: No ha estat votat el Concepte.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Molt bé.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el Diputat senyor Fonolleda, en nom del Grup de Convergència i Unió, per a un torn en contra.

El Sr. FONOLLEDA: Senyor President, si m'ho permet, des de l'escó, comparteixo la preocupació del Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula, sobre la qüestió d'investigació agrària, que és un dels objectius bàsics del Departament. Evidentment, Catalunya pateix un endarreriment. Evidentment, el CRIDA que ens ha estat traspassat és el CRIDA més pobre de tot l'Estat espanyol. Això

no vol dir que no estiguem en negociacions per a augmentar les dotacions d'aquest crèdit. Negociacions que van per bon camí, afortunadament, no?, dels crèdits a concedir al CRIDA 04, que és el Centre que hi ha d'investigació agrària a Cabrils. Ara bé, aquesta partida estava pensada com un primer pas, eh, per endegar fins a un màxim de tretze beques, si creiem que això seria possible, no, sobre una base de 500 dòlars mensuals de beques a l'estranger. No som contraris que aquesta partida, i amb això no dissenso del Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula, que això suposi un endarreriment de cinc anys, no? Som conscients d'iniciar, únicament en aquest moment, un primer pas destinat a finançar una primera partida, en temes, realment en aquest moment, una mica preocupants com són el de l'agro-energètica, l'agricultura i ramaderia de muntanya, la producció animal intensiva, per especificar-ne només tres, però amb beques a l'estranger sobre aquesta base que he explicat abans, quan aquí, a la resta de l'Estat, estem en negociacions per augmentar les dotacions de crèdit, per augmentar la nostra participació en el sector d'investigació amb un conveni de col·laboració en línia, i per això mantenim la proposta feta en el Pressupost.

Res més, moltes gràcies, senyor President.

(El senyor Martín i Toval demana la paraula.)

El Sr. PRESIDENT: Senyor Martín, té alguna observació a fer?

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Una qüestió d'ordre, senyor President, i sobre el mateix tema. Perdoni'm, senyor President, i la Cambra sencera. Nosaltres tenim interès que aquesta esmena surti, fins i tot si es vota la votarem afirmativament. Però jo voldria posar a la consideració de la Cambra, i molt particularment de la Mesa i del senyor President, que si aquesta esmena guanya, estem canviant el Dictamen de la Ponència en un punt en què no hi havia esmenes. No sé si m'explico. El concepte 25 l, de la Secció 07/01, no té esmenes, però si aprovem aquesta esmena, que no és aquell punt, estem canviant el Dictamen de la Ponència de la Comissió...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Martín, aquesta qüestió ha estat plantejada anteriorment, i ja hem dit que la Mesa i la Comissió de Finances i Pressupost van decidir presentar el Dictamen d'aquesta forma, i s'entén, evidentment, que quan arribem a una esmena en què hi ha despeses finançades en un concepte en l'ordenació del qual encara no hem arribat, si s'aprova aquesta esmena significarà una reducció equivalent a la d'aquest concepte. I aquesta és la forma com ens han presentat el Dictamen. És una forma discutible, i en la qual jo comparteixo el criteri del senyor Martín, com ja he dit anteriorment, però hem de treballar amb el que tenim. I, d'altra banda, ara canviar el finançament, ja s'havia fet una proposta en aquest sentit i ha estat rebutjada, no? Per tant, hem de votar l'esmena tal com ha estat defensada l'esmena 129, i tal com consta en la relació que vostès tenen.

Els senyors Diputats que estiguin a favor de l'esmena que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'esmena queda rebutjada per 53 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena 130. Primerament voldria indicar als senyors Diputats que em sembla que hi ha un error material en el text de la relació de vots particulars i d'esmenes que ha estat distribuït. Allí on diu «Dictamen de la Comissió, 1.000 pessetes» suposo que ha de dir 1 milió de pessetes. És correcte, no? *(Pausa.)* Ha de dir 1 milió de pessetes. *(Pausa.)* Mil? *(Remor de veus.)* Molt bé, doncs no hi ha error. És que realment el projecte primitiu deia 1 milió. Així va ser modificat en Comissió.

Aleshores, l'esmena del Grup Socialista consisteix a suprimir aquest Concepte, que és el 482, de la Secció 07, Servei 01. Per a defensar l'esmena té la paraula el Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: No, señor President. Para ser más ágiles, retiraremos esta enmienda, y además anunciamos la retirada de las enmiendas 132, 193, 197 y 204.

El Sr. PRESIDENT: 132, 197...

El Sr. SANTIBURCIO: 130, 132, 193... *(Pausa.)*

El Sr. PRESIDENT: 193?

El Sr. SANTIBURCIO: Sí, 193

El Sr. PRESIDENT: A veure, si ho vol repetir. La 130, retirada, la 132 també.

El Sr. SANTIBURCIO: 193, 197 y 204.

El Sr. PRESIDENT: I 204.

El Sr. SANTIBURCIO: Todas referidas al Departamento de Agricultura.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Aleshores, doncs, queden retirades les esmenes 132, 193, la que discutíem, més la 132, 193, 197 i 204.

Aleshores correspon ara el debat de l'esmena 131, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que es refereix al Concepte 484, Secció 07, Servei 01. Esmena de supressió. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor...

El Sr. RIBÓ: La retirem, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Retirada. *(Pausa.)* Arribem ara, doncs, a l'esmena 133, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que es refereix al Capítol VI, de la Secció 15, Servei 01. M'acaben de confirmar que el finançament previst per a aquesta esmena és correcte. Per a defensar-la en nom del Partit Socialista Unificat té la paraula el Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, aquest és un tema que nosaltres sovint hem portat aquí al Parlament, perquè ens sembla que és un tema que connecta amb un dels problemes reals més greus que avui té Catalunya, que és el tema de l'atur.

Un cop més recordarem la resolució del Parlament de l'11 de novembre, entorn del debat sobre el programa d'actuació econòmica, on s'instava el Consell Executiu a la creació d'aquell Consell per a la Reconversió de Sectors Industrials que jo m'estic fent ja pesat sortint aquí a dir que encara no s'ha creat. El fet és que encara no s'ha creat. Aleshores, en aquest Pressupost, apareix una dotació, per al que és el CARIC, o Consell d'Ajut a la Reconversió Industrial de Catalunya, una dotació de 15 milions de pessetes, que posava exactament «transferències de capital a efectuar per aquesta Comissió per a les seves finalitats». Voldríem indicar que en la nostra esmena lligaríem la defensa de la 133 amb la 201. En realitat són dues esmenes creuades. Nosaltres retirem aquesta subvenció possible

per al CARIC i ho passem a aquest Consell per la Reconversió de Sector Industrials, que, segons ens van dir ahir, i fa tants mesos, està a punt de crear-se, i, per tant, creiem que podria tenir inicialment aquesta subvenció, que és una subvenció petita encara, però que podria començar a funcionar.

I voldríem explicar el perquè creiem que és el Consell qui hauria de tenir aquesta subvenció. A nosaltres ens sembla, com he dit al començament, que el tema de la reconversió industrial és un tema que va estretíssimament lligat al tema de l'ocupació; que nosaltres no podem veure els successius plans Rigol i els que vindran encara a discutir deslligats del tema de la reconversió industrial. No podem estar tapant forats per una banda, mentre la reconversió industrial ens està fent perdre llocs de treball per una altra. I aquesta és una realitat que nosaltres o enfoquem globalment o estem entrant en una dinàmica de la qual no estem resolent els problemes. Aleshores, nosaltres proposàvem que aquesta quantitat es passés al Consell, amb la idea que aquest Consell —i explicariem una mica com— impulsés l'establiment d'aquest pla, un pla marc, un pla global per a la reconversió industrial aquí, a Catalunya.

I per què proposem que sigui aquest Consell qui ho faci i no el CARIC o la Conselleria? Perquè pensem que aquest Consell, tal com es definia en la resolució del Parlament de l'11 de novembre, tenia un caràcter representatiu tripartit en què s'implicaven les forces socials en aquest Consell. No era només l'Administració, sinó que eren també les centrals sindicals representatives i les centrals patronals representatives. I pensem que això és fonamental per a abordar el tema de la reconversió industrial. Perquè si la reconversió industrial no s'aborda des d'una perspectiva inicial de negociació, d'entesa entre les forces socials, la reconversió industrial tindrà dificultats i es portarà a terme amb uns costos socials més elevats que, nosaltres pensem, cap Grup parlamentari, cap Diputat en realitat no vol. I aleshores pensem que és el Consell qui ha d'elaborar aquest pla per a la reconversió industrial de Catalunya amb un caràcter global.

Recordaríem també una altra de les resolucions que vam aprovar en aquell Ple de l'11 de novembre, en la qual dèiem que la reconversió industrial es faria amb criteris de no disminució de l'ocupació global a Catalunya —ho recordem, perquè ens sembla que aquest és un criteri important—, i sobretot dirigint la mà d'obra de subsectors que en tinguessin en excés preferentment a altres subsectors que en necessitessin. I per això pensem que fa falta aquest pla global, perquè hem de definir, no ja quins subsectors tenen mà d'obra excedentària, sinó quins sectors industrials tenen aquesta mà d'obra excedentària, i veure quins sectors són els que una acció de la Generalitat pot impulsar, quins són els que avui estan ja en creixement, perquè hi ha sectors que, malgrat la greu crisi econòmica, tenen una certa expansió, i hem de detectar quins són per a impulsar-los i saber quin tipus de transvasament de mà d'obra nosaltres hem d'afavorir. I això aleshores, lògicament, concretar-ho després d'aquest pla global en plans sectorials que tinguin en compte, no únicament aquest problema que a nosaltres ens preocupa i que ens ha de preocupar a tots, i que creiem que és prioritari, que és el tema de l'ocupació, sinó que

també hem de tenir presents altres problemes: el tema de la productivitat lligat a tecnologia, els problemes comercials, el tema del crèdit, que és un tema essencial a l'hora d'abordar la reconversió industrial, etc. I tenint també en compte els aspectes territorials de la reconversió industrial.

En fi, no em vull estendre, però pensem que és el Consell l'organisme que ha de definir aquest marc global de la reconversió. Ha de ser amb aquests criteris i sobretot amb la participació de les forces socials implicades. I és clar, òbviament, a partir del que és la legislació que establirà l'Estat, però no esperar que arribi la legislació de l'Estat, per desenvolupar-la i executar-la, com diu l'Estatut, sinó ja aquí començar a fer aquest estudi marc que ens permeti abordar globalment el tema de la reconversió industrial, que és la qüestió central, potser, que jo voldria que es retingués de la meua intervenció. Aquests quinze milions han d'anar destinats a aquest estudi per a l'elaboració d'aquest pla marc global. I aquest estudi també ha de ser fet amb la participació de les centrals sindicals i de la patronal, no només fet per l'Administració. I per què? Perquè els estudis no són tampoc neutres, i els estudis han d'estar en funció d'unes prioritats i en funció d'uns objectius que han d'ajudar també a definir les forces socials implicades.

És per això, i amb això acabo, que nosaltres proposem que aquests quinze milions siguin per a dotar el Consell per la Reconversió dels Sectors Industrials a Catalunya i no per a subvencions a partir del Consell d'Ajut a la Reconversió Industrial a Catalunya.

Res més.

(El senyor Martín i Toval demana la paraula.)

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Una qüestió d'ordre, senyor President, ara ja entraré en el tema que fins ara hem estat debatent encara i en què estem d'acord el senyor President i jo, a més encara que ho fem d'una altra manera.

El Sr. PRESIDENT: Voldria felicitar el Grup Socialista, que havia fet esmenes creuades, de manera que aquest problema no existia.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Sí, és que com que hem fet ja altres pressupostos..., esmenant-los, naturalment. Senyor President, volia plantejar: el finançament d'aquesta esmena, ¿és el que es diu a la pàgina 17 del que tenim, o té alguna cosa a veure amb això l'esmena 201, a la qual incidentalment, i al final particularment, s'ha referit el Diputat que l'ha defensada, 201 de la pàgina 26, que és de supressió justament de 15 milions, i dels 15 milions de subvencions del CARIC?; ho pregunto per aclarir el finançament, d'allà on surt.

El Sr. PRESIDENT: Sí, realment, és exactament la mateixa cosa; fixin-se que ja diu aquí, a la pàgina 26, que es traslladen al Capítol; en realitat hi ha un error segurament en aquest aspecte de..., no, no hi ha cap error, a la pàgina 26 diu que l'esmena 201, els 15 milions, es traslladen al Capítol II, i ara, aquí, el finançament surt del Capítol II, de manera que és una miqueta intricat, perquè hi ha un intermediari que no figura en els documents. *(Rialles.)* Però, en fi, sembla que la cosa és correcta. Segons em confirmen els serveis del Parlament, sembla que la cosa és correcta.

(El senyor Lucchetti s'aixeca per parlar.)

El Sr. LUCCHETTI: Senyor President, una qüestió d'ordre. No, és que davant de les reiterades i ben intencio-

nades interpretacions de les nostres esmenes que fa el Portaveu del Grup Socialista, nosaltres voldríem dir que les nostres esmenes també han estat enregistrades precisament a requeriment de la Mesa de la Comissió; és a dir, no entenem que les nostres esmenes siguin menys creuades, encara que la paraula no m'agrada, que les esmenes dels altres Grups, perquè, entre altres coses, si no hagués estat així no haurien estat admeses a tràmit. Nosaltres demanàriem si us plau, que no entenem aquesta insistència que hi ha esmenes...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Lucchetti, senyor Lucchetti..., jo voldria que s'evités aquesta polèmica que no té sentit, perquè a més a més tots estem d'acord. El senyor Martín reconeix que l'esmena és vàlida des del punt de vista de tràmit, no? etc. De manera que jo pregaria al senyor Martín que donéssim la cosa per acabada.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: És un aclariment que demano, senyor President, que és el que no se m'ha fet, que no és un tema de procediment, perquè les esmenes del Grup del PSUC i del Grup Socialista, no creuades, estan crucificades, en aquest Parlament, i aquest és un altre tema *(rialles)*, aquest és un altre tema. Jo, el que pregunto és: aquests 15 milions, si us plau, facin el recorregut que facin per les diferents partides del Pressupost, són aquells, són aquells...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Martín, ja li han contestat sobre aquesta pregunta, ja li han contestat afirmativament. *(El senyor Alavedra demana per parlar.)* Bé, el senyor Alavedra. Però jo demano al senyor Alavedra que sobre la qüestió aquesta...

El Sr. ALAVEDRA: Senyor President, jo faig molt poques qüestions d'ordre; demanaria que se'm deixés parlar en aquesta qüestió d'ordre.

Jo crec que quan es fa una qüestió d'ordre s'ha d'indicar l'article del Reglament al qual es fa referència. Jo demanaria a la Mesa que complís aquest tràmit per a evitar la profusió excessiva de qüestions d'ordre que estem tenint en aquest debat. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El President, que és el qui ha d'aplicar això, accepta el blasme del senyor Alavedra i el creu totalment justificat.

(Remor de veus.)

El Sr. ALAVEDRA: No era cap blasme, senyor President, si em permet una altra qüestió d'ordre. *(Rialles en un sector.)*

El Sr. PRESIDENT: Bé, passem a votació l'esmena d'addició del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

(El senyor Pibernat s'aixeca per parlar.)

El Sr. PIBERNAT: Torn en contra, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Com? Ah! torn en contra, perdó, sí. Amb totes aquestes coses, em pensava que ja s'havia fet el torn en contra. Per a fer-lo, té la paraula el Diputat senyor Pibernat, del Grup de Convergència i Unió. *(Remor de veus.)*

El Sr. PIBERNAT: Senyor President, senyores i senyors Diputats, primer, una petita explicació d'aquesta qüestió. Realment, al primer projecte de Pressupost, això era en la Secció..., les partides aquestes eren a la Secció 6; llavors, a Comissió es va considerar que estaven mal posades, que estaven mal classificades i que es passarien al Ca-

pítol II; és a dir, llavors, no hi ha altre remei que pràcticament respondre a la vegada a l'esmena classificada amb el número 133 i a l'esmena classificada amb el número 201, com en certa manera ja ha fet el senyor Lucchetti.

Bé; llavors hi ha dues coses, no? L'explicació que ha demanat el senyor Lucchetti i després la justificació de les despeses, perquè resultaria que el finançament, de la forma que demana el senyor Lucchetti, representaria la supressió d'unes partides que nosaltres considerem absolutament necessàries.

Bé, les partides que nosaltres considerem absolutament necessàries són aquestes: unes que definitivament quedaran classificades en el Concepte 211, despeses d'oficina 400.000 pessetes; en el Concepte 251, estudis i dictàmens, 14.500.000, i al 252, conferències i diversos, 100.000 pessetes. Com a justificació del Capítol d'estudis, que és l'important, 14.500.000 pessetes, que no volem que de cap manera es retallin, creiem que aquests estudis s'han de fer sobre subsectors industrials per tal d'establir criteris de viabilitat i, si s'escau, efectuar després les corresponents seccions de reconversió subsectorial. Aquests estudis s'encarregaran a persones i entitats especialitzades de cada un dels sectors. Esmentem alguns sectors a tall d'exemple, sense caràcter exhaustiu: per exemple —i els seus imports aproximats—, per exemple, s'encarregarà un estudi de màquines, eines, que s'avalua en 1.800.000 pessetes, per exemple, motocicletes, 1.600.000, etc., electrònica, curtits i pell, siderúrgia no integral, artesanía de fusta, maquinària tèxtil, construcció, etc., per una sèrie d'imports que s'han avaluat en 14.500.000 pessetes. Per tant, aquesta partida considerem que és important, que no es pot suprimir, i per això l'estem defensant.

Però és que també hi ha una altra intenció en l'argumentació de l'esmena, de la manera com l'ha presentada el senyor Lucchetti. Es troba en la naturalesa de tot el que és el CARIC. Aquesta Comissió fou creada per Decret del 17 de març de 1980, i adaptada la seva estructura a la nova estructura que la Generalitat prenia pel Decret 219/1980 del 21 d'octubre. Els objectius que se li atribueixen per aquest Decret no són corresponents al concert de reconversió de sectors industrials, que el Parlament va votar com a resolució de la seva sessió de l'11 de novembre de 1980. Són dues coses diferents, i, per tant, posar-les en el mateix cistell realment no té raó de ser. Ja vam contestar, ja va contestar el Consell Executiu al Diputat senyor Joan Ramos i Camarero, al seu moment, que va fer una pregunta sobre aquest tema; i vaig a fer un petit resum del que es va contestar llavors, i potser un aclariment. La resposta donada en aquell cas va ser que l'existència dels dos organismes és perfectament compatible, més que compatible és complementària, que, efectivament, el Parlament va establir que el Consell Executiu creés un Consell per a la reconversió dels sectors industrials, amb participació de l'Administració, les centrals sindicals i les organitzacions patronals, per a exercir, fixem-nos-hi bé, les competències exclusives que té la Generalitat a l'apartat 1.3, article 12 de l'Estatut; però hem de llegir-nos el que diu aquest apartat i el que diu l'article 12. Diu: «Totes aquestes competències no es refereixen a un desenvolupament ni execució a Catalunya dels plans establerts per l'Estat per a la reestructuració dels sectors industrials.» I això és una cosa diferent del

que pretén el CARIC en aquest moment. Ja hem dit que té la finalitat d'elaborar programes de reestructuració industrial, d'estudiar-los, dictaminar sobre la seva viabilitat, de les propostes de reconversió, i proposar al Consell Executiu sobre aquestes qüestions. Estem doncs, en conseqüència, en dos àmbits diferents d'actuació, compatibles, i no solament compatibles, sinó complementaris entre si.

Moltes gràcies, senyor President, gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, passem doncs a votació l'esmena 133. (*El senyor Conseller d'Indústria i Energia demana per parlar.*) Ah! el senyor Conseller, el senyor Oller té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'INDÚSTRIA I ENERGIA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, tenia ja desitjos d'intervenir ahir, em sembla que va ser ahir, perquè en un moment donat el Diputat senyor Lucchetti va apuntar la possibilitat que no haguéssim prestat atenció suficient a la resolució d'aquest Parlament de crear el Consell per a la reconversió de sectors industrials. No ho vaig fer en aquell moment, sí que vull insistir ara que en cap moment, per suposat, no hi ha hagut aquesta idea de desatenció, sinó que hi ha hagut, ben al contrari, la idea de crear el Consell, però que aquell Consell sigui eficaç en les seves actuacions. En aquest sentit, vull dir que es tracta d'un Consell tripartit en què dues de les parts, dues de les tres parts d'aquest Consell no són en aquest Parlament. Són dues parts que moltes vegades estan objectivament enfrontades entre si, no sempre, però sí moltes vegades, ho sabem. Aleshores, si pretenem que aquest Consell realment sigui útil, cal que la seva creació sigui feta amb molta cura i de tal manera que aquells que no han estat protagonistes —no ho oblidem— de la decisió de crear el Consell, sí que se sentin protagonistes en la creació del Consell i en el desenvolupament de cada una de les seccions del Consell. És per això que jo diria que no hem anat ni molt menys a poc a poc, però sí que hem intentat i que continuarem intentant que en el moment en què el Consell estigui plenament constituït, s'hi sentin protagonistes, no solament aquest Parlament, sinó absolutament protagonistes les dues parts socials que hi han d'intervenir. Només d'aquesta manera, si ells també s'hi senten protagonistes, aconseguirem realment la seva col·laboració en aquesta actuació per a la reconversió de sectors industrials. Això en primer lloc.

En segon lloc, el Diputat senyor Lucchetti ha fet referència al fet que aquest Consell podria ser el que s'encarregués de la reconversió de sectors industrials en general, de l'elaboració del pla de reconversió industrial de Catalunya. Això no és possible, no és possible perquè molt clarament el Parlament va dir que l'objectiu d'aquest Consell era, per a la reconversió dels sectors industrials, això sí que ho he dit, però que el seu objectiu era per tal d'exercir funcions dins l'àmbit de la competència exclusiva de la Generalitat, definida en l'apartat 1.3 de l'article 12 de l'Estatut. L'article 12, en l'apartat 1.3, diu que té competència la Generalitat per al desenvolupament i execució a Catalunya dels plans establerts per l'Estat. Si s'hagués votat, i s'hagués acordat, si hagués resolt aquest Parlament crear aquest Consell per a la reconversió dels sectors industrials sense fer esment de l'article 12 paràgraf 3, seria una altra

cosa que hauríem pogut discutir. No sé com hauria anat la resolució, però la veritat és que aquest Consell té com a únic objectiu el desenvolupament i l'execució d'aquells plans fets per l'Estat, fets per l'Administració central. Aleshores, no és un Consell per a fer el pla de reconversió industrial de Catalunya. Nosaltres pretenem —i espero que ho aconseguirem, i espero que ho farem bé— que aquest pla per a la reconversió industrial de Catalunya, el faci el CARIC, el Comitè Interdepartamental d'Ajut per a la Reconversió Industrial de Catalunya, fent una Comissió, per l'altra part, que estava ja creada en la Generalitat provisional, i que el que nosaltres precisament hem fet és donar-li aquest aire, donar-li aquest nou estil que permeti treballar per a la reconversió industrial de Catalunya, perquè d'entrada, en el moment en què es va constituir, sobretot pel que estava pensat, era per a treballar de manera molt puntual en empreses en crisi. Nosaltres, el que hi afegim és, a més, que es tracta que el CARIC assenyali actituds, promogui estils, ajudi a assolir l'escenari desitjable per al final de la present dècada mitjançant la concreció d'objectius i l'atorgament d'estímul suficients. Pretén, aquest Comitè, la presentació de programes de reestructuració industrial. Jo demano al senyor Lucchetti, jo li pregunto si això realment no és un pla de reconversió industrial. Jo li demano si això no és un pla de reconversió industrial. Ja veurem, després, a les seccions, ja tindrà ocasió el Parlament d'anar veient si realment anem complint, i fins a quin punt ho estem fent, aquest pla de reconversió. Però és aquest organisme, i no el Consell que es va crear en la resolució del mes d'octubre, el que pot portar a terme el pla de reconversió industrial. D'altra banda, voldria dir que el CARIC, en l'article, preveu d'una banda, l'existència d'un Consell assessor format per una sèrie de persones prèvia consulta de les distribucions econòmiques, socials i financeres, d'una banda, i que preveu també, en l'article quart, apartat c, donar suport a la creació de comitès.

Amb això vull dir, senyor Lucchetti, que potser en el seu moment s'hauria pogut arribar a una altra resolució, però que, ara, l'organisme que nosaltres creiem que és l'ídoni, l'adequat per a efectuar la reconversió industrial de Catalunya, és el CARIC, i no pot ser, i no pot ser, encara que ho desitgessim, el Consell, el Consell de Reconversió, que té com a objectiu precís de desenvolupar o exercir les funcions marcades per l'article 12, 1.3 de l'Estatut.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyors Diputats, anem doncs a votar conjuntament les esmenes 133 i 201. Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena del Grup del Partit Socialista Unificat, millor dit, amb les dues esmenes, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

Les dues esmenes han estat rebutjades per 20 vots a favor, 62 en contra i 29 abstencions.

Voldria aclarir que el rebuig de l'esmena 201 no significa que es mantingui el Concepte 761, sinó que d'acord amb l'acta de la reunió corresponent de la Comissió, que ha estat presentada ara mateix a la Mesa per a comprovació, vol dir que es mantenen els conceptes segons els quals s'aplicava el finançament en l'esmena del Grup del Partit

Socialista Unificat. Per tant, és una rectificació a fer sobre la forma en què ha estat presentada en el Dictamen, en el qual l'aclariment era insuficient.

Tenint en compte que s'ha convocat la Junta de Portaveus i la Mesa per aquesta tarda a les quatre, jo proposaria en aquest moment de suspendre la sessió per reprendre-la a les cinc de la tarda. No obstant, si hi ha explicació de vot accepto que es pugui fer abans de suspendre la sessió. El senyor Martín.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Senyor Cigarrán.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Cigarrán.

El Sr. CIGARRÁN: Señor Presidente, el Grupo Socialista se ha abstenido en esta votación, en principio porque la explicación que ha dado el Grupo de Convergencia y la posterior intervención del Conseller de Industria y Energía nos ha hecho ver que las necesidades de esa partida para las finalidades que se preveen, es decir, para la iniciación de una reconversión industrial en Cataluña, son necesarias. Pero nosotros no estamos de acuerdo con que eso lo tenga que hacer precisamente el CARIC. Como el Consell de Reconversión Industrial no está creado y las competencias que se pretenden atribuir —literalmente, según dice la resolución aprobada por este Parlamento— son las que prevee el Estatuto, nosotros creemos que no es limitativa la resolución, es decir, que no necesariamente tienen que ser esas solas las competencias que tiene que tener el Consell de Reconversión Industrial. Por eso estamos en contra de que un tema como el de reconversión de esos sectores se pretenda hacer sólo desde la Administración, sin contar con las partes afectadas. Como esto no está aclarado ni se tienen definidas exactamente las competencias de ese Consell, nosotros nos hemos abstenido porque, en definitiva, las partidas para la reconversión industrial tienen que ponerse en marcha y hay que empezar a trabajar, aunque posteriormente se defina cuál es la competencia del Consell de Reconversión Industrial.

Gracias.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Lucchetti per a explicació de vot.

El Sr. LUCCHETTI: Molt breument, abans que ens quedem molt pocs aquí, per dir que el nostre vot s'explica en forma de dues reflexions, i sobretot a partir de la intervenció de l'Honorable senyor Conseller. Nosaltres pensem que el tema de la reconversió —primera reflexió—, o s'aborda globalment —i el que no es pot fer és dir: no, no, el Consell tractarà de les reconversions que ens vinguin de la legislació de l'Estat, i aquí nosaltres farem la reconversió; no, no, no—, o ho abordem globalment, i veiem la reconversió com un tot, que és l'única manera d'abordar el tema de la reconversió industrial a fons, o aleshores és que estem interpretant d'una manera restrictiva i «cicatera» la resolució del Parlament de l'11 de novembre —i perdó pel «cicatera»: gasiva. Aleshores, aquesta és la primera reflexió.

I la segona, que ens fa la impressió que es veu el tema de la reconversió com un tema exclusivament tècnic, jurídic, econòmic, i el tema de la reconversió —que també és tècnic, jurídic, econòmic— és sobretot un tema de negociació, de concertació entre parts, de discussió profunda entre les forces socials, i aquest és el tema principal. Si creiem que amb un estudi tècnic del sector de no sé què,

subsector no sé què més, nosaltres estem abordant el tema de la reconversió industrial, estem llençant els diners dels 15 milions. Aleshores, era per això que nosaltres creïem que s'havia de començar la casa pels fonaments i no per la teulada, i proposàvem la nostra esmena.

El Sr. PRESIDENT: No havent-hi altres explicacions de vot, suspenem la sessió.

(Se suspèn la sessió a les dues i sis minuts del migdia i es reprèn a un quart i tres minuts de sis de la tarda.)

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Érem a l'esmena 134 del Grup Socialista, referida al Concepte 611 de la Secció Primera, Servei 02a). És una esmena de modificació que redueix el crèdit de 10 milions a 5 milions. En nom del Grup Socialista, defensarà l'esmena el Diputat senyor Armet.

El Sr. ARMET: Senyor President, senyores i senyors Diputats, intentarem imprimir un ritme al més ràpid possible en relació amb aquest esprint final que ens queda de les esmenes, i el Grup Socialista anuncia que, aquesta defensa, la faria conjuntament amb les de les següents esmenes: un total de 46. *(Remor de veus.)* De la cent... *(Remor de veus.)* Si us plau... De la 134 a la 147, ambdues incloses.

De la 150 a la 153, ambdues incloses. La 155, la 164; la 165 la retirem. La 166 a la 168, ambdues incloses. De la 170 a la 173. La 175. La 177, 178, 180, 181, 183 i 188 i 189. Bé, després d'aquest esforç numèric d'economia d'esforços parlamentaris, passaré a la defensa de les esmentades.

El Sr. PRESIDENT: La 189 no és possible, perquè és del Grup del Partit Socialista Unificat. *(Rialles.)*

El Sr. ARMET: Perdó, perdó. Bé... En aquest cas, aquest afegitó ha estat incorrecte, però era la voluntat d'imprimir un ritme nou a aquest debat. *(Rialles.)*

Bé. Les esmenes que nosaltres presentem a la consideració d'aquest Ple, totes elles fan referència al Capítol 6, d'inversions d'infraestructura de la Generalitat de Catalunya, no pel que fa als serveis transferits, sinó als serveis de la mateixa Generalitat. Quin és l'enfocament que nosaltres hem fet en totes aquestes esmenes, que per això es poden plantejar conjuntament totes elles? Nosaltres hem fet l'enfocament següent: hem reduït en un 50% aquest tipus d'inversions que considerem —almenys en els seus càlculs, que hem pogut desenvolupar Departament per Departament— que eren en algun cas excessives o no justificades, però no és solament aquest el motiu. El motiu fonamental és el següent: quan es fa un pla d'inversions de mobiliari, instal·lacions i d'immobles, aquest pla d'inversions es pot programar en el temps. La mateixa Llei Pressupostària permet una programació temporal i permet un plantejament per anualitats, la qual cosa faria que amb la mateixa quantitat que es podria contractar, ho repartiríem en un nombre d'anys determinat.

Nosaltres, com he dit anteriorment, en altres intervencions, no rebaixem ni una pesseta d'aquest Pressupost, perquè les quantitats d'estalvi, que en aquest cas hi ha un estalvi global de 250 milions de pessetes, les canalitzem a través d'una partida d'inversions que és el Pla d'Obres i Serveis, que és tot aquell seguit d'inversions que es fa per potenciar una política de concertació amb els ajuntaments de Catalunya, que creiem que és prioritària, i, en aquest cas, que respon a la nostra filosofia d'intentar reduir les operacions corrents, encara que en aquest cas siguin ope-

racions d'inversió, per passar-les a inversions de cara a l'exterior, que en aquest cas vindrien materialitzades pel Pla d'Obres i Serveis.

Dic això perquè la crítica que nosaltres fem no és si són excessives o no són excessives. En algun cas, el que sí que voldríem dir, com ja vàrem dir també en altres intervencions, és que el que no hi ha hagut és una política centralitzada d'instal·lacions de locals i política de lloguers. Si aquesta política s'hagués fet centralitzadament, tindríem l'avantatge d'una imatge coherent, quant a la instal·lació de la Generalitat, hauríem pogut fer uns estalvis realment notables, però això no s'ha fet, per això és una crítica global que nosaltres ja hem fet. Aquest no és el tema. Tampoc no seria el tema si nosaltres diguéssim que és excessiva la inversió que s'ha fet de determinades partides. Nosaltres no dubtem del bé que s'ha fet; el que sí que és cert és que les operacions plantejades per cada Departament no corresponen a una coherència de plantejament perquè s'han fet amb independència, cadascun dels Departaments, per tant, amb descoordinació, i això ha significat uns costos elevats.

L'argument de fons és el següent: si aquest plantejament d'un pla d'inversions per a instal·lacions de la Generalitat de Catalunya es fa d'acord amb l'article 62 de la Llei Pressupostària, es pot fer un plantejament per anualitats, que permet la mateixa contractació, tenint unes anualitats de futur, i aquest any hauríem pogut destinar uns milions de pessetes més, en aquest cas, aproximadament uns 250 milions més, al Pla d'Obres i Serveis, que haurien estat, indubtablement, inversions que haurien tingut efectes positius al territori, als efectes de concertació amb els ajuntaments de Catalunya.

Aquesta és la filosofia de les nostres esmenes, i en aquest cas ens és difícil fer un plantejament d'esmena transaccional perquè el que creiem, sincerament, és que no hi ha hagut un plantejament tècnicament correcte. Aquest plantejament s'hauria pogut fer, i fer un Pressupost per anualitats. És una qüestió que tots els pressupostos intenten integrar, des del punt de vista de no pensar en un any, sinó en un programa que transcendeix l'any, i lògicament, tot el que siguin polítiques d'instal·lacions o d'inversions, transcendeix l'any. Aquest és el sentit de la nostra esmena a tot aquest conjunt d'articles. Nosaltres tenim l'absoluta seguretat que no es reduiria ni una pesseta de capacitat de contractació, i canalitzaríem una part d'aquest capítol d'inversions, que en última instància són inversions que no són productives, que són inversions d'instal·lació, per passar-les a un pla d'obres i serveis que tindria una transcendència externa. I creiem que això és perfectament possible. Dit això, no em vull estendre, perquè el Grup Socialista voldria tenir, si més no, la satisfacció de tenir el rècord de presentació per esmena més ràpid que s'ha produït en aquests moments en el Parlament, i, amb una mica de sort, em sembla que haurem cobert el rècord de presentació d'esmenes: sis segons cada una. Per tant, estem molt satisfets d'haver fet aquesta síntesi que creiem correcta, acurada i que respon als nostres principis de racionalitat, un esforç clar i indubtable per a la bona marxa d'aquest Parlament.

Moltes gràcies, senyor President, moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Realment, trenta-quatre esmenes

han estat defensades en un temps pel qual la mitjana de cadascuna és reduïdíssima. És que hi ha algun torn en contra? El senyor Subirà. El senyor Subirà intenta també fer el torn en contra totes trenta-quatre? Molt bé, moltes gràcies. (*Remor de veus.*)

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, a aquestes alçades del debat fa de molt bon sentir una proposta com la que ha fet el PSC d'agrupament d'esmenes. Nosaltres, en un primer moment havíem pensat —i així ho vam manifestar— fer un torn en contra individual per cada Conselleria, atenent el fet que cada una havia fet el seu Pressupost amb una gran cura i ajustant-se a les seves necessitats més evidents per complir dignament les seves responsabilitats. El fet que ara pensem que podem agrupar els torns en contra té més a veure amb el cansament que em sembla que la majoria dels Diputats tenim, que amb el fet que vegem d'una altra manera els nostres arguments. Atès tot això, en lloc d'intentar ser exhaustiu, el que faré serà donar uns quants exemples, els més significatius d'acord amb el nostre punt de vista, que demostrin a les senyores i els senyors Diputats dues coses per a nosaltres fonamentals: primera, que les Conselleries han estat estrictament ajustades a llurs necessitats a l'hora de pressupostar aquests conceptes, i segona, que una aparent manca d'homogeneïtat no és, no és el resultat de descoordinació o bé de criteris diferents, sinó que és el resultat pur i simple de diverses situacions de partida.

És en aquest punt que els raonaments que feia, quan va presentar els pressupostos, l'Honorable Conseller d'Economia i Finances sobre les dificultats especials de fer un primer Pressupost, es posen més de manifest. És evident que quan s'ha d'instalar una centraleta telefònica s'ha de fer, encara que altres Conselleries ja la tinguin, i malgrat que això farà que el mateix coeficient de despeses per persona quedi desfasat. Però això passarà molt de tard en tard, i en últim terme, en una Administració antiga, amb història, aquests efectes transitoris de l'arrencada quedaran esborrats i no distorsionaran les coses.

Però això no passarà així en una Administració novella com la nostra. Comencem, doncs, amb els exemples que he promès.

A títol d'exemple: una de les esmenes d'aquest Capítol afecta el Servei 02/a de la Secció Primera. Es tracta de la Direcció General de la Joventut, que ha de condicionar, per a instal·lar-s'hi, un local que és un local que haurà estat transferit, que anteriorment era una escola d'assistents socials. Evidentment, adequar un local que era escola per servir d'allotjament a una Direcció General no és un projecte trivial, i cal adequar-lo quant a coses com telèfon, calefacció, mobiliari, instal·lació elèctrica... fins i tot instal·lació elèctrica! Perquè és molt diferent la instal·lació elèctrica necessària per a una escola que la instal·lació elèctrica necessària per a una oficina, o, com és aquest cas, que s'ha tingut un especial interès a suprimir allò que se n'ha vingut dient la «barrera arquitectònica per al cas dels minusvàlids». Això requereix adaptacions certament importants.

Es pot, evidentment, dividir això, totes aquestes despeses, pel nombre de funcionaris, i llavors, comparar la xifra resultant d'aquesta divisió amb les despeses, o la xifra resultant de la divisió de les despeses per aquest concepte,

d'un servei que no s'hagi mogut, ni es pensi moure, del Palau de la Generalitat. Aquesta comparació, evidentment, es pot fer, però nosaltres creiem que d'aquesta comparació, que es pot fer, no es poden treure les conclusions que s'ha intentat treure'n.

Un altre cas clar: la Conselleria de Política Territorial i Obres Públiques té una esmena al Concepte 611 de tots els seus serveis, des del 01 fins al 06, i ara m'he adonat, al moment de començar, que el Portaveu del Grup Socialista n'ha retirat una, precisament, d'aquestes. Aquí es tracta de dotar amb els elements d'oficina necessaris el nou personal d'aquests serveis, i el que s'ha fet, en aquest cas, ha estat preveure un cost corresponent al cost corresponent a una taula, una cadira, un arxivador metàl·lic i un armari per a cada una d'aquestes persones, considerant que, com a mitjana, això és adequat, i que les xifres que en resulten permetran moblar les possibles saletes de visites i vestíbuls corresponents. Però pensin els senyors Diputats que aquesta és una Conselleria molt gran, amb moltes competències i molt personal. ¿És que aquestes xifres són comparables amb les de, per exemple, la Conselleria de Justícia, que és tan petita, quant a personal, que una mínima previsió de moblement no permet repartir la sala d'espera o la sala de reunions entre moltes persones? I llavors resulta que, essent probablement aquesta la Conselleria més modesta, és la que té el mòdul més alt.

Anant al terreny dels equips d'oficina, m'hauré de referir a un cas per al qual l'esmena que hi havia s'ha retirat precisament ara, però no és l'únic cas present en el Govern de la Generalitat, i, per tant, sabent que l'esmena corresponent en el cas concret a què em referiré ha estat retirada, a pesar de tot, la utilitzaré com a exemple il·lustratiu.

Ens trobem que alguns serveis tenen la necessitat de tractament informàtic de problemes concrets. Tots sabem que, modernament, en el terreny de la informàtica ja no s'admet que sempre és més econòmic el tractament de les dades en el gran ordinador del, diguem-ne, faraònic centre de càlcul central; ben al contrari, la microelectrònica ha fet molt competitiu el petit ordinador especialitzat. El Consell Executiu ha creat recentment, precisament, un organisme que assessorarà pel que fa a la determinació d'una política informàtica de l'Administració de la Generalitat, però, amb molt bon criteri, ha permès la decisió descentralitzada a les Conselleries per a la contractació de miniordinadors especialitzats fins a un màxim, em sembla recordar, de cinc milions de pessetes. I això, senyores i senyors Diputats, és bona política realista. Ara recordo, concretament, i aquest és el cas a què em referia abans, que en la Direcció General de Transports hi ha un cas d'aquesta mena. Un ordinador petit, un miniordinador, que ha de servir per a controlar inversions per valor de tretze mil milions de pessetes. Tretze mil milions de pessetes. Només, només que el control que es podrà exercir sobre aquests tretze mil milions de pessetes representés un estalvi d'un mig per mil, d'un mig per mil, hauríem amortitzat en un sol any el cost d'aquest ordinador. I més, amb que provoqués, aquest ordinador, un estalvi d'un u per cent, hauríem compensat aproximadament tot el cost d'aquest Capítol. No vull cansar més les senyores i els senyors Diputats, simplement tornar, breument, al començament de la meua intervenció afirmant que aquestes des-

peses estan estrictament ajustades a les necessitats de les Conselleries i que no són comparables d'una Conselleria a l'altra, atès l'estat de primer establiment en què es troba la major part de l'Administració de la Generalitat. Per tant, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup votarà en contra d'aquesta esmena i demanem el vot en contra també als altres Grups parlamentaris.

Res més, senyor President.

(El Diputat senyor Armet demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT: Senyor Armet?

El Sr. ARMET: Senyor President, una qüestió d'ordre. No és en funció del convenciment de la intervenció del Diputat, però ha estat un error meu no retirar les esmenes de la 156 a la 163. No, perdó, retirar-les, no; vull dir que passarien a votació conjunta. Perdó, de la 156 a la 163, ambdues incloses.

El Sr. PRESIDENT: Que quedarien incloses en aquest paquet que ha estat ja defensat?

El Sr. ARMET: Exactament.

El Sr. PRESIDENT: En canvi, senyor Armet, jo li voldria demanar de comprovar si realment ha defensat l'esmena 188 i si està compresa en aquest paquet, perquè em semblava que era l'esmena que havia sentit dir que seria possible que fos retirada, i que realment no forma part del Grup que vostè acaba de defensar. És a dir, aquesta esmena 188, l'hem d'excloure de la llista, oi?

El Sr. ARMET: No, no, perdó, no queda retirada, la 188.

El Sr. PRESIDENT: Queda retirada la 188.

El Sr. ARMET: No, no, no queda retirada.

El Sr. PRESIDENT: No queda retirada.

El Sr. ARMET: Queda exclosa. Es retirará en el seu moment.

El Sr. PRESIDENT: Però queda exclosa de la llista. Molt bé. És a dir, no és una de les esmenes defensades. En canvi, considerem defensades les esmenes 156 a 163. El senyor Subirà?

(El Diputat senyor Subirà i Claus demana per parlar.)

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, per dir que nosaltres considerem fet el torn en contra, també, d'aquestes esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Aleshores, en aquest cas, tindriem ara, si no m'equivoco, quaranta-set esmenes, que haurien estat defensades i per a les quals s'hauria mantingut també el torn en contra corresponent alhora. Per aclarir-ho, perquè no hi hagi confusió per part dels senyors Diputats, vaig a indicar el número de les esmenes que passarem ara a votació: de la 134 a la 147, ambdues incloses. De la 150 a la 153, ambdues incloses. La 155. De la 156 a la 164, ambdues incloses. La 166, la 167 i la 168. De la 170 a la 173, ambdues incloses. La 175, la 177 i la 178. La 180, la 181 i la 183. Hi estan d'acord? *(Pausa.)*

La 165 ha estat retirada; per tant, no s'ha de votar.

Bé, aleshores els senyors Diputats que estiguin d'acord amb totes aquestes esmenes, que es refereixen totes elles al Capítol VI, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

Totes les esmenes indicades queden rebutjades per 28 vots a favor, 59 en contra i 21 abstencions.

Passem, doncs, a l'esmena 148, l'esmena del Grup del Partit Socialista Unificat.

(El senyor Ribó demana per parlar.)

El Sr. RIBÓ: Senyor President, està retirada aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Retirada. L'esmena 149, també del Grup del Partit Socialista Unificat, que és una esmena al Concepte 611 de la Secció 07, Servei ST.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, la retirem, també.

El Sr. PRESIDENT: Retirada. Arribem ara al vot particular de modificació número 154, del Grup de Convergència i Unió. Aquest vot particular es refereix al Concepte 611 de la Secció 16, Servei 01, i significa un augment de 16.500.000 pessetes en aquest Concepte. El finançament es fa amb una baixa al Capítol VII, Secció 11, Pla d'Obres i Serveis. Per a defensar el vot particular, té la paraula el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor President. Només intervenc per anunciar la retirada d'aquest vot particular, número 154 dels Serveis del Parlament, així com aprofito per a anunciar també, ja des d'ara, la retirada del vot particular sota el número, dels Serveis del Parlament, 174, i aquesta retirada obeeix, parcialment, a aquestes retirades massives que s'estan produint, però bàsicament al fet que és la intenció del nostre Grup parlamentari concentrar els nostres possibles esforços de persuasió a la Cambra en el vot particular que apareix sota el número 176, que és el tercer element d'aquest reguitzell de vots particulars sobre el tema del Palau Marc de Reus, de la Rambla de Santa Mònica, número 8.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé, això ens porta ja a l'esmena número 169, en la relació elaborada pels Serveis del Parlament, del Grup del Partit Socialista Unificat; esmena que es refereix al Concepte 612, de la Secció 07, Servei ST. És una esmena de reducció de quaranta milions en el crèdit consagrat. Per defensar-la...

(El Diputat senyor Ribó demana per parlar.)

El Sr. RIBÓ: El Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Senyor President, defensariem aquesta esmena conjuntament amb les que duen els números 182, 187, 189, 190. També amb l'intent de centrar la nostra capacitat de convenciment.

El Sr. PRESIDENT: 182, 187, 189 i 190. D'acord.

El Sr. VIVES: Bé, doncs, senyor President, senyores i senyors Diputats, aquest conjunt de cinc esmenes planteja un tema que el nostre Grup parlamentari —i creiem que la Comissió sencera d'Economia, Finances i Pressupostos— va considerar com a tema summament important en el debat en Comissió. Es tracta, ni més ni menys, d'entrar en tot allò que fa referència a les inversions reals de l'Institut per a la Conservació de la Natura, des del mes d'octubre traspassat a la Generalitat de Catalunya. I si presentàvem aquest seguit d'esmenes era amb la voluntat ferma d'aconseguir, en primer lloc, que se'ns donessin determinades explicacions entorn del criteri de prioritats que s'establia en aquest mateix llistat d'inversions, i, d'altra banda, per intentar col·locar en el debat en Comissió una política alternativa de prioritats en un tema

que considerem essencial en tot allò que fa referència a la política forestal a Catalunya.

No cal dir aquí que el Departament d'ICONA és un dels que ha rebut secularment crítiques per la seva gestió. Jo no voldria estendre'm aquí amb elements puntuals o d'informació, però des de les voreres dels rius que es limiten per plantar-hi arbres i després hi passen les canonades per anar al complex petroquímic de Tarragona, fins a la gestió dels recursos naturals de Catalunya, fins a les actuacions en les zones del Pirineu, hi ha tot un seguit d'actuacions que han merescut sobradament les crítiques per la seva actuació puntual.

Davant d'això, el nostre Grup parlamentari es plantejava què fer: ¿intentàvem una modificació total i absoluta d'aquestes inversions o intentàvem, atès el procediment de traspàs que havia tingut aquest Departament i concretament aquest organisme autònom, intentàvem mantenir la totalitat d'aquestes inversions però fixant i redistribuint-les a partir d'un nou criteri de prioritats? I ens hem inclinat per aquesta segona posició, és a dir, que el conjunt d'aquestes esmenes reflecteixen —si sumem i restem al final— la mateixa quantitat d'inversions que ja establia el Pressupost, és a dir, 608.500.000 pessetes, quantitat que per a nosaltres és insuficient des de qualsevol punt de vista per a Catalunya, atès que representa tan sols el 4% del total d'inversions reals que realitza l'ICONA al conjunt de l'Estat. Per tant, es tractava de —recollint les paraules del Diputat senyor Subirà en el primer dels debats sobre el tema dels Pressupostos— ser conscients que les xifres són expressió de prioritats, i de modificar les prioritats en aquestes inversions. Per això, quan nosaltres proposàvem d'incrementar amb 12 milions de pessetes les quantitats destinades a estudis sobre àrees naturals, ho fèiem perquè estem convençuts que aquestes àrees naturals, que han de representar no tan sols pulmons en el futur de Catalunya, sinó elements importants del nostre context econòmic i social, estan necessitades d'aquests diners. Ho fem perquè estem convençuts que zones com el Montseny, com Collsacabra, com la zona volcànica d'Olot, com les muntanyes de Prades, com el delta de l'Ebre, els aiguamolls de l'Empordà, etc., o la necessitat d'avançar cap als mapes cartogràfics de vegetal, etc., a Catalunya, necessitaven aquests diners i no tan sols aquest milió i unes poques pessetes més que establia el pressupost de l'ICONA. Per tant, d'1 milió a 13 milions per a estudis sobre àrees naturals.

Reduïem en 40 milions tota la partida relativa a infraestructura de muntanya. Si se'ns hagués donat una explicació coherent en Comissió, nosaltres hauríem reduït aquest volum en aquesta partida, però no se'ns va donar, i el PSU entén que les obres d'infraestructura de muntanya que fins a la data ha realitzat l'ICONA no són sinó pistes forestals que no tan sols trenquen l'equilibri de l'ecosistema a determinats boscos de Catalunya, sinó que al mateix temps són elements utilitzats per a un determinat benefici privat en l'extracció de fusta i, en definitiva, són elements negatius per al conjunt, per a l'harmonia, per a l'equilibri de les nostres zones forestals que, dit sigui de passada, representen el 43% del territori de tot Catalunya.

Incrementàvem, també en 20 milions de pessetes, la partida sobre conservació d'equilibris naturals; m'estalvio l'explicació a les senyores i als senyors Diputats. Mante-

niem tot el que feia referència a lluita contra l'erosió i a prevenció i lluita contra incendis, i ho fèiem des de la posició que entenem que, tot i sense modificar-les, les partides que preveu el Pressupost, 242 milions i 130 milions, respectivament, són clarament insuficients. Només durant l'any 79, per citar un exemple, a la circumscripció electoral de la província de Tarragona, els danys causats han estat de 119 milions de pessetes i les hectàrees cremades per incendis forestals més de 10.000.

Incrementàvem també en 10 milions, lligat amb aquesta explicació, tot el que feia referència al foment de la producció de recursos naturals, mentre manteníem tot el pla de repoblacions, la millora de pastures, l'ordenació cinegètic-piscícola i la millora de recursos forestals. Reduïem també, en aquesta política de prioritats clara i rotunda i alternativa del Grup parlamentari del PSU, reduïem en 12 milions les despeses relatives a àrees, rutes i nuclis recreatius, elements que van inequívocament lligats a la infraestructura de muntanya i que serveixen, és veritat, en alguns casos, d'esbarjo per als habitants de la ciutat els caps de setmana, però en la immensa major part d'aquestes ocasions són elements que provoquen, precisament, aquests incendis forestals, elements de distorsió també de l'ecosistema en la immensa major part de les àrees naturals de Catalunya.

I incrementàvem, en canvi, en 10 milions la partida de parcs i reserves, no perquè estiguéssim d'acord amb la forma de gestió d'aquests parcs i reserves, no podent ser més com són fins a la data element a utilitzar pels excursionistes els caps de setmana; cal que continuïn essent això, però cal també dotar-los d'elements d'estudi, d'anàlisi, de coneixement amb profunditat de la flora i la fauna, i això vol dir instal·lacions permanents, això vol dir inversions reals, això vol dir, en definitiva, dotar-los d'aquells elements que puguin significar una plena recuperació del patrimoni forestal de Catalunya, del territori forestal de Catalunya per a la política d'autogovern.

I aquestes explicacions no se'ns van donar en Comissió. Se'ns va explicar, més o menys pel damunt, que aquestes eren unes qüestions, era un traspàs, que ens havia arribat el mes d'octubre, que no havien tingut temps per a arreglar-lo, i nosaltres creiem que aquesta no és una explicació acceptable. El 30 de juliol, la Comissió Mixta acordava el traspàs de l'ICONA a la Generalitat de Catalunya. El mes de setembre, el Molt Honorable President de la Generalitat ens explicava en la seva introducció al debat sobre acció política general del Govern que el traspàs d'ICONA era quelcom que estava signat des del 30 de juliol. El *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* del 8 d'octubre publica el text de l'acord i el Pressupost entra al Parlament el 9 de desembre. Per tant, o no hi ha coordinació Comissió Mixta-Consell Executiu —i creiem que n'hi ha—, o el Grup parlamentari, en aquest cas oposant, de Convergència i Unió no escolta el Molt Honorable President de la Generalitat —i creiem que ho fa— o, en definitiva, no hi ha hagut una voluntat des del Consell Executiu de modificar aquestes partides. I això pot ser per dues raons fonamentalment. La primera d'elles perquè s'hi estigui d'acord, la qual cosa voldria dir que la política forestal que Convergència i Unió pensa fer a Catalunya durant l'any 81 és coincident amb la política forestal que volia fer el Govern

de la Unió de Centre Democràtic des de Madrid, i això nosaltres ni ho critiquem ni ho aplaudim, simplement ho deixem damunt de la taula com una constatació —repeteix: un 4% d'inversió del total de l'Estat a Catalunya—, o bé, perquè vol dir que s'han trobat amb dificultats, perquè vol dir que no hem estat capaços de modificar aquesta qüestió o, en definitiva, se'ns podrà dir, i tampoc no ho acceptarem, que en aquest moment hi ha estudis en preparació per a saber què cal fer. No, és a dir, aquest Pressupost ve sobre la base d'uns estudis fets que podem entrar a modificar i dir que no acceptarem aquesta explicació, no per cap actitud capriciosa, sinó perquè el mateix Decret de transferències estableix en el termini màxim de cinc mesos i mitjançant un o dos convenis subscrits entre l'ICONA i la Generalitat de Catalunya que es regularà en els punts següents: coordinació en la defensa contra incendis, manteniment de constitució d'equilibris biològics, llicències de caça, contingut, forma i requisits dels inventaris de recursos naturals, funcionament de la policia forestal, política i estudis d'espais naturals protegits. Cinc mesos des de l'octubre; facin números: això ja ha passat. Per tant, calia tenir aquests projectes, calia portar-los a aquest Parlament, calia explicar-los en Comissió i dir al que responien, calia donar resposta a les nostres inquietuds, i nosaltres hauríem retirat aquestes esmenes.

En aquest moment, com que hem vist, a través de les explicacions que s'han donat en Comissió, que el Consell Executiu de la Generalitat no té una voluntat clara de corregir les deficiències que hi ha en aquest programa d'inversions, com que ens ha fet la impressió que existien dificultats no confessades que el Consell Executiu es negava a portar a aquest Parlament —únic lloc que pot donar-li la força necessària per a poder-les superar—, i com que en definitiva creiem que el Consell Executiu comparteix una frase que s'utilitza sovint a l'Amèrica del Sud, per part de determinats estaments de govern, que diu que els arbres no voten i, per tant, que no cal prestar-los atenció, és pel que demanem el vot afirmatiu de la Cambra a la nostra esmena.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra respecte a la totalitat d'aquestes esmenes, la 169, 182, 187, 189 i 190, totes globalment, té la paraula el Diputat senyor Fonollosa, en nom del Grup..., (*Rialles.*), Fonolleda, perdó, en nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. FONOLLEDA: Senyores i senyors Diputats, he escoltat amb molta atenció l'explicació que ha fet el senyor Vives i si en una cosa coincideixo és en agrair-li que hagi agrupat totes les esmenes, ja que, en definitiva, excepte la que feia referència a la partida 611 —que ha estat retirada abans—, en definitiva es tracta del pressupost d'un servei globalment transferit.

Volia precisar, en primer lloc, que ell ha fet esment d'una qüestió que diu que aquest traspàs va ser publicat el primer d'octubre, i, per tant, ja teníem temps d'haver-lo remodelat, i que el senyor President de la Generalitat havia anunciat que ja teníem l'ICONA.

Però jo haig de dir que el *Butlletí Oficial de l'Estat* de l'octubre del 80, que va publicar el Pressupost, parlava dels crèdits pressupostaris per a l'any 80, crèdits ja compromesos i en els quals, evidentment, no teníem cap responsabilitat. Efectivament, com va recordar el senyor

Subirà ja en una de les seves primeres intervencions, ell va dir perfectament en el curs d'una qüestió general, que el pressupost de l'ICONA no l'havíem tingut —el pressupost de l'ICONA referent a l'any 81—, no l'havíem tingut fins a l'octubre. Atesa la mecànica d'elaboració dels pressupostos, no va ser possible —i lamento haver de repetir això, que ho vaig repetir en Comissió—, no va ser possible fer aquest remodelatge, perquè aquest remodelatge no és un remodelatge que es pugui fer senzillament, senyor Vives, és una qüestió que requereix un treball i un esforç. En posar aquest pressupost aquí, nosaltres no hem volgut dir que acceptéssim aquest pressupost. La Llei pressupostària, per l'article que hem aprovat, ens dona les suficients facultats per a remodelar-lo, però de la mateixa manera que vostè l'ha remodelat d'acord amb uns criteris que, en fi, que qualitativament serien discutibles però que també ho són molt més quantitativament, jo li vull dir que nosaltres no volem mai defugir les nostres responsabilitats de govern i, per tant, que som nosaltres que el volem remodelar.

Ara bé, també li voldria dir que fins al final de desembre no es va nomenar el Director General del Medi Rural, que és el Director General que té cura d'aquestes qüestions, la qual cosa ha fet de seguida. Per altra banda, la mecànica de projectes d'organismes autònoms, com és aquest cas de l'ICONA, no és la mecànica que vostè suposa; és a dir, els projectes es van fer en el transcurs de l'any amb l'aplicació del pressupost segons les directrius que es donen. Per altra banda, cert és que a vegades hi ha projectes ja elaborats. Nosaltres hem demanat ja, i els tenim ja, els projectes de l'ICONA que estaven tècnicament aprovats per ells, però no pressupostàriament aprovats, perquè se'ns passessin aquí a la Generalitat per tornar-los a estudiar i veure si els havíem d'aplicar, no els havíem d'aplicar, els havíem de redistribuir o fer el que calgués.

En definitiva, jo el que sí que li puc dir és que nosaltres tenim la nostra pròpia òptica i que veig molt difícil que coincideixi amb la seva; jo el que haig d'alabar-li és la seva capacitat, que des d'aquest moment que el pressupost es va conèixer fins al termini que va haver-hi per a presentar-hi esmenes, ja tingués tantes facultats per a redistribuir tota aquesta inversió.

D'altra banda, hi ha una altra qüestió que també ens preocupa, i que el senyor Vives em sembla que desconeix, que ha fet que demorés una mica la qüestió. Les responsabilitats de l'ICONA, per virtut de deficiències de l'Administració central, en el cas dels boscos particulars, no són totals (*remor de veus*), no són totals. Hi ha una sèrie de pobles en què hi ha el que se'n diu avui les Prefectures de Producció Vegetal de les Delegacions Provincials d'Agricultura, i com que això també aviat ens serà traspasat, volem que llavors ja hi hagi una absoluta gestió única sobre totes les àrees forestals de propietat privada i que no hi hagi que quan la tala d'un bosc depèn de segons quin poble, resulta —com vostè haurà pogut veure en els annexos del traspàs— que depèn de l'ICONA i a vegades la tala del poble del costat depèn de la Prefectura de Producció Vegetal.

En tot cas, per acabar, vull anunciar-li una cosa: nosaltres estem treballant intensament sobre aquest remodelatge del Pressupost, que evidentment ens preocupa, que evidentment és una feina que, d'acord amb la nostra filo-

sofia d'aplicar una política agrària participativa, és a dir, de parlar amb tots els sectors, contactes que ja hem tingut fins i tot amb alguns Diputats d'aquesta Cambra, interessats molts per aquest tema, doncs, el que li vull anunciar, per acabar, és que en el termini de dos mesos presentarem els criteris de redistribució d'aquest Pressupost a la Comissió d'Agricultura.

Res més, senyor President; gràcies senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, a votació les esmenes 169, 182, 187, 189 i 190, del Grup del Partit Socialista Unificat. Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord poden alçar-se.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes 169, 182, 187, 189 i 190 han estat rebutjades per 48 vots a favor i 62 vots en contra. Arribem ara... explicació de vot? El senyor Armet té la paraula per a explicar el vot en nom del Grup Socialista.

El Sr. ARMET: Sí, en trenta segons, senyor President. El Grup Socialista va presentar una esmena a la totalitat als serveis transferits —de devolució, en aquest cas— perquè consideràvem que calia un remodelatge, atès que la seva estructura era incorrecta. En aquest cas hem escoltat atentament les explicacions que ha fet el Grup parlamentari del PSUC; ha fet una proposta imaginativa i concreta, i correcta, però si la Conselleria d'Agricultura ens hagués presentat a nosaltres la reestructuració del traspàs corresponent als serveis transferits, i hagués fet un remodelatge i les seves consideracions, nosaltres possiblement ens hauríem abstingut. Però hem valorat positivament una aportació puntual que s'ha fet, i el que sí que hem valorat és que la Conselleria d'Agricultura ha estat incapaç —durant aquest llarg període que va des del traspàs fins a la discussió de pressupostos— de presentar el remodelatge que ara s'ha compromès a presentar.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: No havent-hi altres explicacions de vot, passem al vot particular de modificació número 176 del Grup de Convergència i Unió. Per a defensar-lo té la paraula el Diputat senyor Escudé.

Es refereix al Concepte 613, de la Secció 16, Servei 01, i proposa un augment de despeses de 22.500.000 pessetes, finançat per una baixa corresponent al Capítol VII, Secció 11.

El Sr. ESCUDÉ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, com ha indicat la presidència del Parlament, aquest vot particular fa referència al Concepte 613 i és un projecte d'obres per a l'adequació d'un local situat aquí a Barcelona, a la Rambla de Santa Mònica, número 8. Cal reconèixer, de bell antuvi, que el cost d'aquest projecte és certament elevat, com saben ja els senyors Diputats i senyores Diputades que van participar en els treballs a nivell de Comissió. El cost global a satisfer al llarg de diversos exercicis és de 200 milions de pessetes. D'aquests 200 milions de pessetes, 90 milions són per a aplicar en aquest exercici i encara, d'aquests 90 milions, el 50% va a càrrec —com altres vegades hem dit de l'existència d'aquestes transferències econòmiques a càrrec del Pressupost—, doncs, com dic, el 50% va a càrrec del Pressupost de l'Estat.

Per això, caldria aplicar —i després intentaré justificar a satisfacció de les senyores i senyors Diputats aquest Concepte—, caldria aplicar, a càrrec del Pressupost de la Generalitat, 45 milions. Com que en el Dictamen de la Comissió aquesta quantitat ha estat reduïda a 22.500.000, per això el nostre Grup ha cregut important, molt important, presentar aquest vot particular per a restablir la quantitat de 45 milions.

De fet, crec que és bastant evident que a Comissió i fora de Comissió hi ha hagut una sèrie de senyors Diputats que han dit que pel cost d'aquest agençament, de l'adequació d'aquest edifici, es podria comptar amb un edifici modern, ultramodern, de nova planta, en millors condicions d'eficàcia i productivitat; i això és ben cert. Però, senyores i senyors Diputats, els crec sabedors de la tendència moderna entre els urbanistes, entre els arquitectes, a considerar —i és una realitat— que els senyals d'identitat d'un poble també passen pels senyals d'identitat arquitectònica. En aquestes ciutats modernes, grans, immenses, anònimes, els grans edificis actuals poden estar ubicats en qualsevol lloc del món, tant a Nova York com a Barcelona com a Buenos Aires, no hi ha cap diferència, i precisament a la nostra vella Europa, ja des de fa uns anys, són molts els països —començant pels anglesos, i continuant pels italians, i fins i tot pels francesos— que estan dedicant —i els alemanys també, em recorda el senyor Martín i Toval—, estan dedicant cada vegada més edificis clàssics, edificis que són penyora d'un passat, a llur utilització, a llur reutilització dintre de les necessitats noves, perquè hi ha un no sé què, hi ha una cosa que fa potenciar l'activitat humana en aquest contacte —si volen vostès simbòlic, però real— amb els nostres avantpassats. Perquè l'argumentació que se'ns ha fet contra aquest palau, contra aquest edifici del qual immediatament faré una mica de descripció per al senyors Diputats o senyores Diputades que no siguin barcelonins o que no sentin una especial afecció per l'art arquitectònic, aquesta crítica que es fa a aquest edifici, al restabliment, a la renovació d'aquest edifici, es podria fer també —salvant les distàncies, evidentment— a altres joies de la nostra arquitectura, com podria ser el Palau de la Generalitat. També es podria proposar, i realment fóra molt més econòmic, d'enderrocar el Palau, amb tots els seus segles d'història, i fer un edifici modern. I per no anar més lluny, podríem parlar d'aquest ric palau que ens dona estatge, que sabem tots el cost que significa una sèrie de serveis pel fet d'utilitzar correctament aquest edifici, i si els senyors Diputats no estan conformes amb aquest darrer exemple que els he donat, podríem només travessar aquests jardins i veure davant nostre mateix l'Institut de Batxillerat Verdaguer, que està essent sotmès a una reforma a fons, no a un enderrocament, perquè amb molt bon criteri es vol salvar aquesta personalitat, aquest senyal d'identitat.

Haig de confessar a les senyores i senyors Diputats que jo personalment no coneixia aquest edifici, el denominat Palau Marc de Reus, pel nom de la família que en el segle XVIII el va fer construir pel mestre Joan Solé. He aprofitat —em perdonaran la petita digressió—, he aprofitat la pausa del dinar d'aquest migdia per anar-lo a veure, i realment és un edifici que per les seves línies austeres dona una sensació, impressiona per la seva perspectiva, i aleshores

entenem nosaltres que cal mantenir, que cal conservar aquestes relíquies del passat, que insisteixo que més que relíquies són una nova utilització per empeltar la saba del passat en el futur, i per això, doncs, intentaré, immediatament, justificar el cost d'aquest edifici quant al seu remodelatge. I val a dir, ja entrant en terreny estrictament econòmic, que aquest fenomen és important, perquè malgrat, insisteixo, el seu cost considerable, com que aquest edifici ens ha estat traspasat per l'Estat, podem dir per tant que a efectes d'adquisició el cost és zero. El cost del seu agencament, d'aquesta readequació, significa unes 22.000 pessetes per metre quadrat; vol dir molt menys que l'adquisició d'un edifici de nova planta, i no podem perdre de vista que la història d'aquest edifici queda potenciada per fenòmens d'ordre polític, com per exemple —no sé si els senyors Diputats ho coneixeran tots— que en aquest Palau Marc de Reus s'havia hostatjat, durant l'època napoleònica, el Govern militar francès, que després ha estat la seu del Banc d'Espanya a Barcelona, i així podríem anar il·lustrant la història noble, carregada d'anys, d'aquest palau. I creiem que a més, en aquests moments (*remor de veus*), el destí d'aquest palau és precisament d'ubicar-hi els serveis centrals de la Conselleria de Cultura. Què més que aquest palau pot donar digne hostatge a aquests serveis de l'entitat que ha de promocionar, que ha d'impulsar la difusió, la defensa i la promoció de la nostra cultura?

Per acabar, senyores i senyors Diputats, voldria justificar la necessitat d'aquesta inversió, deguda a la incúria humana que durant molts anys ha fet que aquest palau —l'interès històric del qual, per exemple, va ser reconegut l'any 36 per la Generalitat republicana, incloent-lo en el registre del patrimoni històric, i posteriorment l'any 62 per l'Ajuntament de Barcelona, que ha fet igualment—, aquest edifici, com deia, per la incúria humana, està molt abandonat, està en estat quasi ruïnós, i particularment els trespols de la planta segona i tercera en tot el seu embigat estan afectats per insectes xilòfags (*rialles*), específicament del tipus tèrmits, (*rialles*) i si no posem remei immediat a aquesta situació, s'enrunarà totalment l'edifici. Aleshores, pensem que no sols es farà la lluita contra aquesta plaga, sinó que, com deia, es pretén reutilitzar plenament el local a través de les instal·lacions d'energia, de força, de calefacció, d'ascensors, etc., moderns, perquè aquest edifici pugui hostatjar la Conselleria i pugui hostatjar també serveis específics, com l'ordinador, com l'Arxiu Bibliogràfic de Catalunya, conceptes que apareixen en altres partides que no han estat objecte d'esmena.

Per acabar, i per no esgotar la seva paciència, senyores i senyors Diputats, em limitaré a donar el detall d'aquests 90 milions, repeteixo, dels quals el 50% ha de ser a càrrec de transferències de l'Estat. Aquests 90 milions van distribuïts de la manera següent: demolicions de la coberta actual i de les distribucions que han estat afegides en els darrers temps o en els darrers anys a l'interior, 4 milions de pessetes; sanejament i servei sanitari, 6 milions; substitució dels embigats —aquests tan afectats—, 21 milions; reforma de cobertes, 9 milions; sistemes d'ascensors i obra complementària, 6 milions; instal·lacions elèctriques, calefacció i aigua, 20 milions; equips de seguretat i contra incendis, 2 milions; neteja de façanes —aquestes formoses façanes neoclàssiques—, restauració de fusteria i elements

decoratius, 12 milions; i, finalment, demolició de l'actual pista esportiva i reconstrucció del jardí neoclàssic, 4 milions. Per tant, amb aquesta explicació, que lamento que hagi estat llarga però que crec que és adequada a la real transcendència i importància del salvament per a la posteritat i per a nosaltres mateixos d'aquest edifici, queda, al nostre criteri, justificat plenament el restabliment de la partida que hi havia consignada primitivament en el Pressupost, de 45 milions, i en aquest sentit em permetria, m'atreviria gairebé, suplicaria gairebé als senyors i senyores Diputats que volguessin donar conformitat a aquesta modificació.

Gràcies, senyores i senyors Diputats, gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Algun senyor Diputat o Diputada desitja consumir un torn en contra d'aquest vot particular? El senyor Ribó?

El Sr. RIBÓ: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, aquest és un vot particular molt coherent amb el programa econòmic del Consell Executiu de la Generalitat, d'economia intersticial o xilòfaga: tenim els tèrmits instal·lats als intersticis de les bigues del palau de la Rambla de Santa Mònica. El nostre Grup està per la plena recuperació del patrimoni artístic de Catalunya, i Déu ens guard que els tèrmits arribin a la plaça de Sant Jaume, senyor Escudé, i haguem també d'anar a la restauració de l'edifici de la Generalitat; d'altra banda, també ens guardem ara que el senyor Escudé visiti més edificis perquè aniran proposant més reformes. (*Rialles*.)

Nosaltres estem per la dotació dels fons necessaris perquè funcionin les Conselleries, però ens temem que avui se'ns demanen 45 milions més 45 milions per part de l'Estat, però que l'any vinent seran altres 45 milions, pel cap baix, i altres per part de l'Estat —esperem també—, i ens temem que això anirà continuant, perquè, d'altra banda, no entenem per què el Consell Executiu no ha fet servir la tècnica pressupostària d'un pressupost plurianual d'anar amb vint-i-dos milions i mig, com està ara en el Projecte de Pressupost, anar-ho reproduint a mesura que anem passant els anys, i la restauració podria ser encetada ja a hores d'ara.

D'altra banda, nosaltres volem fer una intervenció parcialment en contra perquè el que sí que ens sorprèn —tota la ironia de banda— és —en aquest cas em sembla que potser sí que és correcte utilitzar el mot— la gasiveria de demanar-nos 45 milions, altres 45 milions, 45 de l'Estat i altres 45 de l'Estat per a aquesta obra i haver, aquest matí, perdonin l'expressió, regatejat 22 milions per a museus municipals, 5 milions per a premsa comarcal, 10 milions per als ajuntaments i la catalanització. Nosaltres creiem que això està en certa contradicció amb la política cultural que es diu que es porta a terme des de la Conselleria, o ho està amb la nostra política cultural. Per tant, nosaltres ens abstindrem.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Anem a passar a votació el vot particular del Grup de Convergència i Unió número 176.

Els senyors Diputats que hi estiguin a favor que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

El vot particular número 176 ha estat aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 46 abstencions.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Per a explicació de vot.

El Sr. PRESIDENT: El Diputat senyor Armet té la paraula per a explicació de vot.

El Sr. ARMET: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument. Jo demanaria al Consell Executiu que aprengué a fer pressupostos. Quan es parla d'un pressupost que és una obra complexa, que es van redescobrint coses, no pot ser que se'ns trameti a Comissió un paper explicatiu d'una primera fase d'obres. Un pressupost complex comporta tota la documentació necessària. En aquest Pressupost, al llarg de tot ell, no hi ha la documentació justificativa dels diferents pressupostos d'inversió que es proposen. No hi hauria cap Administració del món on s'admetés un pressupost d'inversions sense la codificació de l'expedient i que els diferents Grups parlamentaris poguessin fer la consulta de l'expedient: què es vol fer, com es farà, quin pressupost, qui l'ha fet, etc. Són els mínims, els mínims necessaris per a l'elaboració de pressupostos.

Quan a nosaltres se'ns col·loca davant d'un xantatge moral —i dic xantatge moral amb tota l'expressió i amb tots els raonaments plens de bona intenció, de correcció i de coneixements culturals escrupolosos que el senyor Raimon Escudé ens ha fet aquí—, però quan en última instància se'ns col·loca davant d'un xantatge moral, la nostra actitud, per dignitat, lògicament, és d'una abstenició.

Però volem dir que les coses s'han de fer amb correcció tècnica, perquè si les coses no es fan amb correcció tècnica, caurem sempre en la fàcil demagògia o en el fàcil posicionament, en el sentit de dir que no es vol salvar un edifici històric com el que en aquests moments tenim damunt de la taula. Nosaltres volem saber què ens costa, què no ens costa, amb independència de les nostres crítiques a la política de prioritats davant el que fa el Departament de Cultura. El que nosaltres volem, exactament, és saber el que en cadascun dels moments aprofitem.

Jo voldria dir amb tota cordialitat que, de la sensibilitat del Diputat que aquí ens ha parlat, no en tenim cap mena de dubte. Però si nosaltres, en aquests moments, féssim una història del nostre país, de qui ha estat el responsable o els responsables que determinats edificis d'interès històric s'hagin perdut, no tinc cap mena de dubte que en aquesta part de l'hemicicle no hi hauria gaire responsables. I en aquesta altra part, possiblement, tampoc no hi hauria gaire responsables, però sí que cal dir que en determinades forces econòmiques que troben la seva expressió política indubtablement trobaríem algunes certes responsabilitats. I dic això perquè els socialistes defensarem —i que quedi molt clar— una política de defensa del patrimoni artístic i del patrimoni cultural, sempre. I en aquest sentit, per tant, tot aquest tipus d'argumentacions seran recollides, i en aquest sentit la nostra votació d'abstenció és clara i inequívoca, tot i saber que cometem una certa irresponsabilitat administrativa, perquè el plantejament que aquí se'ns ha fet era incorrecte des del punt de vista de plantejament de projecte d'inversió.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Cultura.

El Sr. CONSELLER DE CULTURA I MITJANS DE COMUNICACIÓ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en primer lloc, he d'agrair que aquest vot particular hagi tirat endavant, gràcies als qui han votat favorablement i també gràcies en certa manera als qui s'han abstingut.

Jo voldria aclarir un punt, que aquí no hi ha hagut de cap manera un xantatge moral. Hi ha hagut només una explicació, que s'ha fet des del començament, sobre la necessitat —en primer lloc, perquè això era la funció específica en el lloc del Pressupost on es trobava— de tenir un local per a la Conselleria, acord que és donat pel sistema que s'ha succeït en aquesta transferència de cultura des de l'Estat a la Generalitat, i després que aquesta restauració, complicada i cara, ha estat dividida en dues anualitats. I hem dit que això pujava uns 200 milions de pessetes, i que d'aquests 200 milions l'Estat es compromet a pagar en dues anualitats 45 milions de pessetes, els quals ja figuren en els Pressupostos de l'Estat d'aquest any, i que nosaltres ens havíem de comprometre a pagar l'altra meitat.

En principi, això és, em sembla a mi, un primer pas positiu, perquè al mateix temps recuperem, com ha dit el senyor Escudé, un important edifici històric, l'únic edifici històric, l'únic palau privat del segle XVIII que actualment es troba en mans públiques —els altres es troben, tots ells, en mans privades, els altres de Barcelona, s'entén—, i que això pot representar un primer començament de quina pot ser la política de recuperació d'edificis del nostre patrimoni històric, a partir del moment —que jo espero que sigui molt pròxim— que sigui publicat en el *Butlletí Oficial de l'Estat* el traspass ja acordat en Consell de Ministres.

Jo crec que nosaltres a partir d'ara hem d'anar a salvar el nostre patrimoni, que està deficientment, molt deficientment protegit, actualment, per les declaracions de monuments de l'Estat, i que, si d'alguna manera es pot encara mantenir, és perquè molts ajuntaments i algunes diputacions hi han fet un esforç que en principi no els tocava, perquè és una de les competències que tradicionalment, sempre, a tot l'Estat espanyol, s'ha reservat l'Estat.

A partir d'ara nosaltres —i jo m'hi puc comprometre en aquests moments— intentarem fer una política coherent de restauració i de protecció del nostre patrimoni arquitectònic, sense necessitat de recórrer a cessions, com aquesta a què hem hagut de recórrer ara, sinó simplement a través d'una política programada de declaració de monuments que estigui d'acord també amb les nostres possibilitats econòmiques de fer front a la seva restauració.

Res més i moltes gràcies a tots els Grups parlamentaris.

El Sr. PRESIDENT: Per a explicació de vot, té la paraula el Diputat senyor Alavedra en nom del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. ALAVEDRA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument per dir que el nostre Grup agraeix, en definitiva, l'abstenció del Grup Comunista i del Grup Socialista, però haig de dir també que, de debò, amb aquesta explicació de vot nosaltres hauríem preferit un no clar i contundent, si hem de sentir en l'explicació de

vot paraules inadequades, com la de xantatge i la de divisió de la Cambra en dues parts, parlant dels edificis, parlant del patrimoni arquitectònic a Catalunya. Un no amb una explicació de vot més suau ens hauria satisfet molt més.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Continuem amb l'esmena número 179, del Grup Socialista, que es refereix al Concepte 621, de la Secció 05, Servei SP. És una esmena de supressió, que serà defensada pel Diputat senyor...

(El senyor Santiburcio s'aixeca per parlar.)

El Sr. SANTIBURCIO: Una cuestión de orden, señor President. Resulta que está mal escrita en el documento esta enmienda. La enmienda no es de supresión, sino de substitución, y se puede ver en el texto original de nuestra enmienda, de substitución en el sentido de pasar esta partida al Servei 04, Secció 03, es decir, la Direcció General d'Ensenyament Primari, con el título de «Construcció d'escoles-bressol». Este era el texto original de nuestra enmienda, y aquí no especifica, y por tanto se ha puesto esmena de supresión, cuando no es esmena de supresión, sino que es una esmena de substitución, de pasar de Sanidad a la Dirección General d'Ensenyament Primari y cambiando el título por «escoles-bressol».

El Sr. PRESIDENT: Sí, jo voldria només observar que, d'acord amb la sistemàtica adoptada per la Comissió i els serveis del Parlament, això és una esmena de supressió, que, en tot cas, ha d'anar correlativa d'una esmena d'addició. *(Pausa.)* Bé, aleshores, la rapidesa amb què ha hagut d'ésser elaborada aquesta llista d'esmenes reservades ha impedit que es fes constar que la quantitat suprimida del Concepte 621 passava, com ha dit el senyor Santiburcio, al Servei 02, de la Secció 04, amb l'epígraf de «Construcció d'escoles-bressol». Hi ha també una discrepància entre el text de l'esmena original i el text del resum, i és que en l'esmena original diu 159.500.000 pessetes. Suposo que hi ha hagut una disminució, potser per part de la Comissió; en fi, la qüestió potser és secundària. En tot cas, l'esmena és mantinguda? *(Pausa.)* Doncs, aleshores, per a defensar-la té la paraula la Diputada senyora Marta Mata.

La Sra. MATA: Senyor President, senyors Diputats i senyores Diputades, l'esmena del nostre Grup es refereix a una partida de construcció de guarderies que apareix al pressupost de la Conselleria de Sanitat, i la nostra proposta és que passi al pressupost de la Conselleria d'Ensenyament i com a partida de «Construcció d'escoles-bressol». És una esmena aparentment simbòlica, però que creiem profundament significativa, significativa d'un plantejament de política educativa al qual aspirem.

Es tracta d'una partida traspassada per un dels instituts que, al costat de diversos Ministeris del Govern central, dediquen, sense cap mena de pla, alguna partida escadussera a l'enutjosa tasca de guardar la mainada pobra o que fa nosa. Concretament, en aquest cas, per l'Institut Nacional de Asistencia Social, resta de l'Auxilio Social, que no sé en aquest moment de quin Ministeri depenia —Governació, Interior, Movimiento, Cultura, Trabajo, Seguridad Social. Tots han dedicat escorrials del pressupost, partides, fons nacionals i instituts nacionals a aquests afers.

La partida traspassada es refereix a unes construccions

ja acordades i possiblement amb projectes de construcció, que s'adeqüen al concepte de guarderia-magatzem de nens. Dos-cents nens en un local, segons el mòdul de l'antic Patronato Nacional de Guarderías Ntra. Sra. del Carmen, nom de velles connotacions primeradamesques... El que sí sabem, no sé com se diu ara, però el que sí sabem és que l'escola bressol és una altra cosa. Una institució per a l'educació dels nens en els tres primers anys de vida que exigeix tot un altre tipus de construcció, mòduls de cinquanta o seixanta infants, un determinat ambient, uns determinats serveis. I sabem que l'escola bressol espanta moltes institucions de govern perquè té uns costos alts i perquè fa una cosa que, segons sembla, és terrible: desvetlla expectatives. I per tot això ha estat rebutjada fins ara aquesta esmena nostra. La nostra esmena no demana augment de pressupost; simplement demanem, amb aquesta esmena, un canvi de partida que comportaria una construcció adequada per a educar nens, no sols per a guardar-los. I, a més, una primera orientació de les expectatives que ja hi ha i només faltaria que no n'hi hagués. El signe que la Generalitat empenirà una política educativa des de la base, des del començament de l'educació del nen amb els recursos que tingui, que no es destinaran recursos a continuar la confusió existent. Els nens fins a tres anys no s'eduquen, s'emmagatzemen, es peixen, es desinfecten. De tres a sis anys, es pre-escolaritzen «lliurement», entre cometes, els qui se'n poden pagar la llibertat. De sis a tretze anys s'escolaritzen obligatòriament però en males condicions. De catorze a quinze anys, s'escolaritzen obligatòriament en dues branques, una i altra obligatòriament insuficients. I a partir de setze anys, ja ningú no sap exactament què passa. Sabem que tenim limitacions polítiques i pressupostàries però en circumstàncies molt més dramàtiques, suposo, que les actuals, i amb moltes més limitacions, l'estiu del 36, la Generalitat va fer, a través del Consell de l'Escola Nova Unificada, la planificació de l'escola de Catalunya que començava, precisament, amb l'escola bressol. I la planificació va fer-se efectiva i es van construir i fer funcionar escoles bressol modèliques en plena guerra, quan les expectatives eren segurament molt altres, però quan les necessitats van ser conegudes, reconegudes i satisfetes pel Govern de la Generalitat, dintre de les seves possibilitats. Ara només demanem, amb aquesta esmena, que l'actual Govern de la Generalitat doni signe d'això. Que quan pugui començar a fer la pròpia planificació educativa començarà per l'escola bressol, primera institució educativa que comença a oferir-se «bell punt neix l'infant», com deia el venerable document del Consell de l'Escola Nova Unificada. Venerable, suposo, per a aquells Grups i partits que el van redactar i per a tots els qui hem pogut conèixer-lo i fer-ne un punt de partida de la recuperació de l'escola a Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra sobre aquesta esmena? Té la paraula el Diputat senyor Escoda del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. ESCODA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, els serveis socials transferits s'han adscrit al Departament de Sanitat i Seguretat Social. Una de les partides que correspon a la Generalitat l'any 1981 és la de 159.500.000 pessetes, procedents del Ministeri de

Sanitat i Seguretat Social, Capítol Sisè, és a dir, per a inversions en guarderies. L'esmena presentada pel Grup Socialista suposa passar la inversió al Departament d'Ensenyament, suprimint-la del de Sanitat i Seguretat Social. Ensenyament, en aquests moments, no té els serveis adients per a rebre aquestes guarderies. Això no vol dir que més endavant no ho faci. Ensenyament és conscient que la problemàtica de guarderies és molt difosa i confusa, atès que hi ha molts departaments que tenen guarderies d'aquest tipus. Per tant, la Conselleria creu que, en aquests moments, el que s'ha de fer és intentar de reglamentar tota aquesta qüestió. En això coincidim plenament amb la Diputada Marta Mata, que és un tema seriós, que ens hi hem de posar al més aviat possible. D'altra banda, això no pressuposa que, si arran de l'estudi aprofundit del tema, en un determinat moment, l'organisme competent creu oportú concentrar en un sol Departament la gestió de totes les guarderies dependents de la Generalitat, no ho pugui fer. Finalment, caldria remarcar que des del punt de vista pressupostari, que és el que ara ens interessa més, senyores i senyors Diputats, el que és important és que la inversió esmentada sigui ben gestionada. En aquest sentit, els serveis corresponents del Departament de Sanitat i d'Ensenyament han treballat i continuaran treballant en estreta col·laboració perquè, respectant al màxim les qüestions pedagògiques, les inversions maximitzin també els efectes socials, motiu de fons pel qual la Generalitat rep aquesta partida. Per tant, nosaltres creiem que el que hem de fer és esperar aquesta reglamentació per complaure, en certa manera, tots els anhels que inspiren la intervenció de la senyora Marta Mata.

Senyor President, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Senyors Diputats, anem a passar, doncs, a votació l'esmena del Grup Socialista, que significaria, el crèdit d'aquest Concepte, passar-lo a una altra Secció i a un altre Servei.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

L'esmena ha quedat rebutjada per 42 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

Arribem ara a les esmenes 185 i 186 que fan referència, totes dues, al Concepte 631 de la Secció 6, Servei 04. L'esmena 185, que és del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, ha de considerar-se conjuntament amb l'esmena 199, ja que proposa suprimir el crèdit pel Concepte 631, per afegir-lo al Concepte 721, evidentment molt relacionat...

El Sr. LUCCHETTI: Senyor President, li estalvio més explicacions perquè retirem les dues esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Retiren les dues esmenes. Molt bé. Retirades. Aleshores queda en peu l'esmena 186 del Grup Centrista, sobre aquest Concepte 631, Secció 6, Servei 04. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Pedrós.

El Sr. PEDRÓS: Senyor President, nosaltres desitjàriem defensar, a la vegada, l'esmena 186 i 198.

El Sr. PRESIDENT: No hi ha inconvenient.

El Sr. PEDRÓS: I encara que siguin conceptes dife-

rents, creiem que van en la mateixa línia de comentari nostre en el tema.

Bé. Les dues esmenes que ara agrupem per a la seva defensa són la 186, referida al Mapa Geogràfic de Catalunya, confecció i edició, diu la partida pressupostària. La dotació pressupostària és de vint-i-sis milions de pessetes. Nosaltres fem una esmena intentant portar la xifra cap a sis milions, dels vint-i-sis milions de pessetes. La del 198 es refereix, així mateix, al Mapa, no Geogràfic com en el cas anterior, sinó Geològic; en el Geològic hi ha una consignació també per a confecció i edició de quaranta milions de pessetes. La nostra esmena intentaria situar-lo en deu. El principal problema del fet que presentéssim aquestes esmenes, originàriament, va ser la manca d'informació al respecte. S'ha de dir, això no obstant, que se'ns va donar informació, jo diria que força valuosa, i bastant completa, quan vàrem estar estudiant aquestes partides en el si de la Comissió. En funció d'aquesta informació i en funció de les quantitats que hi ha pressupostades l'any 81, nosaltres hauríem dat la nostra conformitat. El que ha succeït és, i per això hem mantingut l'esmena, és que, igual com en d'altres partides, aquí, al darrera d'aquestes consignacions hi ha compromisos reals, realment molt més importants. Per exemple, en la partida 186, l'esmena 186, perdó, l'explicació que se'ns dóna és que encara que comencem amb vint-i-sis milions, això costarà, com a mínim —perquè aquesta és la quantia ja contractada amb un contracte d'investigació amb la Universitat Politècnica de Barcelona, del qual contracte se'ns va fer una síntesi en la informació subministrada—, cent trenta-set milions i mig de pessetes més, i no sabem quant pujaran —suposo que ja se xifraran en pressupostos d'anys següents— tots els costos d'edició.

Una cosa semblant succeeix amb el Mapa Geològic, però allà no hem estat capaços d'avaluar quines són les quantitats que ja deixem, de fet, compromeses per als exercicis successius. Aleshores, el fet de mantenir aquestes esmenes aquí, al Ple, insisteixo, no és tant el fet de dir que les quantitats pressupostades per a l'any 1981 són importants, que ho són, sinó perquè estem adquirint uns compromisos d'una tasca de la qual només parcialment coneixem el seu import. Import que és realment molt important. Per tot això, i perquè creiem que això va en contra de la nostra coherència enfront dels temes pressupostaris, que aquestes partides possiblement, encara que necessàries, no s'han tingut en compte d'acord amb uns determinats principis de prioritats. Estem intentant de comprovar-ho tot en aquest Pressupost perquè, de la manera que ens estant sortint totes les partides per a aquest any, amb aquests dos conceptes i compromisos fermes, perquè un cop és començada la tasca no és possible parar-la i possiblement el perjudici de parar-la equivaldria a llençar al mig del carrer la totalitat de les despeses contingudes en aquest Pressupost, aleshores, tot això vol dir que estem davant d'uns compromisos molt més forts, i aquesta és una cosa que d'alguna manera hauríem d'anar resolent amb la successiva aprovació, esmena i discussió de pressupostos, perquè, si no, estem adquirint compromisos de fet, encara que normalment no se'ns digui així, per a exercicis posteriors i foradant la possibilitat sobirana d'aquest Parlament de fer uns pressupostos de nou, cada exercici.

Perquè de fet, estem davant d'uns compromisos que no podem defugir més endavant. A última hora, potser preocupa que, a vegades, i és un altre tema que té a veure amb les prioritats i amb l'austeritat, de vegades hi ha altres partides, hi ha altres conceptes que, potser per deformació professional, a alguns serien més grats i en aspectes de millor remuneració econòmica per a fer-se, i que no surten, que no van endavant, o que hi ha determinades activitats en d'altres plans, econòmics i socials, pels quals ens comportem tots els Grups parlamentaris d'una manera molt més avara, molt més austera, i en canvi, en altres Projectes, que realment surten amb unes consignacions realment molt altes, i que realment són preocupants. Jo m'atreiria a dir que, aquí, potser no ha prosperat, però la idea de magnitud si ens semblava apropiada, no ha prosperat, potser per raons tècniques, que un programa d'estudi per a la reconversió industrial de Catalunya, i això és prou important, semblava que amb quinze milions de pessetes n'hi hauria prou. Em fa l'efecte que això és molt més important que no pas la quantitat pràcticament de deu vegades més que apareix en el Mapa Geogràfic i una quantitat que serà de set, vuit, deu vegades més, crec que és impossible de fixar, quant al Mapa Geològic. Dit tot això, i per posar de manifest quina és la nostra explicació tocant a això i així i tot i fent vots per intentar fer, amb l'elaboració del proper i dels propers pressupostos, el Consell Executiu tingui molta cura de la importància de les partides que ja ens compromet, davant maig, d'un exercici per l'altre; i demanant que es revisin, en la mesura que sigui possible, la quantificació i les partides compromeses per als altres exercicis. En aquest aspecte d'austeritat, de crear baixes en els diferents conceptes, així i tot i feta aquesta crida d'atenció en aquest Parlament, nosaltres passem a retirar les dues esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Queden, doncs, retirades les esmenes 186 i 198, i arribem ara a l'esmena 188 del Grup Socialista, que fa referència a l'article 64 de la Secció 06, Servei ST 05. El senyor Martín té la paraula.

El Sr. MARTÍN I TOVAL: Senyor President; atesa la Proposició no de Llei signada per tots els Grups parlamentaris i presentada aquest matí, que esperem que pugui ser debatuda en aquesta mateixa sessió del Ple del Parlament, el nostre Grup retira l'esmena 188 i l'esmena 191, ambdues afectades, de fet, pel fons del que es proposa en aquesta Proposició no de Llei.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Aleshores, arribem ja a l'esmena 192 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que es refereix al Concepte 651 de la Secció 06, Servei ST 03, i que proposa que els 2.488 milions de pessetes afectats en aquest Concepte, siguin substituïts —diu— per unes «operacions, condicionament d'estacions i millores de l'explotació» —suposo que és del Metro de Barcelona. En nom del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, defensarà l'esmena...

El Sr. RIBÓ: Senyor President, té la paraula el Diputat senyor Jordi Borja.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Jordi Borja.

El Sr. BORJA: Només que nosaltres, tenint en compte que aquesta esmena —estem informats— donarà lloc, la mateixa temàtica, a una transaccional posteriorment, en tot cas, retirem l'esmena.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, retirada. Arribem ara al vot particular d'addició del Grup Socialista, que porta el número 194 i que es refereix al Concepte 651, Secció 08, Servei 01. Es tracta d'un canvi d'aplicació pressupostària i no d'un augment de despeses. És a dir, que els 200 milions de pessetes que s'ajuntarien al Concepte esmentat comportarien una baixa d'igual quantitat en el Capítol sisè de la Secció 19. Per a defensar aquest vot particular, en nom del Grup Socialista, té la paraula el Diputat senyor Armet.

El Sr. ARMET: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquest vot particular que presenta el Grup Socialista és la defensa d'una partida de 200 milions de pessetes que el Consell Executiu havia presentat al Projecte de Pressupost que en aquests moments estem debatent.

Érem conscients que aquesta quantitat era absolutament simbòlica, però significava la valoració que calia fer si més no un esforç d'obrir una partida que permetés un desenvolupament posterior d'una política d'ocupació. Nosaltres, com ja he dit en altres intervencions, vàrem considerar insuficient el plantejament, no solament insuficient, sinó que fins i tot vam dir que irrisori, i vàrem fer un plantejament absolutament diferent a partir de la proposta de l'article 14, que feia referència al Fons d'Inversió per a Ocupació.

El que no podem entendre de cap de les maneres és que no havent triomfat la nostra posició —i la nostra posició va ser defensada a bastament en el Ple d'aquesta Cambra—, el que no podem entendre de cap manera, com he dit abans, és que hi hagi hagut en Comissió la retirada d'aquests 200 milions de pessetes. No hi trobem cap mena d'explicació. L'altre dia, quan el Conseller de Treball —que lamento que en aquests moments no sigui present aquí entre nosaltres— va fer una intervenció que jo vaig poder respondre acollint-me a un article del Reglament que només feia referència al que ell havia comentat, que per què no retiràvem nosaltres els Fons d'Inversió per a Ocupació, perquè ell havia retirat els 200 milions. No vull entrar en valoracions, però indubtablement el que nosaltres considerem és que la seva retirada era una retirada que no ha quedat justificada en cap moment davant d'aquesta Cambra. I no hi valen justificacions. Sabem perfectament el que va passar a la Comissió. Hi va haver la presentació d'una esmena a la totalitat en el Departament per part d'un Grup parlamentari que obligà a aquesta retirada de 200 milions de pessetes.

Senyores i senyors Diputats, jo els vull dir amb tota la cordialitat i sinceritat que aquest parlamentari que els parla pot oferir a aquesta Cambra que el Grup Socialista mai no hauria avalat en Comissió aquesta retirada de 200 milions de pessetes i malgrat de no sortir el seu Fons d'Inversió per a Ocupació, que era un plantejament efectiu de lluita contra l'atur, un plantejament clar, que permetia disposar d'unes quantitats determinades, i potenciava una gran política en el Consell Executiu, no hauria permès mai la retirada de 200 milions de pessetes que el Consell Executiu va pressupostar en el Pressupost que se'ns ha presentat. I és per això que ens trobem amb la circumstància paradoxal d'un vot particular defensat per un Grup que no està representat en el Govern i que és un Grup d'oposició, el Grup Socialista, que defensa una posició primitiva del Govern, que va ser retirada en Comissió. Jo no vull demanar el vot, perquè no ho vull fer amb èmfasi, perquè la po-

lítica de 200 milions l'he qualificada d'irrisòria i anecdòtica. El que sí que vull dir és que em sembla que seria una reparació moral tornar, com a mínim, al primer plantejament originari, i no ho defenso abrandadament perquè em sembla que el tema és absolutament anecdòtic, però el que sí que nosaltres no varem entendre mai és el que va succeir en el debat de Comissió en relació amb aquest tema.

Moltes gràcies, senyor President, moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra respecte a aquest vot particular, té la paraula el Diputat senyor Escudé, del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. ESCUDÉ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en més d'una ocasió, en aquest debat, he utilitzat la fórmula de «recança». Em reca haver de fer un vot en contra i de vegades, parcialment, aquesta fórmula potser és una clàusula d'estil; en part no ho és, en molta part no ho és, però diria que aquesta vegada, realment és una sincera recança per haver de fer aquest vot en contra, vot en contra que d'altra banda —i que quedi clar— haig de fer.

L'haig de fer per raons de coherència, per raons de conservar els compromisos contrets, perquè com ens ha recordat, molt ben recordat —és en el seu legítim dret— el senyor Armet, aquesta retirada per part nostra, per part del nostre Grup —precisament vaig ser jo mateix que la vaig retirar— va ser conseqüència d'un compromís, d'un acord per a evitar la continuïtat d'una esmena a la totalitat del Departament afectat, del Departament de Treball. I repeteixo, ens va doldre, i ens dol, i a mi personalment encara em dol més, però hem de defensar un vot en contra, repeteixo, per raons de compromís, per raons de coherència. La fórmula clàssica «pacta sunt servanda» és de plena aplicació aquí. D'altra banda, jo voldria justificar, a través de la meua humil persona, l'absència que se'ns ha retret de l'Honorable Conseller de Treball, senyor Joan Rigol, perquè en una nota que ens ha passat ara ens dona la informació que es troba reunit a l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat amb diverses centrals i forces econòmico-socials de la població, on sembla que hi ha algun problema laboral important. D'altra banda, també potser pot justificar aquesta absència —no descomptem el fet que encara pugui venir— pel fet que gràcies —i li donem gràcies, crec que tots els Diputats, al senyor Armet— que ha fet aquest esforç de síntesi extraordinari, de compactació —que de vegades ens deia— d'esmenes, doncs, portem un avenç important en la discussió, en el debat d'aquest Pressupost.

Per tant, jo crec que només em resta dir en absència d'ell, intentar, més ben dit, intentar dir allò que, tan ben dit, d'aquella forma tan corprenedora, entenc jo, ens va exposar el mateix senyor Rigol en la reunió, crec recordar, d'ahir a la tarda o ahir al matí, sobre el tema del Fons d'Ocupació. Crec que tots les senyores i senyors Diputats i el poble de Catalunya en general són conscients de la importància, de la transcendència, de fins a quin punt el senyor Rigol té prop del seu cor aquest tema, i així, fins i tot, de forma humorística s'ha qualificat aquest programa, aquest Pla d'Ocupació, de Pla Rigol, quan ell no ho ha dit mai. Jo el que voldria recordar aquí, repetir per boca meua el que ell ens va dir, que el Pla de Lluita contra la Desocupació, el Pla Rigol, amb totes les seves particularitats que

en un debat de política econòmica recordo que també va ser objecte de discussió, el que pretenia, a través d'aquests 200 milions de pessetes, és un gest simbòlic, realment, davant aquest càncer extraordinari, és un dels defectes, un dels estralls gravíssims de la nostra societat, que és la manca d'ocupació per a tots els seus fills; davant això, aquests 200 milions eren una gota d'aigua en un oceà de dificultats, i per tant era purament un gest simbòlic, i ell ens explicava —i ho recordo ara— que això només volia actuar de catalitzador perquè realment qui pot prendre decisions reals, autèntiques, en aquest terreny, no som en gran part nosaltres, els Diputats, els representants del poble en el terreny polític, sinó els representants socials, les centrals sindicals, les organitzacions empresarials, els col·legis professionals, les institucions creditícies, en definitiva tot aquest entreteixit de la societat catalana que ha de ser conscient, i cada vegada crec que ho és més, de les grans dificultats, del gran risc que comporta, fins i tot per a la nostra supervivència com a poble i com a comunitat, de la persistència del deteriorament de l'ocupació laboral. Per tant, doncs, davant aquest aspecte, aquest caràcter purament simbòlic, la Conselleria creu i creiem nosaltres que aquest to d'alerta a l'opinió pública, a les forces socials, ha estat suficient, i repeteixo que amb recança, però ha donat satisfacció, ha complert el seu objectiu, i per aquestes raons de compromís i de coherència nosaltres demanem a les senyores i senyors Diputats que vulguin no abonar aquest vot particular que ens presenta el Grup Socialista sota el número 194 de l'ordenació que ens han fet els Serveis del Parlament.

Gràcies, senyores i senyors Diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem doncs a votació el vot particular d'addició del Grup Socialista. Els senyors Diputats que hi estiguin a favor que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'esmena queda rebutjada per 43 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

El Sr. RIBÓ: Senyor President, per a explicació de vot.

El Sr. PRESIDENT: Per a explicació de vot té la paraula el senyor Joan Ramos.

El Sr. RAMOS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, per a explicar la raó del nostre suport al vot particular del Grup Socialista d'aquesta Cambra. Nosaltres havíem presentat dues esmenes que portaven el mateix contingut o la mateixa filosofia i que han estat decaigudes en funció d'aquesta situació de discussió entorn d'aquestes esmenes.

El nostre Grup parlamentari ha votat afirmativament el vot particular del Grup Socialista, coherent amb la nostra posició en aquest tema. Creiem, i en repetides vegades el Grup parlamentari del PSU ha insistit en la urgència i la prioritat de la lluita contra l'atur, que aquest és el problema més greu que avui tenim. Moltes vegades hem dit a aquesta Cambra que la reconstrucció nacional de Catalunya passa, en primer lloc, des del nostre modest punt de vista, per la reconstrucció econòmica i social, i, en aquests moments, per un pla de mesures urgents fonamentat, prioritàriament, en la lluita contra l'atur, en l'establiment de plans de reconversió industrial, en la participació de les

centrals sindicals i organismes patronals representatius a partir d'un organisme que pugui tenir una visió global i integral de Catalunya. I no només el PSU, altres partits polítics de l'esquerra catalana i les centrals sindicals han situat el problema de l'atur com el més greu i important a resoldre. Si hem dit que és català tot aquell que viu i treballa a Catalunya, cal ser conseqüent i donar treball als 250.000 aturats que avui hi ha al nostre país.

El redreçament de Catalunya passa avui, en primer lloc, per resoldre aquest problema. En aquest sentit anaven les nostres dues esmenes, que proposaven, per a fer front d'immediat a aquest greu problema, l'elevació de 379.000.000 de pessetes —aquesta xifra que s'ha dit aquí, a la Cambra, que havia estat retirada en Comissió— pels 200.000.000. No simplement això; el company del meu Grup, Antoni Lucchetti, amb la defensa de l'esmena a la totalitat dels Pressupostos ja havia donat xifres que estan molt per sota d'aquesta quantitat que s'ha posat aquí, sobre la taula, perquè creiem que avui el problema de l'atur és quelcom molt important i al qual s'ha de fer front amb realitat i amb fermesa. Els treballadors que encara tenen un lloc de treball saben prou bé que ells no són els culpables de la crisi, de l'atur i de la manca d'inversions, dels augments dels preus, etc. Saben, al contrari, que des de fa alguns anys les seves condicions de vida han empitjorat: atur total o parcial més o menys encobert de membres de la família, disminució de les prestacions socials, incapacitat laboral transitòria, augment dels medicaments, etc., inexorable augment de la pressió fiscal sobre les rendes salarials. No obstant això, els treballadors encara ocupats se senten majoritàriament solidaris dels qui avui no tenen un lloc de treball, com s'hauria de sentir també solidari el conjunt de la societat. Aquests problemes —en som conscients— requereixen, però, quelcom més que mesures aïllades per ben intencionades que vulguin semblar. Cal un pla global i articulat contra l'atur en diferents àmbits sectorials, amb un finançament procedent de tots els sectors socials. No obstant això, la gravetat del problema, la seva urgència, la durada que es preveu de la crisi econòmica, fan que el nostre Grup parlamentari hagi presentat aquestes dues esmenes que, en ser decaigudes, avui donen suport al vot particular del Grup Socialista, conscients, com hem dit abans, que és insuficient la quantitat que es proposa i que és molt lluny de la nostra proposta original, però amb l'ànim i la intenció de buscar formes i mitjans que ajudin a posar remei a aquest greu problema. És evident que, malgrat la greu crisi que avui pateix Catalunya i l'alt nivell d'atur que han assolit les seves comarques industrials —el Vallès occidental, el Vallès oriental, el Barcelonès, el Bages, el Baix Llobregat, el Tarragonès, etc.—, el seu major índex de desenvolupament econòmic fa que la crisi i l'atur tinguin repercussions menys greus que en altres zones d'Espanya. Andalusia, Extremadura, per exemple, presenten un nivell d'atur estructural més alt que Catalunya, però això no ha d'amagar que a les comarques industrials de Catalunya l'atur és alarmant, que ja hi ha qui passa gana física, que la desesperació comença a estendre's. El vot positiu que hem donat nosaltres al vot particular del Grup Socialista que ha defensat el company que m'ha precedit en l'ús de la paraula té aquest sentit de trobar, d'haver trobat algun remei per a aquest problema tan greu.

Res més, senyor President; senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. El senyor Pedrós, en nom del Grup Centrista.

El Sr. PEDRÓS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, bé, aquest és un tema etern que estem posant, traient, tornant-hi, n'hem parlat moltes vegades. Nosaltres hem demanat explicació de vot i jo diria que fonamentalment per a un tema. Per dir-li al senyor Raimon Escudé que no hauria de tenir cap recança; nosaltres no en tenim cap, de recança. No es pot tenir cap recança quan passem de dos-cents a deu mil milions de pessetes. El fet de multiplicar per cinquanta l'activitat per a combatre l'atur, que és una preocupació de tots i cada un dels Grups parlamentaris, realment a mi no m'ofereix cap recança. Nosaltres varem muntar un conjunt d'esmenes —la 18, la 19 i la 21— conduents al tema. La 18, una esmena a la totalitat de la Conselleria de Treball, que va prosperar i, entre altres coses, a l'hora de fer les transaccions, tots en fem moltes, de transaccions. Aquesta és una transaccional més, clara i nítida —per això no tenim cap tipus de recança—, i també estem molt preocupats pel tema de l'atur: concretament nosaltres varem coordinar aquesta esmena 18 amb la 19 i la 21 —la 19 creant una emissió concreta de deute públic—, per això, el Pressupost de la Generalitat ha augmentat en 10.000 milions de pessetes —no hi eren, i no hi eren, a part de tecnicismes, sobretot a nivell de despeses públiques. El programa d'inversions públiques per a combatre l'atur de 10.000 milions de pessetes, que ens ha passat de 54.680 a 64.700 milions de pessetes en el Pressupost —més de 10.000 milions d'augment— és per a combatre l'atur. Aleshores, no crec que hàgim de tenir recança ningú —nosaltres no la tenim, m'agradaria que vostè tampoc no la tingués— pel fet d'haver prescindit d'aquest fons. Passant només a un tecnicisme, i això és un últim apèndix, jo voldria molestar tots els senyors Diputats, molt breument, llegint les quatre —són exactament quatre— ratlles d'explicació a una altra esmena concreta nostra, l'esmena 64 —la poden llegir tots. Nosaltres diem que s'ha de suprimir, amb aquesta esmena 64 —ja no la varem debatre perquè dintre de la 18 ja es va fer aquesta transacció—, el Programa d'Inversions per al Fons d'Ocupació —aquest n'és el títol complet—, inversions per a la creació i manteniment de llocs de treball de 200 milions de pessetes, i ho resolíem amb la inversió dels 10.000 —cinquanta vegades més—, perquè tècnicament no podíem posar aquesta partida tampoc en el Pressupost. Dèiem: «no es pot fer cap votació a favor d'un organisme que no ha estat creat; quan el Parlament de Catalunya hagi discutit la proposta, projecte o proposició de llei, després de la seva creació i dotant-lo de personalitat jurídica, podrà dotar-se amb la quantitat que es cregui convenient».

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Per a explicació de vot, el Diputat senyor Armet.

El Sr. ARMET: Senyor President, senyores i senyors Diputats, cada vegada que es parla del tema de l'atur —problema bàsic i principal de Catalunya—, és lògic que en aquesta Cambra hi hagi tot un seguit d'intervencions. Jo, el que voldria fer és una intervenció molt, molt aclariadora de per què nosaltres, en aquest cas, hem defensat el

vot particular dins de la lògica global de la nostra política d'atur.

En el Pressupost que ens presentava el Consell Executiu hi havia prevista una emissió de deute públic de 10.000 milions de pessetes. Hi era prevista, no era consignada en l'Estat de Despeses i no posava l'epígraf de dir per a què serien, però estava posada en el deute públic —vull dir al Grup de Convergència, en aquest cas, que els faig una explicació complementària, perquè si no semblarà que el Grup Centrista estava defensant cinquanta vegades més la defensa de l'ocupació; vull dir que la noblesa de l'oposició fins i tot obliga a aquests ajuts al Grup del Govern. Això era consignat en el Pressupost, 10.000 milions de pessetes, ho presentava el Consell Executiu de la Generalitat. El Grup Centrista el que fa és una esmena tècnica, unes consideracions tècniques i diu que amb base política de deute públic es lluitarà contra l'atur. I aquí s'acaba tot.

El Grup de Convergència presentava també una previsió de 200 milions de pessetes amb una intencionalitat simbòlica que jo abans he qualificat d'irrisòria i anecdòtica però simbòlica per a endegar una política que des de fa un any s'està anunciant, i aquesta política es va ralentint, i, en última instància, aquesta expectativa es convertirà en una profunda decepció per a tota la població treballadora en atur de Catalunya. Coneixem amb autèntic realisme la capacitat operativa que des del Pressupost de la Generalitat tenim per a fer front a la lluita contra l'atur.

Els socialistes vàrem defensar: emissió màxima de deute públic, la qual cosa faria que la Generalitat pogués portar una política complementària de deute públic molt important i, conjuntament amb això, la creació d'un fons d'inversió per a l'ocupació «strictu sensu». I quan ens desapareixen a nosaltres els 200 milions de pessetes, passa allò tan curiós que tota la filosofia del nostre Pressupost se'n va per terra, perquè totes les esmenes que fèiem de reducció no reduïen ni una sola pesseta del Pressupost, sinó que totes elles anaven passades a inversió, a potenciar el Fons d'Inversió per a l'Ocupació. Perquè ja vaig dir el primer dia —i aquest tema en sembla que és cabdal— que nosaltres vam mantenir-nos en el rigor tècnic de no produir ni un dèficit d'una pesseta més en aquest Pressupost, i aquest rigor tècnic ens obligava a fer una política d'austeritat, pel que feia a operacions corrents del Pressupost de la Generalitat, per passar-lo a inversió per una raó molt senzilla: per a fer front, o intentar fer front, dins de les escasses possibilitats, al gran problema que té la societat catalana, que és el tema de l'atur. I el fet de tenir el nostre Fons d'Inversió per a l'Ocupació hauria significat, indubtablement, una política que nosaltres consideràvem favorable, i el fet, fins i tot, de tenir i mantenir els 200 milions de pessetes, encara que purament simbòlics, significava, si més no, una certa política de preocupació en relació amb aquest tema.

La retirada —i es poden buscar justificacions tècniques, tantes com es vulguin—, aquesta retirada, per a nosaltres, té la seva importància i vull dir que ens va desvirtuar absolutament la filosofia del nostre pressupost, perquè quan nosaltres —ja ho dic— parlem de pressupost d'austeritat, parlem de pressupost d'austeritat per despeses d'infraestructura de la Generalitat en el sentit que quan es diu con-

gelació d'això, congelació d'allò altre, és una política de moralització pública perquè la prioritat que té la societat catalana és una, i dins dels estrictes marges que ofereix el Pressupost, calia situar aquesta prioritat com a central en la nostra actuació pública. És per això que un fet tan anecdòtic com va significar la desaparició del plantejament que havia fet el Consell Executiu ens va desvirtuar el Pressupost, perquè totes les esmenes anaven dirigides a nodrir aquest Fons i aquest Fons s'anava fent gros fins als 2.000 milions de pessetes, i, aquests 2.000 milions de pessetes, els passàvem al fons que nosaltres creàvem. El fet de desaparèixer el Fons d'Inversió per a l'Ocupació i aquesta partida, quan nosaltres plantejàvem una esmena de reducció, quedava com a esmena de reducció; quan la nostra voluntat no era mai la reducció del Pressupost, sinó el trasllat de partides d'operacions corrents, o d'operacions d'inversió.

És per això que he cregut convenient fer aquesta explicació categòrica per assenyalar ben bé quins han estat, en aquesta Cambra, els criteris que hem defensat cadascun dels Grups parlamentaris.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per a explicació de vot, té la paraula el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor President. Intentaré fer estrictament una explicació del nostre vot, no del vot dels altres, com hi ha una certa tendència, en aquesta Cambra, a fer de vegades. Realment, em sembla que l'explicació de vot més clara que he pogut fer és en el curs de la intervenció del torn en contra perquè, com he explicat, nosaltres fem honor a un compromís, a una esmena transaccional presentada. La transacció és feta —com diu el senyor Pedrós, de transaccions, n'hi ha moltes—, es va fer una transacció i nosaltres l'apliquem i nosaltres la seguim.

Agraïm al senyor Armet que hagi volgut fer aquesta explicació, que realment és autèntica, però no és això el que ens mou a nosaltres a votar en contra del seu vot particular, sinó exclusivament aquest fet —ho repeteixo—, que he explicat diverses vegades, i també recordar potser ara a les senyores i senyors Diputats que al seu dia el mateix senyor Rigol i, en alguna altra ocasió, el meu company, el Diputat senyor Subirà, van explicar també que aquest gest simbòlic d'aquest Fons, d'aquesta quantitat, que no era una institució, que era una quantitat de diners per a destinar a la lluita contra l'atur, quedarà substituït a curt termini per una normativa, per un projecte de normativa legal sobre aquesta qüestió.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: L'explicació de vot...

(El Diputat senyor Vicens demana per parlar.)

El Sr. VICENS: Per a explicació de vot del nostre Grup, el senyor Joan Hortalà.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Joan Hortalà, pel Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. HORTALÀ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, unes breus paraules que en qualsevol cas hauríem fet, un cop acabat tot el debat general, en l'explicació global de vot, però ja que s'han produït ara aquestes intervencions, aprofitem l'avinentsa.

Nosaltres volíem dir que, com ha estat ben palès, no

hem intervingut en el debat sobre els temes del Fons d'Ocupació. I no hi hem intervingut d'una manera explícita, aquí, en el Ple, perquè creiem que les polítiques proposades, tant les polítiques proposades pel Govern com les polítiques proposades, conscientment i amb realisme, en alguns casos, per altres Grups de l'oposició, per altres Grups d'oposició, no estan dins de la línia doctrinal que nosaltres defensem per a lluitar contra l'atur. Creiem que enfocar una política conjuntural basada en el Pressupost per lluitar contra l'atur, en lloc de resoldre aspectes en aquest problema, el que pot produir és, justament, agreujar-lo per la via pressupostària, per la via, perdó, inflacionària. El tema és estrictament el següent: per un costat estem d'acord amb l'opinió dels centristes que no és correcte introduir finançament, en el Pressupost, d'organismes que encara no han estat creats, i per tant, aquest punt ens feia estar en contra, fins i tot, de la dotació de 200 milions que havia proposat el Govern. Ara bé, tampoc, en aquest sentit, no estàvem d'acord amb la proposta de consolidar deute, els 10.000 milions, per unes accions pressupostàries de tipus conjuntural de lluita contra l'atur. Per una raó: perquè doctrinalment creiem que no és bo que el deute públic figurei estrictament engreixant les partides pressupostàries, per una raó molt senzilla: si el deute públic figura al Pressupost, el que succeeix és que totes les partides d'ingrés es veuen ampliades per la quantia d'aquest deute públic, i consegüentment, com que hi ha la reglamentació de fer pressupostos equilibrats, hi ha tota una sèrie de partides de despeses que incorporen ja materialitzacions, afectacions concretes d'aquests suplements, d'aquests increments d'ingressos que figuren en el corresponent Estat d'Ingressos. Si per qualsevol eventualitat, el deute públic no arriba a emetre o no es cobreix, el que succeeix és que es produeix un dèficit pressupostari per partides de despesa ja afectades i consignades, i que no tenen la contraprestació real i efectiva, si s'escau, dins el Capítol d'ingressos. Per totes aquestes raons, ens ha semblat que el tema de l'atur obliga a una altra mena d'accions, obliga a unes actuacions de caràcter conjuntural dins el marc real de l'economia, i deixar el Pressupost només com a base financera de l'actuació de Govern, de les institucions del Govern, i, en definitiva, de la marxa específica de l'activitat econòmica proposada pels programes i per les actuacions de l'equip que actualment està governant Catalunya. Per aquest motiu, la nostra posició davant de no voler entrar en discussions doctrinals més àmplies, ha estat al marge, i com els senyors i les senyores Diputades han vist, nosaltres, en aquest tema, no hi hem intervingut en cap moment. Això sí, hem deixat que el Govern tiri endavant les seves iniciatives, hem donat suport, en aquest cas concret, a les iniciatives del Govern, pensant que tampoc no era bo que si les tenia, i les tenia fonamentades, fos per culpa nostra que, si hipotèticament podia tenir algun resultat, aquests bons resultats no es produïssin.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Arribem a l'esmena 195 del Grup Socialista. Entenem que aquesta esmena ha quedat decaiguda en no haver prosperat l'addició de l'article 14 a les Normes Generals. *(Pausa.)* D'acord.

Arribem també a les esmenes 196 i 200 del Grup del Partit Socialista Unificat. Entenem que aquestes esmenes,

en no haver estat admesa a tràmit una esmena del mateix Grup parlamentari per la seva imprecisió, manquen ara de finançament, i no havent estat proposat cap finançament, s'entenen, doncs, com a decaigudes. En aquestes condicions, ja hem passat de la xifra 200 i arribem a l'esmena 202 del Grup Socialista, que es refereix al Concepte 761, de la Secció 15, Servei 01, i que proposa la supressió, o millor dit, el trasllat al Capítol II dels 15 milions afectats en aquest Concepte.

El senyor Santiburcio?

El Sr. SANTIBURCIO: No, solamente para decir que esta enmienda queda retirada porque fue un error técnico, la supresión...

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, queda retirada. Finalment, hi ha l'esmena 203, també del Grup Socialista, referida al Concepte 771 b) de la Secció 01, Servei ST/03, que proposa reduir el crèdit de 92.400.000 pessetes a 42.400.000 pessetes.

(El senyor Subirà i Claus s'aixeca per parlar.)

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, per una qüestió d'ordre, i d'ordre tècnic. Jo tinc aquí davant meu l'esmena original del Partit Socialista que no ha estat ben transcrita en el document que ens han fet arribar els serveis tècnics del Parlament. Concretament, no es tracta de rebaixar 50 milions de pessetes d'aquesta partida, sinó que es tracta de rebaixar-ne 90 i incrementar-los en el Concepte 731... 40, perdó.

El Sr. PRESIDENT: És correcte? *(Pausa.)* Bé, aleshores, doncs, el Grup Socialista manté l'esmena tal com era originalment i no com figurava erròniament aquí. Té la paraula, per a defensar-la, el senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO: Señor Presidente, señoras Diputadas, señores Diputados, dado que me parece que es la última enmienda que vamos a debatir y a votar en este Proyecto de Ley de Presupuesto, seré muy breve. Realmente la filosofía de esta enmienda está muy en consonancia con lo que ya planteamos esta mañana en todo lo que afectaba a la política de subvenciones en cuanto a la promoción del deporte en Cataluña, y realmente aquí lo que hacemos es un planteamiento en el que la política de transferencias de capital, en definitiva la política de inversiones, de creación de instalaciones deportivas, pase en un 90% al igual que planteamos esta mañana fundamentalmente más transferencias en su 90% hacia los ayuntamientos.

Y quiero solamente, para hacer la defensa, hacer referencia a lo que ya he dicho esta mañana, pero quisiera ahondar aún más en un par de conceptos que creo que para el Grupo de Convergencia i Unió tal vez no hayan quedado claros. El criterio nuestro no es en ningún momento de marginación de lo que son las entidades deportivas, sino que hemos planteado de modo muy claro y contundente que la política de concertación pasaba a nivel de tres bandas, es decir, Generalitat, ayuntamientos y entidades deportivas, y en ningún momento suponía una política de concertación única y exclusivamente entre la Generalitat y los ayuntamientos y marginando totalmente a las entidades deportivas, sino todo lo contrario. Y planteamos que esta política de concertación, evidentemente, puede tener unos efectos multiplicadores, en tanto en cuanto estas instituciones supongan un sistema de corresponsabili-

zación, y que tiren adelante toda esta política de promoción del deporte. En este sentido, para nosotros, aunque las transferencias de capital en la distribución es muy diferente a la política de subvenciones, dado que el 75%, tal como está prefijado en el Proyecto de Ley de Presupuestos, va para ayuntamientos y el 25% para entidades deportivas, aquí nosotros planteamos esta variación fundamentalmente en consonancia con la política de subvenciones. Y queremos solamente remarcar el hecho de que fundamentalmente, si la política de subvenciones está dirigida en su gran mayoría para las entidades deportivas, en realidad es una situación de incoherencia el crear una gran cantidad de instalaciones deportivas por parte de los ayuntamientos que luego no van a poder subvencionar sus déficits de explotación que evidentemente van a tener, en tanto en cuanto estas instalaciones deportivas son servicio público. Evidentemente, aquí hay una grave contradicción por parte de este Proyecto de Ley del Presupuesto, en tanto que, como «serveis transferits», no han sido variats en cuanto a criteris originals.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT: Bé; abans de passar al torn en contra, voldria aclarir que els serveis del Parlament fan notar que queda dubtós si són 40 o 50 milions, perquè hi ha una contradicció en el text de l'esmena original del Grup Socialista, que diu que redueix de 42.400.000, i en aquest cas, en la reducció, hauriem arribat a un total de... no, que passa de 42.400.000, i en aquest cas la reducció seria en efecte de 50 milions perquè al text primitiu eren 92 milions. De manera que hi ha un error en algun lloc, suposo que la qüestió no té més importància.

Per a un torn en contra, té la paraula el senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, abans de res, per dir-li que tinc aquí amb mi una fotocòpia de l'esmena original presentada pel Grup Socialista, i que immediatament la podré fer arribar a la Mesa...

El Sr. PRESIDENT: Però, senyor Subirà, nosaltres també tenim la fotocòpia, però el que passa és que el senyor Subirà no té segurament la fotocòpia del Projecte de Llei de Pressupost presentat pel Govern, on diu que el total són 92.400.000, i, per tant, si es passa a 42... (*Remor de veus*) En fi, la polèmica no té importància, però sembla que el senyor Subirà tenia una fotocòpia en la qual, misteriosament, hi havia un número rectificat. (*Rialles*.)

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, bé, en qualsevol cas...

El Sr. PRESIDENT: En qualsevol cas?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Es tracta, tal com ens ha dit el senyor Santiburcio, d'una reducció d'aproximadament un 90% —recordo que ha dit aquestes paraules— en la quantitat prevista per a subvenció o per a transferències corrents a institucions sense finalitat de lucre, per a passar-ho a transferències corrents a corporacions locals. Encara que em tornen a fer senyals que no és exactament això, suposo que no ho serà quant a la quantitat, però de totes maneres, jo, ara, el que no faré serà repetir l'argumentació que aquest matí hem donat en relació amb la funció que les entitats privades han fet a Catalunya, les entitats esportives privades han fet a Catalunya en el tema de l'esport. En admetre una reducció dràstica en les transferències d'aquestes entitats i canalitzar-les a través dels

ajuntaments, ens sembla que estariem fent un mal servei a aquestes entitats. I de la mateixa manera que el senyor Santiburcio ens diu que en canalitzar això a través dels ajuntaments ell no proposa que aquestes entitats quedin marginades, jo també li he dit aquest matí que nosaltres, en canalitzar aquestes quantitats i les que defensàvem aquest matí directament per a les entitats en qüestió, no pensem gens ni mica marginar els ajuntaments, en el sentit de fer-los intervenir, de fer-los intervenir en els Consells comarcals, que en últim terme donaran les recomanacions de distribució. Per aquestes raons que acabo d'exposar, i per les que he exposat aquest matí, i lamentant moltíssim els errors que hi ha hagut quant a nombres, que evidentment no depenen de nosaltres, demano als senyors Diputats de la Cambra que, tal com farem nosaltres, votin en contra d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació, doncs, l'esmena número 203, del Grup Socialista.

Els senyors Diputats que hi estiguin a favor?

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

L'esmena ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

En la relació preparada pels serveis del Parlament queden ara les esmenes 205 i 206, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Eren esmenes tècniques de regularització i entenem que han quedat decaigudes en haver retirat el Grup l'esmena 110. (*Pausa*.) D'acord.

En aquestes condicions, senyors Diputats, hem acabat el debat sobre les esmenes presentades a la Llei del Pressupost. No podem, no obstant, acabar el debat avui perquè ens falta encara aprovar l'article primer, i encara que es tracti únicament d'un article, en aquest article és on es consignen el total de crèdits repartits per despeses d'infraestructura, despeses a serveis transferits, despeses a serveis a transferir, etc., és a dir, que fan necessari que per part dels serveis del Parlament es totalitzin els increments i reduccions que poden haver tingut lloc en cada un d'aquests Grups, i es pugui saber ara quins són els totals, com han quedat modificats els totals que figuren al Dictamen. Aquesta és una feina que demana, almenys, dues o tres hores. Per tant, això ens obliga a interrompre aquí el debat sobre el Pressupost, que acabarà demà al matí.

Hi ha, però —encara que no quedi clar, potser, amb els documents lliurats—, hi ha, però, a considerar que caldria una votació sobre tots els conceptes que no han estat objecte de modificació. De manera que, aleshores, sobre la base d'aquesta modificació es poguessin establir els totals de l'article 1. De manera que, d'una manera global i indeterminada, dient que tots els conceptes que no han estat objecte de cap modificació es posen ara en un paquet a votació, demano, doncs, als senyors Diputats, de procedir a aquesta votació.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord a votar a favor, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

No havent-hi, doncs, cap vot en contra ni cap abstenció, queden aprovats per unanimitat dels presents tots els conceptes de l'Estat de Despeses que no han estat objecte de cap modificació i, naturalment, l'Estat d'Ingressos

—però l'Estat d'Ingressos havia estat aprovat ja, no? No? (Pausa.) Doncs, potser, com que no havia estat esmenat també caldria votar-lo conjuntament amb tots els Conceptes —Estat d'Ingressos i Despeses— que no havien estat modificats, i deixem per a demà al matí la votació de l'article primer, que finalitzarà el debat sobre el Pressupost.

Aleshores, abans de suspendre la sessió, voldria proposar als senyors Diputats, d'acord amb l'article 61 apartat 4 del Reglament, una modificació de l'ordre del dia. Els senyors Diputats han rebut el text d'una proposició no de llei que ha estat presentada avui per tots els Grups parlamentaris i que ha estat ja —com els senyors Diputats coneixen també per la còpia de l'acta de la reunió de la Mesa, que ha tingut lloc també avui mateix—, doncs, com tots els Diputats saben, admesa a tràmit, i tenint en compte que està estretament relacionada amb el debat sobre el Pressupost, i tenint en compte que la seva presentació ha donat lloc, com ha dit el Diputat senyor Martín, a la retirada de dues esmenes, la Mesa entén que aquesta proposició no de llei ha de ser tramitada pel procediment d'urgència, i és per aquest fet que ha distribuït en fotocòpia el seu text, sens perjudici que sigui després publicada, que ha declarat la urgència als efectes del que disposen els articles 85 i 87 del Reglament, i que redueix el termini per a presentació d'esmenes des del moment de la seva distribució fins demà al matí a les 10,30. De manera que els senyors i les senyores Diputats que vulguin presentar esmenes a aquesta proposició no de llei tenen temps per a fer-ho fins demà a les 10,30. Aleshores, aquesta proposició no de llei —si la Cambra accepta per majoria, com ho suposo, havent estat presentada per tots els Grups parlamentaris, aquest escurçament dels terminis— podrà ésser discutida i aprovada en aquesta sessió i concretament demà al matí, si la proposició de modificació de l'ordre del dia és també acceptada. De manera que, primerament, pregunto a la Cambra si està d'acord que els terminis relatius al tràmit d'aquesta proposició no de llei siguin escurçats de la forma indicada.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que vulguin abstenir-se?

Bé, la reducció dels terminis i la tramitació, doncs, per a aquest procediment accelerat han quedat aprovats per unanimitat.

D'acord amb el Reglament, podem, doncs, ara, incloure aquesta proposició no de llei en l'ordre del dia si la Cambra accepta la modificació que vaig a proposar.

Aquesta modificació seria la següent: incloure després del punt 1, on estàvem actualment, la proposició no de llei

sobre actuacions del Consell Executiu en relació amb l'execució del Pressupost del Parlament, el Pressupost de 1981, i la preparació del Projecte del Pressupost per al 1982. Aquest seria, doncs, el punt 1 bis de l'ordre del dia, que seguiria immediatament l'aprovació final del pressupost.

Després, demanem la inclusió en l'ordre del dia de la presa en consideració de la Proposició de Llei sobre Serveis Socials, presentada pel Grup Socialista, i de la presa en consideració de la Proposició de Llei de Supressió del Capítol Primer, del Títol Primer, del Llibre Quart de la *Compilació de Dret Civil Especial de Catalunya*, presentada pel Grup parlamentari de Centristes. Aquestes dues proposicions de llei vindrien per l'ordre indicat, després del punt 3 de l'ordre del dia, i serien, doncs, el punt 3 bis, o 3 ter.

Demanem també la inclusió en l'ordre del dia de la interpellació formulada a l'Honorable senyor Conseller de Governació pel Diputat senyor Juanjo Ferreiro Suárez, del Grup Socialista, relativa a les policies locals. Aquesta interpellació vindria després del punt 6 de l'ordre del dia, seria el punt 6 bis.

En fi, la Mesa proposa encara, el President proposa encara, que la llista de preguntes que va ser distribuïda —la llista de preguntes amb resposta oral—, als senyors Diputats pugui ésser augmentada amb les preguntes amb resposta oral que foren admeses a tràmit en la reunió de la Mesa del Parlament abans-d'ahir.

D'aquesta manera preveiem que aquesta sessió s'allargaria, segurament, fins dijous al migdia, probablement, no més enllà; suposant que la reprenguéssim dimecres al matí. Ara, per acabar el punt primer, el punt primer bis —que hem indicat—, i segurament el punt dos, i potser encara més endavant —veurem el temps necessari per al debat—, aquesta sessió es reprendria demà al matí a les 11, de manera que es pugui deixar mitja hora de temps per a examinar les possibles esmenes presentades a la proposició no de llei a què m'he referit anteriorment, el termini de presentació de les quals s'acaba a les 10,30.

Els senyors Diputats estan d'acord amb la modificació de l'ordre del dia que proposa la presidència? Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

La modificació proposada a l'ordre del dia queda aprovada per unanimitat dels presents. Per a més claredat, demà al matí distribuïrem el nou ordre del dia.

La sessió, repeteixo, es reprendrà demà a les 11.

Se suspèn la sessió.

(Falten dos minuts per a tres quarts de vuit del vespre.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes del cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament complimentada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLETA DE SUBSCRIPCIÓ

(Nom)

carrer, núm.

telèfon; població

districte postal

desitja subscriure's al DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, d'acord

amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de

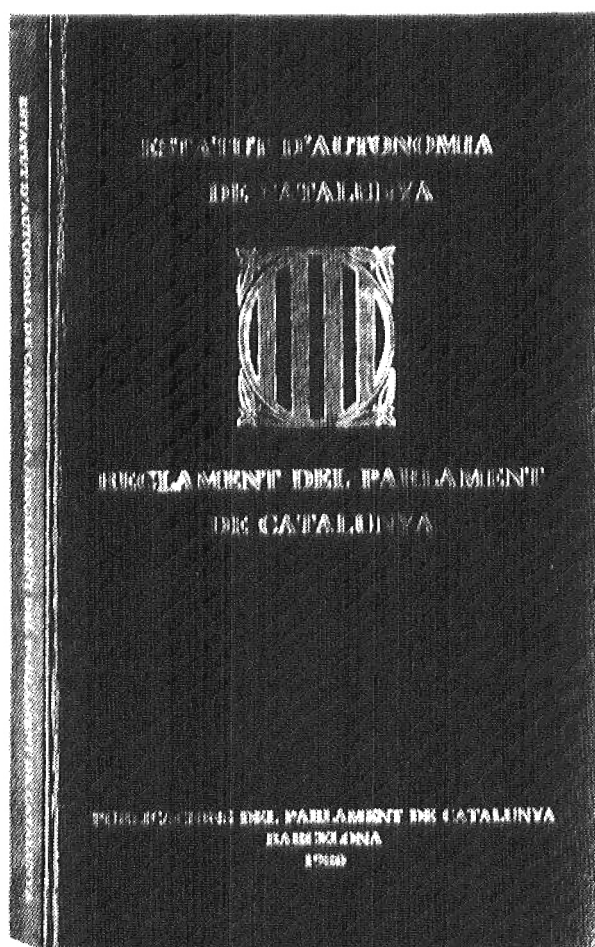
fins al 31 de desembre de 198....

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198.... envia

per (gir / taló al portador) núm. la quantitat de pessetes.

..... de de 198....

Signatura.

Publicacions del Parlament de Catalunya

ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA

REGLAMENT DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició dels textos oficials, amb índexs temàtics i sistèmatics, preparada pels lletrats del Parlament de Catalunya.

Format 88 × 152 mm.

Preu de venda: 350 pessetes.

Comandes: Publicacions del Parlament, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, BARCELONA-3.

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Secció de Publicacions del Parlament de Catalunya, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, Barcelona - 3. Telèfon 300 64 13. Subscripció anual: 1.500 pessetes. Número solt: 40 pessetes.

Imprès per Multitext, Diputació, 113-115, Barcelona - 15.

Dip. Leg.: B.27966/80

